

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXIX.

CHICAGO. 15. ZÁŘÍ 1907

Číslo 9

NA UVÍTANOU.

Sokolům americkým vrátivším se z pátého všesokolského sletu v Praze.

Vítejte nám jaří
Sokolici z Čech,
z domoviny drahé
mátere nás všech.

Spěchali jste okráť
v její objetí,
nelekali jste se
dálky, obětí . . .

A dar vzácný máte
z cešty památkou:
hrdost, že zovete
Čechy matkou svou.

Orlů brati, co jste
v pátý táhli slet,
střežte si na dále
nadšení a vzlet.

Co Čech, to at' Sokol,
husitský vše kov —
takový vzkaz neste
v americký krov. —

To bud' heslo naše,
modlitba i zpěv —
pro TEN kalich dejme
třeba svoji krev.

Za volnost' vždy bratří. —
jak nás vídal svět;
at' cizinec patří,
že Čech lidstva květ.

Podle vzoru otečů
z dalné pouti z Čech
vezete nám srdce
české v cizí břeh.

S obrozenou myslí
sem na naši hrud', —
Sokolíku! — Z vlasti
zdráv a vítán bud'! —
Jos. Švančara



REDAKČNÍ ÚVAHY.

Na mezinárodním kongressu Volné Myšlenky zastupoval českoamerický Svaz Svobodomyslných br. Dr. Fr. Iška, který zároveň pověřen byl "American Secular Uní", aby zastupoval i velikou tuto organizaci americkou. Předsedou téže jest osobní přítel náš E. M. McDonald z New Yorku a tajemníkem rovněž známý A. Reichwald z Chicaga. Svobodnou Obcí v New Yorku zastupoval na sjezdu v Praze Dr. T. Bartošek, tajemník České Sekce. Po slavných dnech sletových, sokolských hostila Praha výkvět celého světa učeného a hosty jen vzácné. Sjezdu oboval též soudruh J. J. Král z Chicaga a po tom po všem co ve V. V. Svazu se stalo, doufáme, že si páni aspoň v Praze dali pokoj, co zatím zde přikročí se snad konečně již ku nějaké opravdové práci.

Jakž u nás až do doby nynější se rozhodovalo o tom kdo jest dobrým a schopným cvičitelem, komu s dobrým svědomím mohli bychom svěřiti mládež naší výchovu tělesnou, jest přímo směšné. Vy-píše se jednoduše návštějí, někdo se přihlásí, aniž by musel podat důkazy náležité schopnosti a ve schůzi má-li "pull" jest ustanoven ihned. Jak pak cvičí, co koná na prospěch práce tělocvičné, co koná pro mládež, pro sokolky, co dovede, kdož se ptá? A zeptá-li se někdo ve schůzi sborové, začne-li mluvit o nějaké zkoušce způsobilosti cvičitele, zvýšení platu síly do-bré, aneb povolení peněz na nejnutnější náradí, po-

volení peněz na pomůcky a knihy odborné, jakoby do vosího hnízda št'ouchl a po řádném vymluvení a zbytečném povídání přejde se ihned k projednávání důležitého zástoje, od něhož celá existence sboru vlastně závisí, zda-li a kdy by zábavní výbor měl uspořádat "taneční zábavu", jak veliké má být vstupné a kolik soudků "pěnivého" mělo by se objednat, když přece jest téměř jisto, že bratři "trubači" dostaví se "in corpore."

Vděčíme bratřím v pořadatelsvu Č. O. S. v Praze za milou vzpomínku i těch pracovníků tichých, již nebyli tak št'astni a sletu a velikolepých slavností sokolských účastníci se nemohli. Dostali jsme na památku od Č. O. S. skvostný odznak v pravdě umělecké práce, kde ve stříbrném věnci lípovém Hradčany se stkví a zlatý Sokol s rozpjatými perutěmi má se ku vzletu. Ve spárech zat'atých má činku a destičku na níž napsáno jest: "**V. Slet Vsesokolský v Praze**", datum atd. Odznak zavěšen jest na vkusné stuze.

Br. Palda porovnává nadšení a výsledky práce o sokolské Olympiádě v Čechách s chladností až mnohdy mrazivou, jakž na časté zde mezi námi se jeví, píše v "Osvětě Americké" o sletu jen pěkně. Však v jednom se mýlí, byl to své doby o výstavě světové v St. Louis, Mo., "český den", jenž tak ha-

nebně dopadl a nikoliv den sokolský. Byly právě ty šiky sokolské, jež aspoň něco z "českého dne" zachránily, kdežto veřejné v Lemp's parku, tedy o dnu sokolském věc naše slavila právě triumfy před tváří ciziny, odborníků i lidu našeho.

Vadou sportu jest a zůstane, že nejedná se tu o stejnoměrný vývoj veškerých částí těla. Jak jinak jest u tělocviku našeho soustavného. Cvičící sport musel by za oním konečným účelem provozovati mnoho různých her a sportů a tím nad zdravotní požadavek těla věnovati tělesným cvičením velmi mnoho času čili jednoduše na prospěch těla, ale na úkor mysle plýtvati časem, což zase nikterak by rozumným zásadám neodpovídalo.

Nenalezne-li "Svaz svobodomyšlných" v řadách sokolských takovou ozvěnu na svá svolání a výzvy, jak očekává, nesmí vytýkati nám vlažnost k snahám pokrokovým, ale vinu toho musí hledati ve svém vlastním středu; neboť kde ústřední, reprezentční těleso, k němuž pohlížeti máme s úctou jako k tělesu vůdčímu, počíná si tak, že vážní mužové radí, aby jen tajemník dával veřejnému tisku zprávy, tak aby zakryty byly před veřejností nepěkné zjevy osobní revnivosti a malicherné žárlivosti, tam nelze očekávati, že by hlas takového združení mohl nadehnouti podřízené organisace k nějaké nadšené součinnosti.

č.

Stanou se někdy přechmaty, nedopatření různá a chyby, které věru dosti často rádi bychom odčinili, kdyby jen bylo lze. A jednou takovou chybou, takovým přechmatem vůči upřímnému a nanejvýš laskavému hostiteli bratrskému Č. O. S. v Praze jest bez odporu to o čem čteme ve "Věstníku Sokolském", ze dne 10. srpna, jak následuje: "KONKURS. Prostřednictvím Národní rady české zaslali nám bratři američtí ze "Sokola" Chicago konkurs na dobrého cvičitele pro Tělocvičnou jednotu "Sokol" Chicago pro nastávající sezonu. "Sokol" Chicago čítá 270 členů, mezi nimiž 60 cvičících. Podmínky budou ujednány, jakmile dojdou nabídky. Žádosti buďtež zaslány do 20. srpna 1907 s označením "Cvičitel" přímo na adresu: Josef Zeman, tajemník Tělocvičné jednoty "Sokol" 1049 Troy Street, Chicago, U. S. America. — Uveřejňujeme toto vyzvání k žádosti Národní rady, nemůžeme pomínouti mlčením výtku, že br. jednota Sokol v Chicagu ignorovala organizaci naši a neobrátila se přímo na Č. O. S. o vyslání spolehlivého cvičitele, technickým odborem Č. O. S. jí doporučeným." — K tomu věru, že dalšího komentáře netřeba. Kdo zavinil nevíme, jako doufáme, že dostane se dotyčným kruhům sokolským náležitého vysvětlení, zejména již proto, když jen vzpomene sobě kdo a jak byl na příklad jmenován tu v Americe právě do české Národní Rady, jako zástupce živlu česko-amerického. Jest největší to nepřítel Sokolstva vůbec a činovníků jeho zvláště, jest parvenue nejhoršího druhu, zbohatlý nadutec z hlouposti důvěřivého lidu, vyrabitel patentovaných meducín a pro ten humbuk snad právě americkým zástupcem v Národní Radě české. Nedere se vám k líci

krev, není na divno vám, že spíše na toto nepřístojné jmenování měli jste v Praze poukázati, nežli takto "konkurs na cvičitele vypisovati." Že nevěděli snad ti, kdož zavinili, není omluvou v takovémto případě pak zvláště. A neomlouvá rozhodně ani tehdy, kdybychom na poli závodním byli sebe lépe obstáli.

Dostali jsme několik dotazů najednou, jestli může sbor sokolský k N. J. S. náležející přijmouti za člena Němce, který ani česky nezná, chováním svým jest Němec a pracovníkem u mnohých spolků německých, protichůdných. Nač tolik dotazů, když pouhé přečtení stanov N. J. S.: Hlava první a první článek o členstvu postáčí: Stojít' tam psáno, že členem sboru k N. J. S. patřícího může se státi každý řádný muž či žena, který jest české řeči mocen a je-li nejméně 18 letý, žena 16 letá, je-li občanem Spojených Států, aneb se jím státi hodlá." Podle toho člověk, který česky neumí členem býti nemůže. Za to ale kdyby rozený byl zde Američan, Němec atd., který by česky se naučil, z české byl matky a otce Američana, Irčana a p. podle znění stanov za člena toho kterého sboru našeho přijat býti může. Opatření to, jakž víme ze sjezdu, stalo se jedině z toho důvodu, aby synové z českých matek za cizince provdaných a naopak českých otců, již mají snad Američanky za ženy a p. i někdy česky mluvící do Sokola cestu neměli uzavřenou, jakož i aby dala se příležitost Američanům česky mluvícím poznati tu práci naší výchovnou, sokolskou a hlavně, abychom i co nejvíce dorostu a mládeže získali těch otců a rodičů vůbec i amerického původu zcela, již v našich kruzích se pohybující s námi jsou a s námi nejen cítí, ale jazyk náš český ovládají mnohdy lépe, nežli mnozí také Češi.

Na členy toho kterého sboru, již dali se k nám jen k vůli "businessu" míti nutno pozor bedlivý. Jsou to obyčejně individua neslaná, nemastná, o zásadě ani ponětí nemající a co hlavního vždy zvrhnou se ve škůdce věci naší, jakmile jste jim přestali sypat obroku čili, když nějakou tu dodávku pro sbor jinému bratru jste zadali, u jiného bratra upřímnějšího tisk si objednali atd. Pokud pak se týče "tiskárů" a tak zvaných "vydavatelů" všelikých novin a stařinek, majitelů potištěných plachet místního rázu a p. tu teprve měli bychom býti na stráži, tak aby se tím Sokolstvem nesmýkalo dneska celou kaluží pomluv hanebných, útoků na činovníky naše nejlepší, za lecjaký poskvřený dollárec oznámky patentovaných "vlastenců" v listech, aneb někde "u báru", a zítra již chvalořečilo se "junákům sokolským a jejich bujarým vůdcům v zápol jdoucím" atd. Z nečistých a kalných pramenů nečistého péra, nečisté huby vytrskla celá spousta pohany a hned v zápětí, když místní sbor zadal "pánům bratrům od Sokola" tisk stanov již celé proudy samé chvály, samého boucharonství za tolik a tolik stříbrných. A to že jsou také "bratři sokolové"? To jsou učitelové lidu, také novináři? Cože, že vytiskli Vám tu či onu oznámku v plachtě jejich zadarmo, spolkové návštějí za cenu nižší? Jsou proto snad lepší sokolové Vás, již dře se, namáháte, pracujete do únavy, cvičíte a činíte se nezištně a poctivě co zatím takový a po-

dobný trubec-sokolský do roka ze sboru vašeho hezkou sumu dostal dollarů a kde může a příležitost se uaskytne pohází vám ten štít sokolský kalem namíchaným největšími vašimi nepřáteli. Zajímavě pak, že někdy ani netušíte co takový a podobný "hrdina" vše vykonal, na kolik věc naši poškodil, zakrýváje se pláštěm všelikých "zaslání" "bratrské" anonymity.

U nás porušení daného slova, porušení slova čestného jako u mužů celých se nikdy nezapomíná, nikomu jen tak ledabylo se nepromítá, jako nezapomíná se křivd na Sokolstvu spáchaných, na tom našem celku N. J. S. A podle toho mělo by být ve všech sborech, kde pochopení jest pro dobrovolnou však přísnou kázeň sokolskou, tak mělo by být u všech našich jedinců nezapomínajících čím sami sobě a tomu celku našemu jsou povinni.

K výsledkům závodů o pátém sletu všesokolském v Praze dodati sluší dnes dle záznamů technického odboru, že bratři jako jednotlivci vyššího oddílu při dosažitelnosti 80 bodů, získali malého diplomu a sice br. Fr. Paul a br. B. Unger oba členové Plzeňského Sokola. Též br. Žitný z Chicaga. V závodu družstev nižšího oddílu Sokol Slávský získal 399 bodů, věnec bez monogramu a malý diplom, družstvo N. J. S. 392 body a Sokol Chicago 353.5 a New York 330. Jednotlivci nižšího oddílu velký diplom dosažitelných 80 procent: br. Jos. Král, Chicago, Ill. 71.5, Václ. Hořica, Cleveland, O. 69, Vilém Hruška, Cedar Rapids, Ia. 68, M. Ondrouš Chicago, 67.5, F. Kňourek, Chicago, 67, J. Krizan, Chicago, 64.5, Fr. Říha, Omaha, 63.5, Mysliveček B. New York, 62.5, J. Křišťálek, Chicago, 62.5, E. Kasík, Chicago, 62.5, J. Rabiňák Chicago, 61.5, Jar. Kořář, Chicago 59.5, M. Ryska, St. Louis, Mo. 59, H. Sekeřa New York 58, R. Krupa, New York 57.5, A. Kos, Detroit, Mich. 57.5, L. Václavěk, New York 56.5 a F. Vrch, St. Louis, Mo. 55 bodů.

V závodu o přebor Č. O. S. J. Tábořek, Žižkov získal 168.5 bodů, Fr. Vácha, Kr. Vinohrady 164 a E. Janík, Třebachovice 157. V závodu prostém získal Ant. Mojžíš z Brna 82 bodů, F. Steiner z Plzně 78.5 a K. Starý z Poděbrad 70.5, přeborníci. V závodech zvláštních ve skoku dalekém bez můstku s rozběhem 560—540 cm. Pragr Oldřich z Kolína získal lípový věnec bez monogramu a velký diplom 5.76 m. Ve skoku dalekém bez můstku z místa 275—269 cm. Fifka od Sokola Pražského 3 m., Wagner, Praha-Libeň 2.92 a J. Novák, Karlín 2.77. Běh na 300 m. 42—42 tři pětiny vteřiny první, Fr. Kňourek Sokol Chicago, druhý J. Schubert, Praha, třetí J. Lukeš, Český Brod. Také br. Fr. Paul od Plzeňského běžel znamenitě byv 16. z 28. Břemena 50 19—20 krát: V. Čáp, Praha 20krát a V. Hruška, Cedar Rapids 19krát, kdežto Elmedr B. z Vyšehradu dostal cenu prvou zvednuv činku 23krát.

Vrh diskem 40 — 29.4 m. Fr. Souček, Vinohrady 40.26, K. Klubal, Chrudim, 33.30 a třetí J. Čermák, Vinohrady 30.87. Vrh krychlí 6.50—6.37 m. J. Králíček, Brno 7.02, první, V. Melša, Cedar Rapids, Ia. 6.93 druhý a Ilija Guteša, Zagreb 6.87, třetí. V

zápase, v lehké váze, zvítězil F. Struž, Hostivař, v těžké váze, K. Starý, Poděbrady a I. Guteša, Zagreb, Plavba 90—90 a jedna pětina vteřiny M. Doucha, Praha 1: 24 a jedna pětina. Vrh oštěpem 15 bodů J. Rektor, Brandýs n. L. 9 bodů a J. Pazdera, Vinohrady 9 bodů. V závodu družstev vyššího oddílu z 15 družstev dostali naši, jakž minule jsme v tabulkách uvedli čestné uznání čili malý diplom, docílivše přes 60 procent čili 332.5 bodů. Prvou cenu věnec se stříbrným odznakem a stuhou a veliký diplom za 80 procent čili 405.5 bodů dosáhlo Brno, druhou Sokol Pražský 405 bodů, třetí Plzeň 374 body, Praha III. 357.5, pátý byl Žižkov 356.5 a šestý Karlín 351. Sedmý Vyšehrad 348.5 a osmá N. J. S., družstvo druhé 332.5, deváté Vinohrady L. 330.5, Kolín desátý 325, jedenáctý Smíchov 306, dvanáctou Župa Dolnorak. 306, Svaz Chorvatský 305.5, třináctý, čtrnácté Vinohrady, 11. 305.5 a patnáctou N. J. S., New York, 277.5. Šli ti borci jen pro ten lístek lípový, šli naši za nás a za naše budoucí a již okolnost, že zejména ve vyšším oddílu v patnácti družstvech se uplatnili dojísta nás jen uspokojiti může, zejména uvážíme-li všechny ty nevýhody našich nezvyklých bratřů, jiná hrazda, přísný řád závodní tak zvaný "kravavý" a ještě přísnější kázeň dobrovolná, však v pravdě sokolská. A uvážíme-li, že nebyli to vesměs naši borci nejlepší jakými N. J. S. honositi se může, že nebyli všichni napřed zkoušce doma podrobeni, jakž dalo se očekávati po stránce technické, ba spíše, že mnohé v tom chvatu chybělo, že mnohé naskytly se obtíže, nehledě ani vysílení na dlouhé cestě atd., vítáme ty naše hochy a sestry new yorské s tím větší radostí v kruh náš, s mnohými přáními do budoucna a mnohou nadějí v sesílení šiků našich. Tež k práci, všichni k práci a dalšímu dílu vývinem těla i mysle ku volnosti a svobodě.

Cokoliv konáme, dobře vykonáme, a kdyby i více státi mělo obětí, vyžadovalo si většího nákladu, jen když věci naší společné se prospěje a celku získá se uznání. Tak mysleli jsme si, když naši borci N. J. S. a sestry sokolky zastavili se i v Paříži, podávše tam nejeden doklad práce naší a chtěje odevzdati prezidentu republiky francouzské i list pamětní celé naší N. J. S., jakž na místech těchto byli jsme reprodukovali. Žel, odevzdání se poněkud zdrželo, za to však věc tím důkladněji a lépe vykonána, více mravního vžitku dojísta přinese. Tak sděluje s námi předák br. J. Fryš: "Vím dobře, že ptají se asi bratři co stalo se s listem pamětním, jenž měl býti odevzdán prezidentu francouzské republiky při naší návštěvě Paříže. Staral jsem se všemožně hned při příjezdu do Paříže, abychom učinili návštěvu u presidenta, a vzdali tak hold sesterské republice i národu francouzskému odevzdáním adresy. Však nepředvídané překážky, jež žádný občan americký nezná, nám v tom bránily. První překážka byla nepřístupnost k francouzskému dvoru, ač jest Francie svobodnou zemí, zachovala přec tu dvorní starou etiketu zrovna jako mají dvory celé Evropy, tak že kdo chce navštívit presidenta Francie musí projíti těmitěž obřadnostmi atd. jako by chtěl navštívit ru-

ského cara, neb jiné korunované hlavy. Obyčejnému člověku jest vůbec přístup úplně zamezen a v tu dobu kdy my meškali obzvláště ne, neboť president právě hostil krále dánského. Bratří Pařížští nám sdělili, že jest holou nemožností a tím zajisté musili jsme se prozatím spokojiti. Druhá překážka byla, že adresa spracována byla a nám dána již poslední den před odjezdem, tak že nemohla býti vložena do vhodných desek a my vezli tudíž jen pouhý pergamen a V. V. N. J. S., ač staral se všemožně, aby dostal patřičný obal, pro krátkost času musil nám oděvzdati jak obdržel, s nařízením, abychom nechali desky zhotoviti v Paříži. I v tom nám bratří pařížští radili jinak, uznávající, že čeští umělci v tom oboru jsou daleko nad francouzskými a nejen, že když tato krásně spracovaná adresa byla dílem úplně českého umění, radili, abychom ji s sebou vzali do Matičky Prahy, tam nechali vázati a odtud teprve prostřednictvím amerického konsula ji zaslali na místo určení. Rada ta zdála se nám rovněž dobrou. Byli jsme si vědomi, že máme-li podati něco osobě tak vysoce postavené, musíme dokázati naše umění a nesmíme se rozhodně stavěti maličkými jinak naše snahy byly by marné a udělali něco co by nás stavělo v světlo jiné u presidenta a národa francouzského toho jsme si nedovolili a dovolit nesměli, neboť Sokolstvo americké a vůbec veškeré Češstvo americké žádalo od nás, abychom je vždy a všude čestně zastupovali a toho doufáme jsme i dosáhli. Hned při příjezdu do Matičky Prahy opět starali jsme se o nějakého odborníka, jenž by zhotovil vkusné desky a toho jsme šťastně našli. Adresa byla skutečně krásně a umělecky spracovaná a dle toho jsou i desky z kůže se zlatým a stříbrným kováním, s českými granáty vykládaným a s francouzským a americkým znakem uprostřed. Celek činí skvostný dojem. Jsme nyní jisti, že president po obdržení této krásné práce českého umění ji nepohodí nikterak. Však i tentokráte udála se malá ještě překážka, neboť právě se konsulové v Praze měnili a dosazený konsul neměl ještě úřední listiny naší vlády, aby mohl úřední záležitosti vyřizovati. Tak se věc zdržela. Však americký konsul dal nám čestný slib, jemuž jistě dostojí, neboť ukázal se k nám velmi ochotným, jak jej zajisté každý z nás poznal, že hned jakmile počne úřadovati adresu s největší radostí a ochotou na místo zašle. Nyní jen, záleží milí bratří na vás, by jste nepatřili na účet, jenž bude předložen br. Jedličkou, V. V. jako na nějaké marnotratnictví. Každý cent, jenž byl utracen v tomto případě, byl jenom v náš prospěch. My sebevědomě vás zastupovali i v tomto ohledu a přáli jsme si, aby jen na nás tak bylo i pohlíženo."

Neradi mícháme se do vnitřních záležitostí jednotlivých sborů sokolských — ale kde jednání jednotlivého sboru vrhati může jen dosti malý stín nedůvěry na celek, tam nuceni jsme promluvit, a byt' by se poznámka naše sebe nemileji dotkla jednoty aneb její členů. — Slova tato týkají se bratrské jednoty Sokol Chicago a ač víme, že nešetné jednání zavinilo několik jednotlivců, přec celý sbor

jest za jednání to zodpovědným. Jak známo, vypsal sbor "Chicago" konkurs na dobrého cvičitele. Ač ve svém středu choval dosti schopnou sílu cvičitelskou, přece jen vypsal až v Čechách konkurs a jak se dozvídáme, obdržel z Čech více než třicet přihlášek. A po obdržení přihlášek těchto, zvolil sbor Chicago za cvičitele opět svého člena, jenž byl dříve místo ono ve jmenovaném sboru zastával. Jest sice pravda, že sbor má právo zadati místo cvičitele komu chce, jest též zcela přirozeno, že dává přednost svému dlouholetému členu, jehož zná a s jehož prací, jak za to máme, byl v letech dřívějších spokojen. A přec jednání těch, kdož celou záležitost měli v moci, nazvati musíme nešetrným. Když cvičitele ve svém středu měli, bylo by bývalo správné, než-li nějaký konkurs vypisovali, kdyby se ho byli dříve zeptali, zda-li místo cvičitele by opět přijal, aneb ne. Kdyby byl přijal, byla by celá věc vyřízena — kdyby byl odmítl, teprv bylo by dosti času na vypisování konkursu. Jaký dojem musí vzbuditi mezi bratry našimi za mořem, když je vybízíme, aby se hlásili a pak, když obdržíme řadu přihlášek, počneme teprv vyjednávati se svým vlastním členem? Věříme, že zvolený cvičitel zastávati bude zodpovědné místo svědomitě, jak byl činil dříve, ale proč neobrátil se sbor dříve na něho, než-li počal sháněti učitelskou sílu až za mořem? Vypadá to, jako bychom si se zámořskými bratry ztropili nemístný žert a výsledek takové beztaktčnosti může být, že kde dnes na jedno vyzvání přihlásilo se nám přes třicet učitelů — po takovémto jednání možná že na třicet vyhlášek nepřihlásí se nám ani jediný.



JAK UVÉSTI TĚLOCVIK ŽENSKÝ NA PRAVÉ KOLEJE.

Jest všeobecně uznáváno, že tělocvik ženský jest posud ve svých počátcích — že nebyl mu dán posud žádný určitý směr. A přec otázka tělesné výchovy žen a dívek jest tak důležitou, že veškeré naše síly, veškeré naše schopnosti měly by býti obráceny k tomu, aby tělesná výchova žen přivedena byla na pravou cestu. Žádných obětí neměli bychom se lekat, abychom toho docílili — neboť co platno bude nám silné pokolení mužské, když ženy nadále zůstanou obětmi celé řady chorob, přivoděných nerozumnou výchovou domácí, nedostatkem pohybu tělesného, a na druhé straně opět zabíháním ve cvičení tělesném do výstředností.

Dnes tělocvik ženský ponecháván jest pouhé libůstce jednotlivých cvičitelů neb učitelů. Jediní Američané pracují horlivě na tom, aby tělocvik ženský měl svůj "ženský ráz" — a ve všech ústavech ženských jest učitelkou tělocviku žena, často žena lékařka, která potřebám cvičenek lépe rozumí, s tělesným stavem jejich lépe jest seznámena, nežli muž.

Co máme činiti, aby ženský tělocvik přiveden byl u nás na pravou cestu? Budeme ponechávati vše nadále libůstkám a náhledům jednotlivců, anebo pokusíme se o to, aby v době co nejkratší vypracovány byly jisté zákony, dle nichž každý cvičitel ženských

odborů řídit by se musil, by vypracovány byly i osnovy cvičení na nářadí?

Známe jedinou cestu, kterou by se vše podobná docíliti dala a tou jest "svolání sjezdu českých učitelů tělocviku, v němž by otázka ženské výchovy tělesné byla důkladně projednána, kde by ženskému tělocviku dán byl určitý směr, a kde hned po skončení sjezdu uspořádán by byl kurs pro cvičitele ženských odborů."

Obětovali jsme často značné sumy peněz na věci, které nám nepřinesly žádného užitku mravního — obětovali jsme často značné sumy peněz na zbytečnosti — sjezd českých odborníků, v němž o otázce ženského tělocviku bylo důkladně pojednáno, kam pozvány by byly i uznané autority lékařské, přinesl by nám velké dobrodiní, a zajisté zachránil by mnohou ženu před budoucím utrpením, jaké často zavíní tělocvik nerozumný, tělocvik výstřední, jen pro chvilkovou okázalost pěstovaný.

Nemohlo by naše združení, Nár. Jed. Sokolská, učiniti první krok v otázce tak důležité a vyzvati Českou Obec Sokolskou k spolupůsobení? č.



ROZDĚLENÍ ZÁVODŮ.

Nenáležíme k těm, kdož dají odstrašiti se prvním nezdarem. Máme-li příčiny domnívati se, že pokoušeli jsme se prosaditi věc dobrou, neztrácíme mysl, když věc ta byla poražena at' již následkem špatného pochopení anebo pouhé nevšímavosti. A jednou z těch myšlének, kterou jsme kdysi zastávali, která byla poražena a kterou k opětnému, nepředpojatému uvážení sokolům podáváme, jest rozdělení závodů našich na závody na nářadí a závody ve skocích, bězích, vrhu, atd. Mohli bychom říci, že rozdělíme závody na závody gymnastické a závody atletické.

K náhledu o prospěšnosti rozdělení tohoto přišli jsme po dlouhém a zralém uvažování, ku kterým přiměly nás různé ty nepřírozené zjevy, jež jsme jak na našich tak i cizích závodech spatřili. Slyšíme stále opakované stížnosti, kde čítány jsou body docílené skoky, že buď to čítá se příliš mnoho, nebo příliš málo; při závodech vidíme, jak často závodník sotva skončil namáhavé cvičení na nářadí, na které vynaložil poslední síly, volán jest k běhu nebo ke skoku; vidíme, jak někteří závodníci oblekají na se kroje atletů, které jsou spůsobilejší pro skoky a běhy — a v těchto opět musí cvičiti na nářadí, čímž často povstává na závoděšti nepěkná "strakatina"; a tomu všemu mohli bychom se vyhnouti, kdybychom závody na nářadí oddělili od závodů ostatních.

Výhody, jež by z tohoto rozdělení vyplynuly, byly by následující: přestaly by stížnosti, že se za skoky počítá příliš málo, nebo příliš mnoho; při cvičení na nářadí musili by všichni borei býti stejně oblečení v kroj evičební — druhý den opět v bílý kroj atletický. Nemařili bychom zbytečně čas čekáním, než-li si to neb ono družstvo odbude skok, neb běh a p. Cvičení na nářadí by bylo skončeno za je-

diný den a mezi tím, co druhý den by bylo závoděno ve skocích a bězích, mohlo by skončeno býti sčítání bodů na nářadí. Americké university mají sta a sta závodníků při závodech atletických, odbudou je za jediného půl dne — a sčítání bodů je hotovo než-li se závodníci převléknou. Každý, kdo byl v tom neb onom závodu první, obdrží pět, druhý tři, třetí jeden bod — a sčítání jest hotovo. Závody naše nemusily by nikdy trvati déle než dva dny, a výsledek mohl by ohlášen býti ještě na závoděšti.

Namítne se, že by se cvičilo jednostranně. Nikoliv, neboť jen ten by byl připuštěn k závodům atletickým, kdo by se účastnil cvičení na nářadí — a naopak jen ten by mohl závoditi na nářadí, kdo bral by podíl na závodech atletických. O podrobnostech promluvíme si později.

My tedy bychom docílili předně, že bychom se závody byli dříve hotovi, že nemusili bychom boree honiti po vysilujícím cvičení na nářadí ke skokům a běhům — a naopak po 100 yardovém běhu hned zase na nářadí. Že výsledek závodů mohl by býti ohlášen ještě na závoděšti a počítání bodů bylo by tak zjednodušeno, že by mýlky, které často se přiházejí, byly by téměř nemožností. Čas, který bychom získali zkrácením závodů, mohl by býti věnován cvičením prostným, hrám a p.

Ale veškeré tyto výhody jsou jen nepatrné u porovnání s tím dalekosáhlým výsledkem, jaký by toto rozdělení závodů mělo na naši mládež. Jest mnoho mladých Čecho-američanů, kteří se tělocvičen našich vzdalují, též proto, poněvač vědí, že nežli by mohli činiti si naději na nějaké předáctví, trvalo by to řadu let — a proto vstupují v organizace jiné, kde jsou-li fysicky spůsobili k běhu neb skokům, účastňují se závodů se zdarem během jednoho neb dvou roků. Každý není tělesně spůsobilým k tomu, aby stal se vynikajícím boreem na nářadí — a každý není spůsobilým k tomu, aby vynikal v běhu neb skoku. Obě podmiňuje jistý stupeň tělesné spůsobivosti. Sloučíme-li závody v jedno, vylučujeme vždy ty, kteří by byli spůsobilejšími pro cvičení atletická, neboť' až mohou v tom neb jednotlivém závodu vyniknouti, přece možnost, aby vynikli nad ostatní v závoděni celkovém, jest jim úplně odejmuta. Jsem jist, že zvolá se opět: "což jest účelem tělocviku nějaké vyniknutí?" Ovšem ne — v theorii — ale v praxi až posud ano — ba ti, kteří kdysi měli nám za zlé, že tímto spůsobem chceme vábiti k sobě mládež, mohli se vždy užkytat v křečovitém pláči nad tím, kdykoliv české družstvo vynikalo nad družstva národů ostatních.

Blíží se sjezd, kde o návrhu tomto bude jednáno. Promluvíme si o něm nyní, vytkneme myšlénky této nedostatky a vady a než přijde den sjezdu, bude v té věci mezi námi úplně jasno, nenecháme vše zase až na poslední dobu. č.



Česko-američtí sokolové ("mořáci" i "červení") nadchnuti byli prý k svorné, společné práci při pohledu na výsledek svorné práce Sokolstva českého. Škoda, že cesta z Čech do Ameriky trvá bez mála čtrnáct dní.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODN. JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pofadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 898 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Části těl. pověšné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Editors:

Všecky dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavněmu pofadatelí:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

UBSCRIPTION - - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezindrodním poštovním poukázkou, sdílí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zveřejní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pofadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL



PÁTÝ SLET VŠESOKOLSKÝ V PRAZE A ZÁVODY MEZINÁRODNÍ.

V minulém čísle zmínili jsme se v podrobnostech již o vlastním zahájení sletu prací o přebor a dnes dovolíme si poukázat na slova českého básníka a upřímného zastance myšlenky sokolské A. E. Mužíka, jenž napsal mimo jiné: "Husitský boj s všemožnou věrnou barvitostí a velkolepým poměrným přiblížením se skutečnosti nemohl ponechatí diváka chladným. Vždyť v nás, těch tam zápasících i nadšeně k tomu přihlížejících a přítleskávajících dosud nevymřela ta pokrevná spojitost s těmi, kromě několika předních jmen neznámými, bezejmennými hrdinami husitskými. Marné zapírání! Diváte se, a cítíte: v tomhle chumlu zápasníků za svatý kalich a jazyk národní byl, musil býti také můj praděd...! Jak asi bojoval, jak se vyznamenal...! Snad zahynul na bojišti, ale vždy vítěz, neb aspoň opravdový hrdina, jenž krví svou spečetil příslušnost ku praporu českému. Tolik dnes ovšem se už nezádá. Ale boj, pravý boj svádí se denně na té naší věčné žhavé půdě národnostní. A v životě téměř každého našince vůbec. K tomu ke všemu přispívá zdárně náš, "Sokol" svou výevikovou a výchovnou methodou, tvoře opravdový charakter a typ člověka českého, nadšeného a stálého, pevného v nebezpečí a nekupného jakýmkoliv prospěchem. Sokol postupuje ve své výchově od jednotlivce k celku a od

celku k jednotlivci — vychovává všechny a každého zvláště. A ovoce výchovy této jeví se v národě a bude čím dále tím více se jevití, čím více myšlenka sokolská pronikati bude celý národ.

Nejsme národem a státem samostatným — a tak hned jím, zdá se, nebudeme. Jsme jako Heracles, který musí prováděti svoje práce ve prospěch cizí — a sotva v dozírnou dobu podaří se nám dostati se z nevolnosti a podruží v řady národů samostatných a svépřávných, kteří svým majetkem mohou nakládati pouze na prospěch svůj. Ale přece už jakousi svou "armádu" máme. Říkáme tomu Sokolstvu našemu "národní armáda" už dávno a cítíme, že je to opravdu jakási naše veřejná armáda. Dobrovolná, zcela jen z nás rostoucí a se doplňující, bez řádů a šarší, bez titulů a odměn. Pouze několik těch nejpřednějších jmen zná veřejnost. Ostatní jsou armádní bezejmenné jednotky — prosté mužstvo, takové, o němž se ve skutečné vojné psává: padlo tolik a tolik vojáků. Jmen se neudává. Kdo pak kdy o nich zví — kdo by zvěděl, kolik v nějaké srážce Žižkově padlo těch prostých lučištníků, kopiníků, práčat a pod. A přece šli ti všichni dobrovolně, na pouhé vyzvání, anebo i bez toho, přihlásili se sami do řad bojových — jak pak jinak, když byli Češi! To stačilo — jejich cit je k tomu pudil." A článek svůj nadšený končí slovy, jež i u nás mnohý přítelček náš může si pěkně zapsat za uši: "A nová, silná víra zmoení se i vás. Při pohledu na ty ucelené řady s rudými prsy jako od prolité vlastní krve, táhnoucí mlčky, tiše pod svými prapory za neznámým jakýmsi cílem, jemuž všichni z duše a sil svých slouží — při pohledu na ta sta a tisíce dobrovolníků národních nemůžete zůstatí pouhými chladnými, otrlími diváky. Veliké, slavné přesvědčení vtírá se do vašich prsou: toto všechno nemůže býti prázdňným klamem, lečjakou třeba velkolepou hříčkou, v tom je cosi vyššího, světlejšího, co nemůžeme přejíti a pominouti bez výsledků a ovoce — cítíte, že jsme, jsme posud, národ, jako jsme byli — že jsme byli před sty a tisíci léty a že budeme zase. Byli jsme a budeme."

Tolik jsme předdeslali, abychom tím spíše pochopili co píšou nám dnes již péra sokolská, co píšou naši již k nám se vracívší, co píšou naši znalci odborní, ani vážné sebe-kritiky nezapomínajíce i toho obrazu, který byl jedním z nejkrásších. A v tom obraze naši byli, třeba i jim mnohé scházelo, nejen co do kázně, ale i vlastního výeviku. Víme, že neposlali jsme naše síly nejlepší, jako spíše zde rozené hochy a děvušky, aby u nás doma ukázali, pokud i výchovy české jsme dbali a pak poslali jsme družstvo starších Sokola Chicago, které doista jen čestně obstálo v zápolu bratrském, vedle všech těch průkazů našich společných. Však, abychom vystihli celý význam sletu, abychom poznali i všechny jeho důsledky i po stránce technické a to z péra nejlepšího, abychom i poznali kde co chybělo, dovolíme nám zajisté, když otisknem co píše br. K. Vaníček ve "Věstníku Sokolském", dovolíme tím spíše, že nás superlativy jen tisku druhého uspokojiti nemohou. Tak praví br. Vaníček po náležitém úvodu:

"Nejčasnějšími byli američtí Čechové i Slováci, kteří hned dvojí výpravou do staré vlasti zavítali. Dávno se oni vrátí do "země svobody a dolaru" za mořem, do té chladné propasti, sřebající jako Vídeň sílu statisíců duší, o něž ochuzována jest vlast, a ještě jim zní buď bouře nadšení, jímž uvítala je, etie vzácnou obět' jejich, královská Praha. Nevyšumí ani Francouzům tak brzo to jásavé "Vive la France!", jímž na samých hranicích českých byli pozdraveni ve čtvrtek 27. června a jež jich neopustilo po celý pobyt jejich mezi námi. Není zde místa pro všechna jména zvučná, to denní tisk obstaral a pro paměť' budoucí zaznamenal v obšírném líčení spis slavnostní, tolik jen po-

vím, že zde byli z Francouzů zástupci městské rady Pařížské, představitelé žurnalistiky a vlastní gymnasté s věrnými přáteli našimi Christmanem, Sansboeufem, Leroyem, Avoironem, Lachaudem a j., družstva Belgů, Lucemburčanů a Maďarů, president mezinárodního sdružení evropských svazů těloevičných Cuperus, výtečný odborník anglický prof. Sully a zástupci tisku anglického, nadšený náš přítel katalonský Dr. Benet R. Barrios z Barcelony, vyslanec Řecka ve Vídni Dr. Manos a j. v. Ba nescházeli tentokrát ani dva zástupci arabských gymnastů z Alžiru . . .

A ze Slovanů všichni, všichni pravím, Poláky nevyjímaje. Ovšem tito jenom neoficiálně, jako soukromí diváci, nebo referenti časopisů počtem nepatrným, ale za to účast ostatní! Nejvíce — vzhledem ku vzdálenosti — imponovalo číslo 188 Sokolů (Junáků) Bulharských, hned po nich veliké číslíce Chorvatů (600) a Slovínů (500), pak pozoruhodná účast Srbů z království (47), z Chorvatska, Dalmacie a Uher, jimž po boku lepší synové Černé Hory ve skvostných krojích národních obecnou pozornost budili. A z Ruska patero generálů, o výevik sokolský velmi se zajímajících, řada žurnalistů a studentů s professory, nemluvě o početné

ostrovy vltavské. V divadle živý obraz "Hold Sokolstva Slavii" s proslovem K. Želenského od Fr. S. Procházky jako úvod k úchvatné "Libuši", na ostrovech plno nadšeného veselí a na Vltavě "benátská noc" — pohádka přirozené tmy a umělého světla, zpěvu na vodě a hudby na souši, inu pohádka plná poesie. Nescházelo, pravda, mnoho a byla by Ježibaba — stávka kostnatými prsty ucplala zdroj světla, nad poesii byla by triumfovala závistivá proza, nad světlem tma — Bohudíky nestalo se tak a těm, kdo přemohli "vládu tmy" přána budiž vzpomínka věčná.

Ostatně o této pohádce benátské noci jsme my v kanceláři sletové, pokud příslušeli jsme ku pracujícím majitelům pásky odboru finančního, ubytovacího, jednatelského a vítačního — jenom slyšeli, a také bratřím pořadatelům benátské noci natočilo "uznalé obecnstvo" hojně pelyňku hrubé prosy.

Po divadle dvorana žofinská, skvostně a účelně vyzdobená, daleko nestačila pojati to množství vzácných hostů slovanských i cizích, pro něž a pro zástupce žup sokolských místo vyhrazeno. Řečí plnou síly a nadšené radosti přivítal starosta Č. O. S. br. J. Scheiner milé hosty, a pak jako ja-

CVIČENÍ SPOLEČNĚ S NOVÝM NÁRADÍM Z POLA KUŽEL, Z POLA TYČ.



Sokolky newyorské nastupují.

výpravě českých Sokolů ruských s učiteli těloeviku v čele, větev maloruskou pak zastupovala řada poslaneň rusínských z Haliče. Hosty z města Prahy byli vedle zástupců Pařížských, představitelé měst Lublaně, Záhřeby, Petrohradu a Bělehradu (matka měst ruských Moskva, rady měst Krakova a Lvova odbyly pozvání telegramem blahopřejným).

A nyní to množství věrných srdcí sokolských ze všech končin království trojjediného, z Vídně i z čelných měst Německa (nad pomyšlení četně zastoupen Berlín) — věru v těch dnech slavných naše stará zlatá Praha nebyla jen slovanskou, ona byla v pravdě sokolskou! Toho svátečního vzhledu v době, v níž jindy účinkem pokročilé sezony, na samém sklonku školního roku, počínají ulice její, nejživější tepny ruchu velkoměstského, povážlivě pustnouti! Těch tváří nadšených a veselých, toho zájmu o vše, co se Sokolstvem souviselo — proč tento zájem pouze na těch několik dní omezen, proč zase bezpečně zvitěží stará lhostejnost mas, jež sice pudově cítí krásu a sílu, ale samy nemají dosti vůle býti jich účastny po celé jaro a léto života svého?

Ale touto myšlenkou nekalilo si radost to množství spěchajících v pátek večer jednak k divadlu, jednak na zelené

drnání peřej proudily proslovy představitelů všech zastoupených národů — večer nezapomenutelný, jenž právem v referátech denních listů nazván "večerem sbratření národů". Toho večera nebyly hodiny naším pánem . . .

Jsem věru rád, že od tohoto úvodu pokročití mohu k líčení vlastního jádra sletu, ke cvičení samotnému. Vstupem k němu byly závody o přebor České Obce Sokolské, počavší v pátek 28. června o 7. hod. ranní. Večer před tím přidělení soudci ke všem jednotlivým závodům jak následují:

Hrazda: bři Sál a K. Zintl; bradla: Seidl a Steinhauser; kůň na šíř: Czada J. a Geller; kruhy: Zápotocký a Alexandr; kůň na dél: Streje a dr. Bauer; evičení prostná (vylosována sestava II.): Prečner a Erben; skok vysoký: R. Zintl a Honzátko; skok daleký: Korvín, Polame a Fejfar; skok o tyči: Ticháček a Pisačka; šplh: dr. Urban, V. Růžicka a Kretší; vrh krychlí: Träger, L. Vopálka a Jaroš; vzpírání břemene: Jan Stehlík a Brož; běh: Müller, Šule, Starý, Svoboda, Šnepp a Knop.

Technickému odboru Č. O. S. tentokrát věru nemožno vyčítati nějakou měkkost. "Když závodit, tož závod'te,

chceš-li věnce přebornického, zaslouž si ho'', to byla bezohledná sic, ale spravedlivá zásada vůdčí. Všestranné vyspělosti, síly a houževnatosti zvláštní vyžadoval závod o přebor a jen borci nejlepší mohli se k němu odvážit. Není tudíž divu, že ze 20,000 cvičenců sokolských nastoupilo pouhých 23 závodníků o přebor Č. O. S. a zaslouží si tito stateční, aby jména jejich tuto byla uvedena v pořadu, jak za sebou následovali:

Fr. Souček (Kr. Vinohrady), P. Dušek (Karlín), K. Dudek (Vyšehrad), Josef Rola (Karlín), Jar. Vošta (Praha-III), J. Bartovský (Plzeň), O. Poláček (Smíchov I.), Jos. Malý (Smíchov I.), Jar. Jirásek (Praha-III.), Jos. Slaba (Podol), B. Hoffman (Praha-I.), Em. Janík (Třebechovice), L. Marek (Liberec), J. Böhm (Dvůr Králové), Jos. Sýkora (Smíchov-I.), Fr. Linert (Žižkov), Fr. Vácha (Kr. Vinohrady), Albín Czada (Praha-III.), Ferd. Šauer (Kolín), Jan Křenek (Vyšehrad), Jos. Hrabě (Kr. Vinohrady), J. Tábořek (Žižkov), V. Douda (Podol).

Z nich ovšem jenom třem přáno jest přebornictví a těmi šťastnými (méně bylo štěstí, zásluhy mnohem víc!) jsou bratři: Tábořek Jar., Žižkov, docílil 168,5, Vácha Frt., Vinohrady, 164.— a Janík Em., Třebechovice, 157.— bodů.

Zajímavé bylo sledovati závodníky, jak opravdově, s jakým porozuměním pojímali úkol svůj. Vědí, že dívají se na ně zástupci Sokolstva vůbec, ale vlastní jednoty zvláště, jež hrda bude na vítěze svého a snad z tohoto napjetí (o trémě nelze mluvit u těchto boreů výborných!) stalo se, že ten i onen, jenž tu kterou kombinaci měl v malíčku, provedl ji dokonale — zakončil seskokem odchýlným. A ten mu vynesl za cvičení skvostně provedené — o! Nebylo zbyti, řád závodní tak velel a bratři závodníci to věděli...

Celkem byly výkony cvičenců znamenité, jen vrhání kamene ukázalo výevik skoro nepatrný. Bratr Tábořek hravě tu předstihl všechny bratry ostatní. —

Prvý ze vlastních dnů slavnostních, sobota 29. června, zastihl ještě za ranního ehládku 150 závodních družstev na evičišti. To znamená, že o palmu tohoto cvičení závodilo téměř 1000 boreů; závod oddělení vyššího vykazoval 18 družstev. Nad to pak závod šesti družstev mezinárodních (belgického, českého, francouzského, lucemburského, maďarského a slovinského). Přesný výpočet družstev závodních, vyšších i nižších, jakož i číselných výsledků, byl podán ve zprávě oficiální, v tomto přehledu stručném nemožno uváděti.

Obraz evičiště neobyčejně malebný. Výborně osvědčil se návrh br. starosty Dr. Scheinera přijatý slavnostním výborem, by tentokrát i zkouška byla přístupna (při malých cenách) širokému obecnstvu. Tak zajisté umožněno bylo těm, na něž nedostalo se lístků pro cvičení odpolední, že viděli rušný život na evičišti dopoledne a zvláštní náhodou viděli více než oni, kteří v počtu stotisícovém byli odpoledne postiženi bouří, překazivší dokončení pořadu dne prvního. Kéž by byli dopolední příležitosti použili všichni z těch, kteří tisíce se odpoledne v ochozu, divně etili odbor finanční, jehož práci obrovskou, zejména bratří pokladníků, nedovedou si ani představit, natož pak oceniti! Ten pohár žluči byl nám tentokrát podáván zvláště vydatně — díky!

Tribuny hustě obsazeny obecnstvem zálibně přihlížejícím k tomu pestrému ruchu v aréně, zalité úpalným, svitem slunečním. A ve evičišti ruch, jehož úplně postihnouti nemožností jest naprostou. Na všem náradí, jež tu připraveno, zřítí borci pilně a s radostí cvičící, někde utkvěti dle nelze; sotva zde některý výkon znamenitý na okamžik upoutal pozornost, již potlesk diváků jinam strhuje pozor tvůr a v západě směrem zcela opačným řídí skla, jež přibližují ti obraz družstev nejvzdálenějších. Veliké pozornosti těší se družstvo belgické a francouzské na hrazdě, bradel ví-

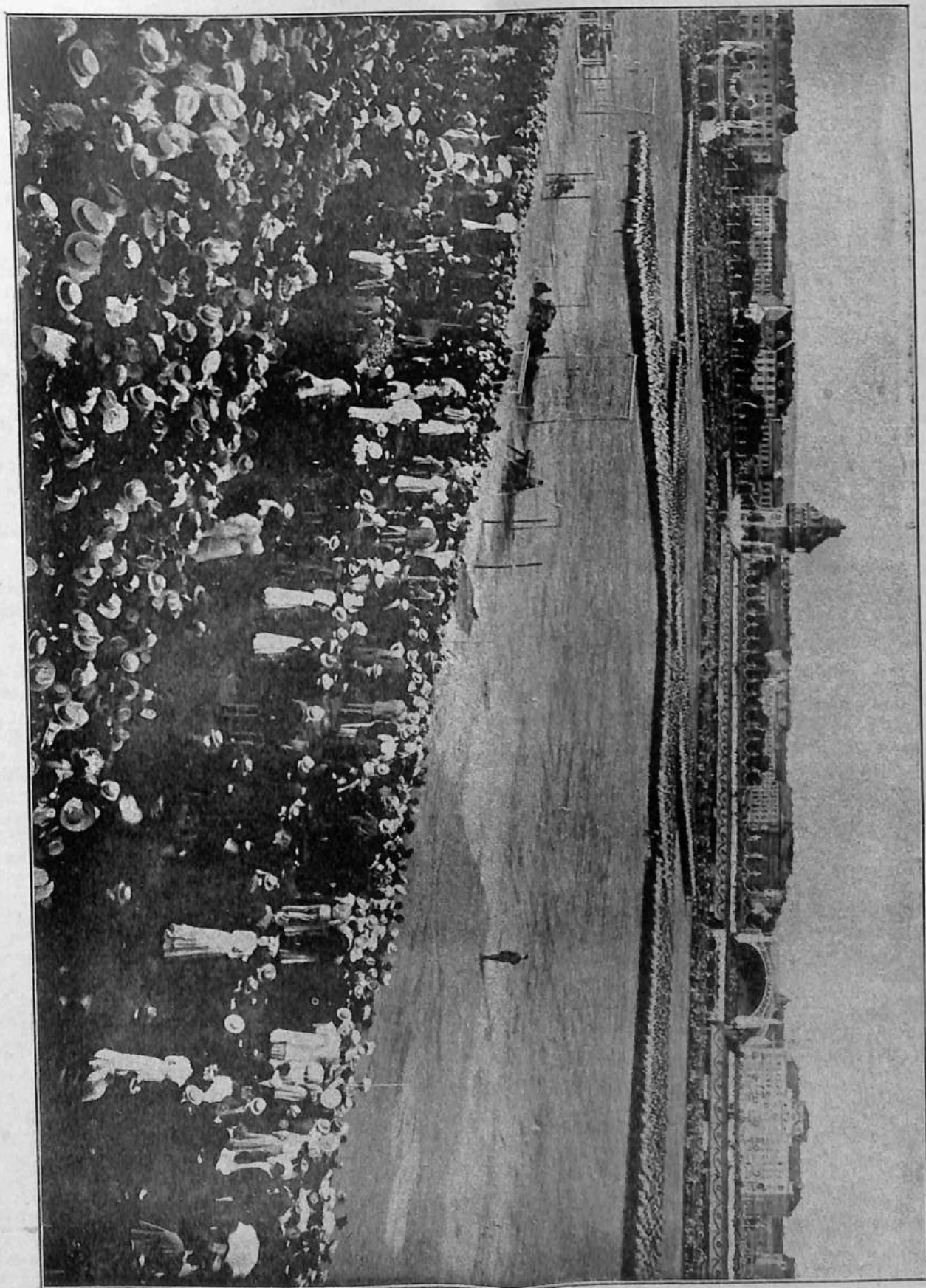
tězně dobývá družstvo české, jehož vůdce a ozdoba br. Erben v čele junáků sobě svěřených (Starý, Seidl, Honzátko, Czada, Sál) sám i s nimi divy evičební též na hrazdě i koni vykonává. Bude úkolem odboru technického zachovat a uveřejnit podrobnosti, péro moje k tomu nestačí naprosto: věru, že budu spokojen, podaří-li se mi podati jakýs takýs relief cvičení jakožto celku. Pozornost nemenší vzbuzují družstvo lucemburské, slovinské i maďarské, ale prostná tohoto poslednějšího ukazují, že jeden jeho člen nebyl si zcela vědom zodpovědnosti závodu mezinárodního, bera patrně nutnou přípravu na váhu velice lehkou. Nešťastná fotografie, jak ona všecko zachytí, co by jinak tisícům diváků sebe pozornějších ušlo!

Zajímavým jest stálý pohyb, v němž družstva se nacházejí. Tu družstvo ruských Čechů vedením br. Lukše se svými zvláště formovanými slamáky nastupuje ku prostným, tam odcházejí Belgové, znatelní po temném, přiléhavém kroji evičebním s vyšším žlutým lvem na hrudi, úboru, jenž dává štědře vynikati vypracovanému svalstvu jejich, zde křepeí gymnasté francouzští náradí obsazují, tam družstvo Sokolů amerických poctivě se tuží, by po vykonané práci ustoupilo druhým — snad odpočinout? Chyba lávky, zde není odpočinku, zde práce úmorná, jež stěží do poledne bude skončena. Po stranách evičiště běh o závod ustává jenom na okamžik, než druhá parta běžců nastoupí a ve středu arény? Aj, tam právě za zvuků svižného pochodu nastupuje družstvo Sokolů amerických s praporem hvězdným v pravici, s běločerveným v levici, by na zkoušku provedlo velkolepou rej s praporem, ba řeknu to přímo, skvostný balet, jehož jednotlivosti dokonalé, celek překrásný. Plně zasloužený byl potlesk nadšených diváků, provázející odchod těchto dívek ztepilých, jichž postavy velmi štíhlé dokumentovaly dávný poznaček vysušujícího podnebí pevniny americké. Anglický pak hovor, jež jsem zaslechl, byl mi dokladem, že to příslušnice pokolení v Americe již vyrostlého, jehož řečí obcovací angličtina. A přes mysl nadšenou krásným výkonem táhne mi temný stín —

Táhly, řezavý signál polnicí štábního trubače V. sletu, br. Lébla, se zachvěl vzduchem a ve evičišti náhle ruch zdvojený — docvičit! Poslední evičenci družstev rychle docvičují a v 10 hod. 20 min. hlásí br. Bílek, že jsou zatím hotovi. Opětný záchvěv polnice a evičiště namnoze poklusem opouští pestrá směsice družstev, jenom lucemburští ještě docvičují na hrazdě, na kterouž nyní přirozeně soustředí uží se hledí všech diváků. A mají též proě, výkony vybraných boreů hraničí věru s akrobatstvím. Bouře potlesku je provází a již hromový potlesk od jižní brány nové ohlašuje překvapení — vcházejí dívky ke zkoušce na kuzele. Radostný byl pohled na pochod jejich a kdo nikdy nezabýval se rozdílem chůze ženy a muže, tentokrát měl skvostnou příležitost poznati v massách, co mu jednotlivě unikalo. „Jako srnky maširují," liboval si, milý, boдрý br. Eduard Cenar ze Lvova,* jenž tu po boku mi seděl, a já jen přisvědčiti mohl. Zatím již oba oddíly, vedené sestrami B. Šourkovou z Král. Vyšehradu a Fr. Šmídkovou z Prahy-I., v celkovém počtu 2304 rozeštěpily se v 6 proudů šestupových proti hudbě postupujících, by před orchestrem rozdělily se ve 12 proudů trojstupových, protichodem ke hlavní tribuně kráčeících. Tento pochod čelný nepůsobil pro značné chyby

*) Účast slovanských časopisů byla pozoruhodná. Z Poláků byli zde Ed. Cenar za „Kurjer Lwowski", Ed. Kubalski za „Słowo Polskie" (oba současně též za „Przewodnik gimnastyczny", Olszewski za „Sokol" Varšavský, Bulhaří Belevi Eyer za „Zdravi i sila", G. Danilov a N. Rostov za „Dnevnik" a „Den", mimo to zastoupeny byly listy „Grazdanin", „Sokolski listi", „Večerna počta" a j.

PÁTÝ VŠESOKOLSKÝ SLEH V PRAZE.



Nástup Sokolstva k prostým cvičením.

zákrytu tak pěkně jako mohutný, jednolitý vstup do evičiště, neméně byl to krásný dojem a zejména hosté slovanští a cizí, jimž pohled podobný dosud úplně byl neznám, netajili se radostným úžasem.

Nástup podařil se celkem dobře, aspoň mnohem lépe, než na zítří v neděli, kdy dívkám nebe plně přálo. Dnes však již při zkoušce hrozivě se kabonilo, ba na chvíli otevřel tam nahoře kdosi stavidla nebeská, ale jen na chvíli, patrně Petr v čas proudy zarazil — nadřelo se jich tím více na odpoledne . . .

A nyní za zvuků laškovně hudby Jandovy krouženo 5 sestav kuželů dosti pěkně. Škoda, že svědomitá práce většiny mařena byla menšinou až příliš zřetelnou. Ba jakoby menšina tato zvlášť vytknouti chtěla nepřipravenost svou, vyslala vynikající představitelku přímo před hlavní tribunu do druhé řady. A bylo výborně viděti tu sestru, jež nejevila nikterak účinky podnebí vysušujícího; ovšem s bohatstvím tvarů tělesných v ostré protivě byla velká chudoba pohybů evičebních. Viděly ji patrně i sestry vedoucí; odpoledne a v neděli tam již nebyla, snad ji zastrčily někam dozadu, snad uražena výtkou zaslouženou odpadla . . .

Celkový dojem však byl dobrý, hosté naši byli veřejným evičením žen, sobě nepovědomým, unešeni.

Prekvapivě působil ostrý svist písku po prvním obratu, krásně ladný úbor, nádherně vkusný účes mladistvých hlav — „u nás cos takového nemožno“ melancholicky prohodil br. Cenar. „Dnes snad, ale přijde doba, kdy také u vás kochati se budete pohledem na podobné šiky žen evičiček, jen co myšlenka demokratická setřeš dávná pouta, v nichž i při větší svobodě politické úpí lid váš po staletí,“ pravím, a br. Cenar přisvědčuje horlivě tomuto žádoucímu vítězství demokraticismu.

Následující sraz ve dvojstupy k reji byl velmi pokažen zřejmou nervosou evičenek, i nebe v tu chvíli se rozplakalo. Ve slušném lijáku provádějí sestry ladnou taneční rej, při níž ovšem divem by bylo, kdyby zachováno bylo vyřízení a kryt. Cosi takového pokládám za nemožné v masse a proto nevytýkám zde mnoho, na rozdíl od obecněstva, jež tu nejvíce vidělo chyb. Já naopak chváliti musím, že tu bylo učiněno vše, co bylo v moci vedoucích i evičiček. Prvý pokus to byl, pokus dosti zdařilý, ale zároveň ukázkavý, že nelze budoucně pomýšleti na podobné evičení v massách; jsem přesvědčen, že by vybraná část evičenek, kol nichž byly by ostatní seskupeny ve ploché skupině, zpestřené použitím šerp na př., působila daleko lépe.

Sestup a odchod obdobný příchodu. A zase to labužnické oceňování houpavého, pružného pochodu, až konečně zmizelo to vidění vábné za bouře potlesku ve bráně jižní.

A na evičišti klid, po tom ruchu až zarážející . . .

Ale jen na okamžik, než zajdou ženy a již (o 1/11.) valí se z obou stran, severní a jižní, dva ohromné proudy členstva, postupují proti sobě v 28stupu, by došedše k sobě na vzdálenost asi 30 kroků (30+2) rozštěpily se každý ve dva 14-stupy, ke tribuně dva, dva k orchestru směřující. Výsledkem jest ohromný kříž z proudů 28-stupových, jehož dvě ramena ze bran vycházejí a břeveno příčné od tribuny hlavní k orchestru se prostírá. Úchvatný jest pohled na styčný bod ve středu kříže; zde jako v úle obrovském rojí se massa živých těl; v pravo i v levo zatáčeje, hrozí zřádné všeobecným zmatením a věřím, že v té chvíli tisícům ze přátel našich úzko bylo, jestli že snad přece v tom víru úžasném neztratí ten či onen jedinec hlavu, by v zápětí zmátl napjatou pozornost deseti, dvaceti a tím zamotal v uzle gordický přízi tak důmyslně rozvedenou . . . Ale nám, kteří opětovně již při sletech minulých v tom ohnisku nástupovém ztráceli jsme vědomí bytosti vlastní na prospěch té obrovské tisícíhlavé, nám netrulo srdce strachem

podobným. Věřili jsme v pevnost vedoucích, jimiž byli nejen oni vůdce proudů původních (br. Klenka, V. Homola, B. Havel, F. Beránek) i jednotlivých čtrnáctistupových (A. Heller, F. Kotrouš, Vl. Müller, R. Macenauer, A. Trefný, A. Froehlich, J. Ročák, V. Malypetr), ale i ty první řady ve proudech, do nichž postavení evičenci osvědčení, namnoze evičitelé. Nezklamala nás víra naše, klidně rozvíjí se dál obraz úchvatný, jakoby skutečně jen obrazem byl, nikoli velkolepým výkonem výeviku a pozoru krajně napjatého. Oba proudy příčné došly již obruby evičiště proti ložím i orchestru, na okamžik pochoď na místě a již k signálu polnicí ve dva 14-stupy se poltí, zevnitř podél ochozů evičiště kráčeje. Tak jeví se evičiště ovroubeno živým lemem, jenž u bran znovu se pojí v 28-stupy proti sobě jdoucí — zdánlivě opakování pochodu vstupního. (Budoucně dále.)



TŘETÍ MIMOŘÁDNÉ ZÁVODY ZÁPADNÍ ŽUPY.

Napsal Franta Slavětinský.

Těšil a připravoval se každý na dny 2., 3. a 4. srpna, kdy odbývány byly závody Župy Západní ve Schuyler, Neb. Závody odbývány bývají v Župě Západní každoročně a dosud nesevšedněly, jak od různých těch lidiček maličkých, zjevných nepřátel všeho sokolského tu a tam bylo řečeno. Naopak—rok od roku počet boreů účastnících stoupá. Důkaz, že myšlenka sokolská na tom Západě ku předu jde a Sokolstva jen přibývá. Směle mohu psáti, že závody jsou vzpruhou evičencům vůbec a v Župě Západní zvláště a jsem si jist, že povzbudí k další činnosti a práci šiky naše. Činnost ta dochází ostatně též ohlasu i u našich dívek českých, jež nedbajíce na různé, nesprávné předsudky o tělocviku ženy pronášené, s radostí a pílí nevšední evičení navštěvují, ba i v mnohem jiném příkladem by některým sborům býti mohly. Poslední dobou přibýlo několik sokolek v Župě Západní, jež ženské odbory a někde již i samostatné sbory tvoří a jak ze zprávy závodní vidno v počtu dosti četném na závodech se podílely.

Tož vrátíme se k závodům vlastním. Již v pátek dne 2. srpna začali sjížděti se borei i závodnice a s nimi ostatní hosté. V hodinách odpoledních město, jež slavnostně dokorováno bylo, hemžilo se sokoly i sokolkami a odevšad zaznívala mluva česká, zjev to nebyvalý. Za zvuků hudby uspořádán večer slavnostní průvod všech přibylých sokolů, sokolek a hostů ulicemi města. Po průvodu výbor ubytovací rozdělil boree, závodnice a soudce do vykázaných bytů. Dlužno zde podotknouti, že byly ony poskytnuty byly občany schuylerskými ochotně a většinou bezplatně. Inu, pravá, česká pohostinnost.

O půl deváté zahájena schůze boreů v Operní síni Jančkově župním náčelníkem br. Jos. Štěrbou, jenž slovy v pravdě sokolskými napomenul boree k řádnému chování a poukázav dále na velkou účast při letošních závodech, vyslovil přání, aby počet boreů příštím rokem ještě stoupl. Chtěje zahájit schůzi soudců ve vedlejší místnosti, předal mi další řízení schůze. Privítám účastnící sokolky i sokoly, přečetl jsem bratrskou zdravotnici pořadatele listu našeho, Dr. J. Rudiše-Jičínského, jež s nadšením přijata, jakož i od br. Fr. Říhy a jiné. Čta jména boreů a záznam konaje, v které třídě ten který závoditi bude a zda přítomen jest, shledal jsem, že některými sbory přihlášen byl větší počet nežli jich skutečně přijelo. Necht' příště tak se nestane. Ukončiv schůzi vyplnil jsem za pomoci několika bratří soudcovské listiny, aby vše ráno připraveno bylo. Touž dobou skončena schůze soudců, jež obešla se tentokrát bez hluku a rámusu. Tak skončil den první.

V sobotu 3. srpna byl den závodů. Již o 5. hodině ranní

slyšení bylo hlas trubky, kteréhosi ochotného bratra tubašského odboru, čímž dáno na vědomí borcům, že již den nastal, by opustili lůžka svá, vstali a připravili se. V 6 hodin počali scházeti se šokolové i sokolky v kroji cvičebním u síně Janečkovy, odkudž uspořádán průvod na závodě. Průvod jak projektováno bylo, měl býti s hudbou — hudebníci však zaspali.

Místo závodní v Mapleově parku, kde odbývány bývají míčové hry, bylo k závodům jen vhodné. Však zapominati se nemá, aby prostora kde nářadí stojí, skoky se odbývají, nezůstala otevřenou. Snadno státi by se mohlo, že některý nepovolaný, zvědavý divák může přijíti k úrazu. Obecenstvu stačí tribuny a vůkolní sedadla, odkudž přehled úplnější pro diváka, než stání dole u některého skoku aneb nářadí. Toto upozornění doufám, že dobrým bude pro příště.

Po příchodu průvodu na závodě zaujali soudcové místa u vykázaných jim nářadí, přečtena jména borců, jejich rozvržení v družstvech a přikročeno ku cvičení v 7 hodin, neb nářadí a vše ostatní v čas za mého dozoru postaveno bylo. Za malou chvíli rozvířil se ten pravý závodní život. Jedné volné chvíli zadíval jsem se tak kolem a srdce mé radostí se naplnilo při pohledu na čilý ten ruch a život. V myšlénkách vzpomenul jsem sletu V., kde obraz takový v míře snad dosud největší skytal se. Z myšlének těch vytrhl mě — kterýs bratr voláním, abych další výkon školní ukázal, což měl jsem na starosti, vedle řízení a střídání družstev, co zatím br. Šterba cvičení prostná na druhé straně řídil. Vše šlo dosti hladce a rychle, neboť soudcové až na některé výjimky, byli dosti znalí tělocviku. Pak také nářadí bylo dostatek, že nebylo třeba družstvům čekati. Chování a pořádek jednotlivých čet byl vzorný až na družstvo omažské, závodící ve třetí třídě. Chování jejich vyvolalo nemilý dojem jak u soudců, tak i u některých z obecenstva. Doufám však, že na příště sbor onen bude u výběru svých borců opatrnějším. Jest věru jen špatná ukázka naprosté kázně a pochopení myšlenky sokolské, když žel musíme viděti, jak sestry jednoho sboru straní se druhých.... Co soudí o nás lid, který na to vše patří?

O 11. hod. závody přerušeny oznámením, že přijel guvernér státu Nebrasky, abychom ho šli přivítat. Závodní výbor totiž pozval jej, aby zvýšen byl dojem slavnosti a pak aby řeč nějakou pronesl. Po uvítání téhož rozešli se borci k obědu.

V jednu hod. odpoledne nastalo seřadování průvodu. Průvodu účastnili se mimo sokolů a sokolek všechny vůkolní české spolky se svými prapory. Brzy potom za zvuků omažské kapely průvod hnul se, aby prošel ulicemi města a dál do městského parku vyslechnouti slavnosti řeč mayoru města Rathacka a guvernéra Sheldona. Starosta schuylerkého Sokola br. R. Daříček představil obecenstvu nejdříve mayoru, jenž v delší řeči vítal sokoly jménem města a vyslovil radost nad tím, že městu Schuyler dostalo se té cti, hostiti ve zdech svých Sokolstvo celého státu. Podivno, že ať jinonárodovec, znal vznik i účel Sokolstva a věděl, k čemu toto pracuje a slouží, což některým našincům jest dosud věci neznámou. Že přítel Sokolstva jest, vidno z toho, že odevzdal br. Daříčkovi klíč města k nemalé ovšem zlosti strany kostelíkářské, jež i zde, ovšem ovšem bezvýsledně, Sokolstvu v cestu se staví. Po skončené řeči mayoru, představen guvernér, jenž napovídal toho až tuze mnoho, což zabralo mnoho času, takže teprve o třetí hodině pokračování mohlo býti v závodech. Nesouhlasil bych nikdy s podobnými průvody a řečením v den závodů, tím vše se zdržuje a závody náramně protáhnou. Jsem jist, že možno nám se 150 závoděcími při řádném řízení závodů býti snadno za 8 hodin hotovi. Není třeba celého dne, ba někdy i druhý den závoditi. Kolem šesté hodiny večer závody dokončeny, načež závodníci i obecenstvo se rozešlo. Večer

odbýván koncert v síni Janečkově, při kterém hudba hrála většinou české skladby. Mezi koncertem předčítány další došlé telegramy a pozdravy. Přítel omažských Čechů, mayor Jas. C. Dahlman, jenž večerním vlakem přijel, promluvil zde k shromážděnému obecenstvu, které řeč jeho odměnilo bouřlivým potleskem. Četa sokolů provedla zde ukázkou cvičení na bradlech a sokolky omažské cvičení s tyčemi, což obě se zájmem lidem přítomným sledováno bylo. Taneční zábava, jež na to se rozproudila, potrvála ovšem hodně dlouho. Tím skončen den závodů.

Neděle 3. srpna začala plačtivě. Již od rána bylo jaksi zamračeno. Se srdcem pokleslým a tváří sesmutnělou kráčeli jsme na místo závodní, kde o 10. hod. dop. odbývána býti měla zkouška na cvičení prostná. Zkouška však provedena býti nemohla, neboť po druhém oddílu cvičení sokolek spustil se řádný lijavec, jenž setrval hodně přes poledne.

Projektovaný průvod o půl 1 hod. odp. do háje sok. Fr. Nohy nemohl dříve se hnouti až ku 3. hodině. Obecenstva však bylo již poměrně málo, ba i mnozí ze sokolů scházeli, neb každý roztrpčen jsa nad tím špatným počasím. Bud' to domů odjel, aneb ve městě zůstal.

Před vlastním cvičením omažský mayor Dahlman, jenž neschází na žádné větší sokolské slavnosti, pronesl ku shromážděným řeč, způsobem jen jemu vlastním. Starosta Záp. Župy, sok. Mík, v řeči české tlumočil rozmach Sokolstva a poukázal na důležitost tělocviku. Pádnými důkazy vrátil zde dosud stávající nesprávné předsudky vůči tělocviku ženskému. Tato pěkná řeč s pozorností a vděčností obecenstvem byla přijata.

Veřejné cvičení obmezilo se pouze na cvičení prostná sokolů i sokolek, což obě k spokojenosti naší skončeno. K nemalé mrzutosti nás všech další cvičení provedeno býti nemohlo, neb v krátké chvíli zase jsme řádně promokli.

Setrvali jsme však na místě, až ohlášen byl počtáři soudcovskými výsledek závodů.

Náčelník Západní Župy br. Jos. Šterba, řeči vzletnou zmíniv se o průběhu závodů a s napomenutím k další činnosti, předešel tak způsobem jen vhodným vlastního oznámení výsledku závodů. (Viz na místě jiném.)

Je tedy po závodech! — To ovšem neznamena, že činnost naše, jež před závody se rozvinula měla by poklesnouti. Naopak — budiž nám závody a spojené slavnosti s nimi vzpruhou k další práci a činnosti nekonečné. Neodpočívajte jak mnohý z vás si myslí, aby neřeklo se o vás, že cvičíte jak v závodě. Dalecí bud'te těch myšlének, že přijíjen k vůli závodům. Ušlechtilému za čtrnáct dní, neb pravíte se k zápolu tak ušlechtilému za čtrnáct dní, neb za měsíc, jak u mnohých tu a tam se stává. Svědky byli jste práce oněch čet sborů nedávno založených, jež chováním svým a dobrým výevikem pozornost vaši budili a v závodech se uplatnili. Důkaz, že pilnými byli a řádně se připravili.

Hled'te na příště, aby dorost váš, čekanci vaši v slavnostech podobných účast brali, aby lidu ukaz dán, seť jsme sto i u výchově mládeže naší. Tak i mládež by trochu toho nadšení a posilnění z radostných dnů podobných domů si odnesla. Bud'te opatrní a přesní u vyslání borců, již zastupovat mají jednotu vaši. Pošlete opravdové sokoly. Stejnokroj nedělá ještě sokola, však při podobné slavnosti lépe by se vyjímalo, aby šatem svým nerůznili jsme se. Hled'te by se vyjímalo, aby šatem svým nerůznili jsme se. Hled'te na ty děvušky naše jak krásně se vyjímaly v průvodu v tom svém kroji a v mnohém jiném nám vzorem byly. Pošlete soudce jisté, znalé své věci a vždy v čas řádně jich i borců všech jména i počet.

Bud'te řádnějšími u konání povinností svých, sdílnějšími a snášenlivějšími — bud'te sokoly v pravém toho slova smyslu. Opravte nedostatky dosavadní a jistě můžete očekávat ještě lepší výsledky příštích závodů, nežli snad tyto přinesly. Na zdar!

SJEZD DĚLNICKÝCH JEDNOT ČES.-SLOV. V PRAZE.

(Dokončení.)

V dalším jednání sněmu přistoupilo se k otázce pojištění vzhledem ku mezinárodnímu Svazu i doporučuje se samostatný odbor a zařízení vlastní pojišťovny však až po rozhodnutí sněmu příštího, do kteréžto doby veškeré podrobnosti a rozpočty sehnati se mají, nežli dojde k rozluce od německého Svazu. Debata u věci té byla čilou, však rozhovor o výchově mládeže byl sněmu toho bodem nejšťastnějším. Soudruh Humlhans navrhl následující:

“Výbor Svazu navrhuje: Jednotám se doporučuje zavést všude, kde jest k tomu způsobila síla cvičitelská a vhodná tělocvična pro dobu zimní a prostranné místo pro dobu letní, pravidelná cvičení mládeže školní.

Vedle toho nechť konají se s mládeží touto vycházky do muzeí, dětských divadel, vycházky do přírody k památným místům, pořádají zábavy pohádkové a k získání ostatní mládeže veřejná cvičení této. (Vše ovšem děje se se svolením rodičů.)

Dále se jednotám ukládá zavést pravidelné cvičení učňů (dorostu) a týmž způsobem jako výše — ovšem s ohledem na stáří — působit k duševnímu rozvoji této mládeže: vycházky poučné a zábavné, rozpravy, přednášky, veřejná cvičení a vůbec za součinnosti odborových organizací pracovati k duševnímu povznesení těchto hochů.

Dále se jednotám doporučuje, aby staraly se, by každý vyučenec stal se členem jednoty, ale zároveň své odborové organizace, a přičinily se, aby hoch takový stal se účastným všech akcí strany, směřujících k mravnímu i hospodářskému povznesení dělnictva.”

Dále žádá o schválení akce, kterou ve dnech posledních výbor svazu uspořádal za účelem dohody s agitačním komitétem mládeže k připravení příslušných návrhů ku příštím sjezdu strany. Z dohody této vyšel návrh na zřízení “Ústředního výchovného sboru mládeže sociálně demokratické,” který skládal by se ze zástupců D. T. J., agitačního komitétu mládeže a zástupců zemské exekutivy, výkonného výboru. Odborové sdružení, Dělnické Akademie a organizované žen, kterážto korporace převzala by vypracování práce, kterou by se pak další akce řídila.”

Návrh byl přijat a přihlédněte-li k němu blíže seznáte ihned, že jsou tu ty různé jednotlivé body skoro všechny, jakž od celé řady let u nás se navrhovalo a z části i namnoze provádělo na záchranu našeho dorostu a mládeže vůbec, třeba výsledky vlastní nebyly vždy potěšitelné, když i to naše prostředí se zřetele nepustíme. Však ale Sokolstvo a tu i dělnictva českého v krajích menšinových a obvodech německých práce také jest nesnadná, ba nesnadnější nežli na příklad naše v zemi volné a rovných práv občanstva veškerého. Pravda padá na tu váhu, že i se strany politického vedení podpora snah D. T. J. dostane v přítomné době více vzpruhy za nynější situace v Čechách vůbec. Proto také o předmetu tom živá byla debata a čilý rozhovor. Jaké budou výsledky zejména v tomto bodu práce tělocvičných sborů českých, pokud se týče záchrany dorostu dělného, mělo by i nás zajímati.

Neméně důležitým bodem sněmu byl rozhovor o poměru sportu k tělocviku. A tu musíme přiznati, že i v této jednotě tělocviku soustavně dáva se rozhodně přednost, jakž z řeči soudruha Bernáška o následujících usnesení zřejmě vysvítalo. Týž práhl mezi jiným asi toto:

“V poslední době velmi často vyskytlo se upozornění a narážka, že jednoty naše měly by také všimati si sportu, že je do jisté míry nesprávné chtít předcházet jiné druhy tělocvičné. Zde nutno poukázat na to, že tělocvik se sportem v jeden rámec vtěsnat naprosto nelze a stalo-li by se tak, nestalo by se to bez újmy rozumné výchovy tělesné

i duševní, kterou tělocvik má na zřeteli. Tělocvik svými soustavami snaží se poměrně působit na celé tělo, posilovat všechny jeho údy a následkem toho a současně umravňovat, kdežto u sportu zřime soustředění pozornosti na jednom výkonu, jímž dále a stále k uplatnění přichází jen některý úd, který sice sílí, mnohdy až nad míru se vyvíjí, kdežto ostatní složky tělesné zahálí. Tělocvik náš chce působit ku tělesné výchově stále širších vrstev, sport snaží se vychovat závodníky jednotlivce, z jejichž přirozených úsilí chce vytlouci co možno nejvíce pro barvy a znak klubu. Kdyby však se všim u sportu mohli jsme se spřátelit, pak vždy cizím zůstane nám nedemokratické závodění, uplatňování jednotlivců, které křísí vášnivou touhu po porážce a zdolání protivníka, nutí ku krajnímu vysilování se, které více zla napáchá než prospěchu přinese. Naším stanoviskem je umravňovat, vychovávat, silnit a nemůžeme proto naprosto evičenec své stavět proti sobě k závodění, dobývání vítězství za cenu rozbití lebky, kopnutí do břicha, či zehromení protivníka.”

Řečník dále rozbírá, co již přepínání sil ve sportu zla způsobilo, jaký vliv měly ty a podobné výjevy na sesurování diváka a jak mnohé choroby a poranění ve sportu divokém statisticky se jeví. Tu panuje znásilňování a udolání slabšího a uplatňování nejnížších vášní a tak jedinou výhodou sportu je, že prováděn bývá zpravidla ve volné přírodě, na zdravém vzduchu. “Proto také snažíme se, abychom i po stránce tělocvičné této výhody využili a jsme přesvědčeni, že cvičení prostná, pochodová a hry tělocvičné ve volné přírodě prováděné, dostojí svému úkolu a výchově dělnické mládeže lépe než sportovníké přepínání sil.”

Po rozhovoru přijata resoluce následujícího znění: “Druhý valný sjezd Svazu dělnických těl. jednot vyslovuje se co nejrozhodněji proti zavádění a pěstování sportu v jednotách, jelikož týž svou jednostranností a vášnivým prováděním každému jednotlivci více škody nežli prospěchu přinese. Jednotám se doporučuje, pěstování tělocviku, her, pořadových cvičení a pod. ve volné přírodě.”

Po provedení volby činovníků ve výboru Svazu, jednalo se o časopis “Tělocvičný Ruch”, aby změněn byl na čtrnáctidenník, redakcí J. Reitera, však vše ponechána výboru. Otázka zavedení kroje padla, kdežto vydání tělocvičné osnovy podnikne výbor. Také prohlásilo se, že nutno jen, aby místní politické organizace socialistických zásad věnovaly těmto jednotám nutnou pozornost a všemožně je podporovaly. Na rozdíl od čistě demokratického Sokolstva tu politika jakž vidno pěstovati se má a podle toho vlastní postup posuzovati musíme. Sněm skončil zapřením: “Písňe Práce”.

O TOM NEZDAŘENÉM SPOJOVÁNÍ SBORŮ
POKROK A PRAHA.

Píše T. Vonášek. — (Pokračování.)

Oba jsou přístupnější našemu lidu než sama budova Č. S. P. S. Do jedné z nich již tehdy komise městské knihovny dovážela knihy pravidelně, dle seznamu objednané, tedy též české. Poukazoval jsem na to, že i do druhého parku by komise knihy poslala, kdyby jen zájem o to byl projeven. V době té měli jsme v knihovni radě krajana, sokola Nováka, a ten by se byl zajisté zasadil o přikoupení knih českých, jen kdyby měl očí opírat svůj požadavek, t. j. kdyby mohl dokázat, že poptávka po českých knihách je velká. To by nás bylo nestálo nic, neboť knihovna je vydržována z příjmů obecní. Za to však na českou školu nepřispívá nikdo, než my sami. Nebudu rozšiřovati dopis uvedením dalších důvodů proti podporování podniku toho

v době kdy škola je v takovém povážlivém stavu, uvedl jsem je již jinde a nikdo rozumný nemohl mi říci, že jsem v ohledu tom v nepravu. (Vzdor tomu však utraceno za knihy několik set dollarů a naše škola zůstala popelkou. Lid zdá se být pro nevtu.) Po debatě v tomto směru vedené, rozešli jsme se v přátelské náladě, a slíbili jsme si pracovat o zvolení výboru na spojení. V obou sborech toho také docíleno v svolaných mimořádných schůzích. Zvolen výbor ze sokolů a sokolek. Sbor náš zastupován byl: starostkou A. Havlíkovou, sokolkami: Lisou, Šírokou, Kořínkovou, Hruškovou, Bidařovou a Grossovou; sokoly: L. Šírokým, V. Klausem, F. Havlíkem, V. Lisým, V. Pekařem, V. Houserem a mnou. Sbor Pokrok zvolil sokolky: A. Jandusovou, Klausovou, Dejmkovou, Majerovou, Valkovou, Dryjerovou a Vačkovou; sokoly: P. Karlovského, J. Chlebouna, Felixe Janovského, J. Peecha, E. Klínenberga, J. Čičovského a Lhotku. Vyžádal jsem od sboru našeho, aby výboru ruce nevázal, by té rozdvoujení jednou konec mohl být učiněn, a sbor skutečně výboru žádných návodů nedal. U sboru Pokrok bylo tomu však zcela jinak. Někteří jednotlivci byli rozhodně proti spojení a hrozili sbor udržet a konečně se do toho vmísila i župa Fugner-Tyrš.

Zvolila výbor vzdor výstražce sok. Jos. Buňaty ku navštívení schůze Pokroku a tu žádala ústy Jar. Košáře, by se neustupovalo od kroje, by se neodstupovalo od župy. Přiznám se, že mne toto vystoupení sok. Košáře překvapilo. Kdo čte ty jeho nadšené články o Sokolství, myslí by, že to míní upřímně, ale tímto vmísením se do místní otázky sborů sobě tak blízkých ukázal, že péro jeho nevyjadřuje skutečné myšlenky jeho. Může se sice vymluvit, že konal svou povinnost co zástupce župy, ale v tomto případě je to ještě horší. Došlo konečně ku společné schůzi výboru 11. prosince 1905. Jest mi podotknouti, že náš výbor sešel se také ku předu, ale mou vinou zase nesestavil žádné podmínky, za jakých by se měly sbory spojit. Předsedou schůze byl jsem zvolen zas já, místostarostkou byla sok. A. Jandusová, tajemníky byli sok. Lhotka a L. Šíroký. Výbor sboru Pokrok byl do schůzky této připraven, přišel již s určitými návrhy. Jednou z hlavních podmínek bylo: Přijmout jméno sboru Pokrok a modrý kroj, nebo přijmout jméno sboru našeho a český kroj. Večera toho nebylo o ničem jiném jednání než o těchto podmínkách. My stáli pro jméno naše i pro kroj náš, poukazující na naše prvorozenství a výhodnost kroje. Zástupci Sokola Pokrok zase poukazovali na to, co k vůli kroji svému již vytrpěli, a že to kroj zakladatel Sokolstva navrhnul a pod. Debata někdy hodně živá, v níž zvláště některé sokolky sboru Pokrok ukázaly se nepřítelkyní spojení a přimlouvaly se za ukončení dalšího vyjednávání (pojďme domů, nechme toho) protáhla se skoro do půl noci, a byla by skončila nezdarem, kdyby nebyl býval dán návrh na odročení porady na 14. prosince 1905. Čtěl jsem, by otázka tato vyřízena byla arbitrací, poukazuje na to, že otázky mnohem větší důležitosti bývají tak urovnávány, ale návrh ten vyzněl na prázdno. Pak výbor náš odbýval schůzi a rozhodnuto držet se kroje i jména našeho, a neustoupit od toho. Ale rozmyslili jsme si to, při následující společné schůzi ustoupili jsme, byli jsme ochotni obětovat vše v zájmu spojení.

Dne 17. prosince odbývala byla schůze nová a tu po delší debatě přijmout můj návrh, aby oba sbory vzdaly se jmen svých a přijmuli úplně nové a aby stejnokroje odloženy byly na dva roky, a pak, aby se členstvo, jsouc za ten čas řádně spřáteleno, rozhodlo pro ten neb onen kroj. Zvolen užší výbor ku vypracování resoluce obsahující toto rozhodnutí spolu se žádostí ku sborům, aby ji přijaly a k veřejnosti o podporu mravní pro nový sbor, utvořili se. Na výboru byli: Ant. Jandusová, A. Klausová, Marie Vačko-

vá, J. Havlíková, J. Grossová, M. Hrušková, P. Karlovský, Felix Janovský, Jan Lhotka, Lor. Šíroký, Vác. Klaus a já. Ve zvláštní schůzi sestavili jsme resoluci a dali ji do všech českých časopisů a zvláštní její otisk poslali každému členu i členkyni poštou, aby nebylo výmluvy na přehlédnutí jí. Obsah její byl:

Sokolům a sokolům a ctěné veřejnosti k uvážení!

Znajíce dalekosáhlý úkol Sokolstva v této zemi: soustřed'ovati českou mládež pod perutě jeho, vychovávat ji nejen tělesně, ale i v lásce k české řeči, jazyku to otců a matek našich, uznali jsme, že poslání své neplníme poctivě, když nepracujeme společně a svorně. Činíme toto veřejné přiznání chyby minulosti, abychom ukázali dobrou vůli napravit ji v budoucnosti. Dělili jsme se ve dva tábory a nevažili jsme na sebe, jak ani jinak býti nemohlo. V útlá srdce mládeže, naši péči svěřené, vštěpovali jsme — byt' mimovolně — osudnou a příslovečnou českou zášť'. Dělili jsme i českou veřejnost, závoděním o přízeň její. — Činili jsme dvojnásobná vydání na účet vlastní i příznivců.

Tomu má býti učiněn konec!

Byli jsme sbory Praha a Pokrok zvoleni, abychom spojení se k společné práci nějak umožnili a práce ta se nám zdařila — dohodli jsme se. Nyní záleží na vás, ctěné sokolky a sokolové, byste naše usnesení schválili, na vás, ctění příznivci naši, abyste ho zpečetili a pak nedovolili nikomu, by svazek ten rozdvoujoval, by na úkor dobré věci pracoval. Máme před sebou velké plány. Náš program do budoucnosti je bohatý na vše, co k rozprůdění národního života našeho je zapotřebí. Chceme na prvním místě povolati schopného, vzdělaného evičitele pro dívky a evičíel členstvo, chceme postavit tělocvičnu, která by odpovídala potřebám Sokolstva. Chceme knihovnu, kde by nejlepší české spisy mládež naši poučovaly o vyspělosti národa našeho, atd. To všechno chceme, po tom toužíme. A dosažení všeho toho nyní nestojí v cestě nic jiného, než souhlas na usnesení naše. Dáte nám ho, neb necháte nás zase jíti k cíli zvláštními cestami, necháte do krve dítek vašich vpouštět jed, kterým náš národ je otravován od pádu na Bílé Hoře? Doufáme, že ne, když jen dost málo uvážíte sbora uvedeného.

Žádáme od vás ctěné sokolky a sokolové: rozpuštění obou sborů, Praha i Pokrok a utvoření nového pod jiným jménem. Odložení obou stejnokrojů na dva roky a pak po vypršení lhůty té rozhodněte si, jaký má být nosen, neb máme-li vůbec nějakého mítí. — Toto jsou body, na kterých jsme uznali spojení za možné a očekáváme s plnou důvěrou, že nebude ani jediné upřímné sokolky a spravedlivého Sokola, který by zneuznal snahu naši. A od ct. veřejnosti žádáme, aby svým vlivem, svou přízní spojení toto vynutila a zpečetila. Sokolky a sokolové, rok 1905 blíží se ku konci, odbýváte tento týden výroční schůze své, jednejte po sokolsku a usnete, aby zacházejícím rokem zašla i naše rozdvoujenost, bychom s novým rokem šli k cíli našemu novou cestou, ruku v ruce, s úsměvem v tvářích. Učiníte tak? Doufajíc, že ano, voláme vašemu příznivému rozhodnutí srdečné: "Na zdar!"

Za výbor na spojení: Ant. Jandusová, Anna Klausová, Marie Vačková, J. Havlíková, J. Grossová, M. Hrušková, P. Karlovský, Felix Janovský, Jan Lhotka, Lorenc Šíroký, Václav Klaus, T. Vonáček.

(Dokončení.)



S jakou lítostí, ba hnusem odvraceti se musí upřímný sokol od těch, kteří majíce voliti mezi poskvrněním jména sokolského anebo pevným měšcem, jeví rozpaky, jak se rozhodnouti.

ZA SLETEM.

Píše Jan Fryš.

Radost naše splněna! Dopřáno nám spatřiti Letnou, odkud milí bratři zprávy jste čekali a došli až i do té daleké Ameriky. Jen lituji, že péro mé tak slabé a nemůže vám tu baštu sokolskou zcela popsati. To krásno, tu úpravu, musí sám každý spatřiti, aby mohl si svůj úsudek učiniti. Jest to krásné rejdiště vroubené skvostnými tribunami, kamž umělecká ruka vložila vše, co by oko okouzlo a vše co národ český chová v sobě nejkrásnějšího. Těšil jsem se na ten okamžik až užíím první předvoj té obrovské armády sokolské, toho nadějného dorostu, jak pořad označoval jako čís. 1: Cvičení protná žáků! Jaký to obraz úchvatný! Oko zalesklo se radostí a již byls strhnut v jásoť s ostatním davem. Vždyť vidíš tu přes 500 té drobotiny jak pevně a jistě kráčí, jako by si byla ta děvčátka jistá svého poslání. Jak dovedla ta drobotina udržovat krok dle hudby, to nedovedu si v tom počtu skoro ani vysvětlit. V krátkosti rozvedeny byly v proudy na mety a ráz, dva a rozstup okouzluje vyřízen. Cvičení započalo. Ač dosti složité, někdy i obtížné, přece ničím nevynikalo nad evičení, jež zvyklí jsme vídati při našich sletech. Se- evičenost byla krásná, téměř bezvadná, což uvádím bratři proto, že toho jsme my ještě nedosáhli. Jen že i tu a tam byl zákryt rušen, a byl znatelným tím spíše, že každý stojí na své známce a malým odchýlením zpozorován všemi a odevšad. Tomu však při tak velkém počtu snad ani nedá se zabránit a musí se prominout. Po evičení rozvedeny dívky ku hrám, učinivše patnácte skupin. Byl pohled unášející, ten čilý ruch, hbitost, závod, vše nutí tvůj zrak od skupiny ke skupině až do umlčení. Hry prováděny přesně pod úzkostlivým dozorem učitelek.

Čís. II. Cvičení protná žáků do 14 let. Lituji bratři, že vám nebylo možno zřít tuto českou naději. V počtu 1.500 drobotina vedena několika bratry, vykračuje sobě pevným a hbitým krokem. Jaký pohled na ty malé evčky, kteří skorem až vyzývavě jako by se nikoho na světě nebáli, si počínají. O vy dívky, kéž bych vás mohl všechny obejmout a zlíbat, vypadali jste v těch červených košíkách jakoby jste volali o pomstu proti těm, kdo naši zem a národ zničili. Nu, tužte se a bojujte jako vaši velcí bratři. Cvičení sestav těžkých provedeno ladně, jen ty zákryty. Po čísle tomto měly následovati závody žáků, však dešť, ten náš nepřítel, nedovolil těmto maličkým, aby mohli změřiti své síly a tak přistoupeno k číslu III.: Skupinová evičení sok. dorostu. Právě než dorost nastoupil, oznámeno mi hl. náčelníkem, že závody dorostu odpadají též k vůli dešti a proto abychom byli připraveni k nástupu ku hře "Indoor Base Ball." Tak stalo se, že pouze jeden oddíl jsem mohl spatřiti. Ale tolik řeknu, že to co jsem spatřil, byla jedna krása. Ladné a dosti obtížné skupiny se evičeny tak přesně a dočasné a při tom ve velkém dešti, že musím tu dát své podivení jen na jevo, neboť dorost od 14—18 roků, 500 v počtu, od různých jednot vzorně každou skupinu provedl a na místě vytrval. Že dostalo se jim bouřlivé pochvaly, není třeba podotýkati.

Číslo IV. oznamovalo náš příchod. Dešť v tu chvíli byl největší, tak že naši hoši (totiž někteří) ani nechtěli vystoupiti, poznamenal jsem jim, že vystoupit musíme, neb že obecnost nás v tom dešti očekává a zůstalo úplně na místě. Nastoupili jsme k poklusu. Sotva že spatření jsme byli na obrovském evičišti, lid rozjásal se tak, že přivítání jsme byli jedinou salvou bouřlivého nadšení a voláním na zoar! A my vlivem tohoto nadšení zapoměli jsme na dešť úplně a byli bychom hráli třeba do rána, kdyby po sedmém vystřídání nás nebyl br. hlavní náčelník upozornil, že jest čas ustoupiti šachovému turnaji. Zase to bouřlivé nadšení

doprovázelo nás do šaten, lid ten dobrý dával zřetelně na jevo, že váží si té oběti, již přinášíme tou svou návštěvou. Že hra naše se líbila, poznal jsem z toho již, že musel jsem mnohemu odborníku postup vlastní vysvětliti a i částečně popsati. Hoši naši chovali se při hře vzorně; rychlý příchod v poklusu a odechod téhož druhu, rychlé vystřídání, vše činilo dobrý dojem na ty tisíce pozorovatelů. Družstva označena byla: "Bílí" a "Modří". Výsledek: "Bílí" 7, "Modří" 6.

Poznamenat musím, že při příchodu na Letnou pořadatelstvo Č. O. S. nás všechny americké hosty sestavilo v průvod a řečeno nám, že Matička Praha přeje si nás ještě jednou uvítati a pravdu měli. Předvedli nás před všechny tribuny, lid nadšeně nám volal slávu vstříe, nadšeně nás všechny zdravil, dáváje tak nejlépe na jevo, že váží si naší návštěvy.

Jako poslední číslo III. slavnostního dne oznámen šachový turnaj. Škoda, že nemohu jej aspoň přibližně popsati, neb se musím přiznati, že nejsem šachista a šachům vůbec nerozumím, jen tolik dodám, že se zájmem jsme turnaj pozorovali, skvostné kroje, znázornění vítězství Žižky nad Zikmundem, palcáty, stará zbroj, vše to zajímalo i toho co tahu nerozuměl.

Tak zakončen pořad a my všichni spokojeni vraceli jsme se do našeho ležení sokolského.

Konečně nadešel všemi očekávaný sletový týden. Sletový týden sokolský dnes znamená mnoho v českém národě, na slet dnes těší se a s touhou očekává celý český národ a nejen český národ, ale veškerý slovanský, vzdělaný svět. Jen považ "Sokole": Praha při V. sletu hostila přes půl milionu hostů shromážděných ze všech slovanských končin a ti všichni přišli vzdát hold slovanské Praze a sokolské myšlence. Ze všech končin světa dovede Č. O. S. svým čarovným povelom svolati své dítky ku národním hodům, k domovskému krbu, aby znovu pookřáli v oběti vlasti a po odechodu do svých domovin vzpomínali zažitých dojmů a zůstali pro vždy věrní svému původu. Praha v ony dny skutečně jásala. Oblékla se báječně (toto slovo jsem se naučil v Praze) ve sváteční háv, vítá s otevřenou náručí každého přichozícího, po Praze svobodně se prozpěvují národní písně, volné průvody, zkrátka Praha tyto dny jest svobodnou zcela. Co pak když se počnou sjížděti zvláštní hosté Sokolstva! Bulletinové sletové kanceláři jsou obléhány davy lidu, kde ohlašování jsou příjezdy. Tu vidíš jinocha jak přečetl nahlas, kdy a kam přijedou francouzští gymnasté, kloboukem mává a celý dav táhne k nádraží a ten dav čítá mnoho tisíc hlav. Nádraží a ulice jsou přeplněny, že vůbec dostati se skrz jest úplnou nemožností, však když Sokol požádá, aby učinili místo pro hosty, hned jako by sám Mojžíš svou čarovnou holí rozdělil to moře davu, hned bez policejní hrubosti místa dosti. A jak ten lid se rozjásá, slyšíš tisíceřé pozdravy a salvy Na zdar! a záplava květin doprovází hosty až na určené místo. Tak dovede Praha vítati hosty své a hosty všechny.

Jak živo bylo v Praze v pátek 28. června, tot' těžko popsati. Všechny ulice hemží se a přeplněny jsou Sokolstvem, tak že musíš až s chodníky uhýbati. Všude červená košile, na stužkách můžeš čísti odkud a z kterých končin se Sokolstvo sjelo ku svému svátku. Praha v den ten náleží Českému Sokolstvu! Což pak ta směs jinonárodních a slovanských hostů. Každý slovanský národ má svůj skvostný kroj, některý tak skvostný, že až podobá se královskému obleku. To vše na nás nezvyklé činí zvláštní dojem, že skutečně připadá nám jako bychom se nacházeli v dobách, o nichž nám pohádky vypravují a jak ti naši praotecové vy- padali. Vše vůbec nad míru skvostné a přec tak ladné, takže byli jsme jen hrdí, že jsme sokoly a syny toho mocného slovanského národa.

Když přehlédneš ten obrovský slet a dozvíš se, že Prahu navštívilo na 30 tisíc sokolů, tu musíš si již učiniti úsudek i o té obrovské práci, již vykonati musel ten sletový výbor. Zdá se to být nemožným, aby ta celá massa lidu byla ku spokojenosti ubytována a přec to pravda. Vše jle při sletu hladce, nikde neuzříš žádnou rozepři, každý výbor koná práci mu určenou a s tím vědomím, že mu tak sokolská povinnost káže. Ubytování, ta nejtěžší práce, jde v Praze dosti hladce; sletový výbor ohlásí mnoho-li míst bude potřebovati a kdo místo má, by se přihlásil v sletové kanceláři. Městské ústavy, školy, požární stanice, vojenské stanice, Sokolny, to vše proměněno na několik dní v tábory a ležení.

Při takovýchto sletech jen o stravu jest zle, neb ta obsluha v Čechách jest tak mizerná, že někdy vám přejde hlad úplně a vy raději odcházíte, nežli byste dvě hodiny čekali na jídlo. Já sám jednou pospíchaje, poručil jsem si večeři o páté hod. a k mému úžasu jsem ji obdržel o sedmé hod., a když jsem prosebně žádal vrchního, že spěchám, stá-le mne konejšil, že už ji sklepník nese. Jak vidět musel nésti strašnou dálku, neb ji nesl skorem 2 hodiny. Takových případů stalo se nám několik za pobytu v naší otčině.

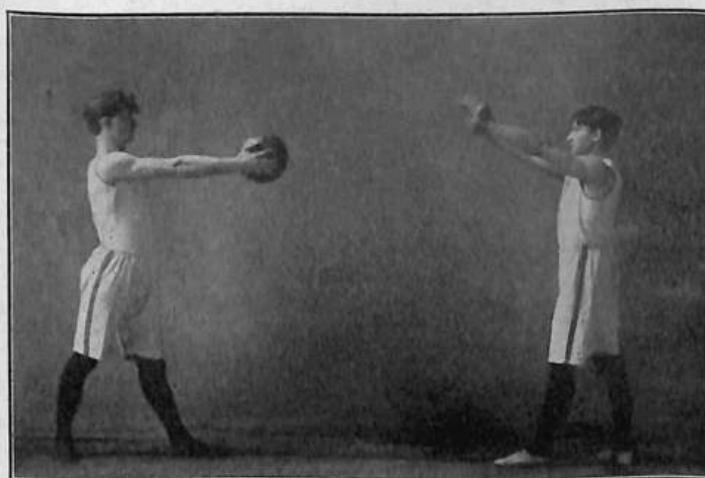
Sokolské slety běrou na se úplně ráz jiný, nežli u nás soudíme, jest to jakýsi sjezd slovanských národů, již sokolskou píli byli zorganizováni. Sokolstvo české svými výlety dovedlo spřáteliti veškeré Slovanstvo a na V. sletu mohl's viděti, že národ slovanský kdyby spojený byl, snadno mohl by odolati všem nepřátelům. Jaký mocný byl by to celek, jaké jeho šiky. Však s lítostí zaznamenati musím, že naši pobratimci Poláci odřekli svou účast' při V. sletu. Nedivím se nic, neboť tento dosti blízký nám národ stál v poslední době často proti Čechům. Oni raději hynou a snáší své utrpení, nežli by vyhledávali pomoc ve spojení, ve slovanských národech.

Když v pátek na Žofíně byl jsem přítomen, zastupuje tu naši N. J. S. a s ní ten lid náš česko-americký, musel jsem radostí slzeti nad tím obrovským výsledkem sokolské práce. Byla chvíle, která dotkla se mne tak, když starosta Č. O. S., Dr. Scheiner, vítal nás všechny s otevřenou náručí, a tiskna naše pravice ku další vzájemnosti nabádal. Okamžik ten byl nejdojemnější chvílí mého života. Viděls tu Bulhara, Srba, Chorvata, Černohorece, jak hrdě hlásí se ku slovanskému původu a vzdávají hold Matičce Praze a českému Sokolstvu. (Pokračování.)

SPOLEČNÁ CVIČENÍ BORCŮ N. J. S. S VELKÝM DUTÝM MÍČEM (BASKET BALLEM).

Sestavili A. Haller, Aug. Tesař a B. Trefný. — (Dokončení.)

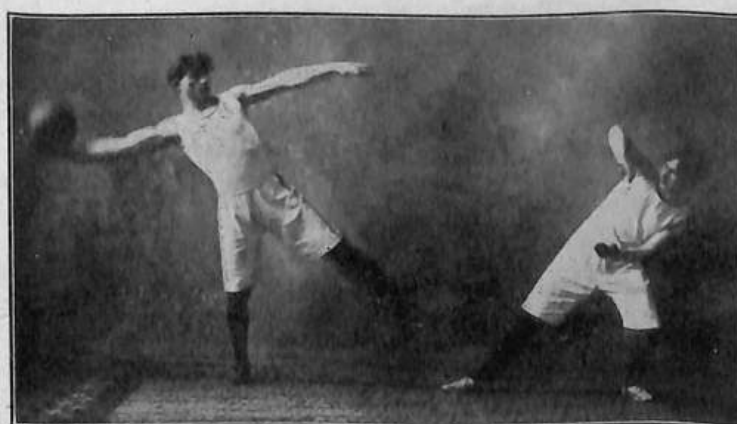
ODDÍL III.



48



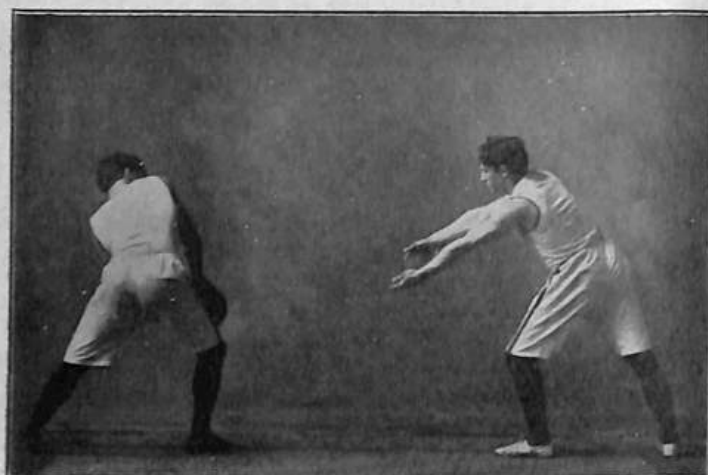
49



50



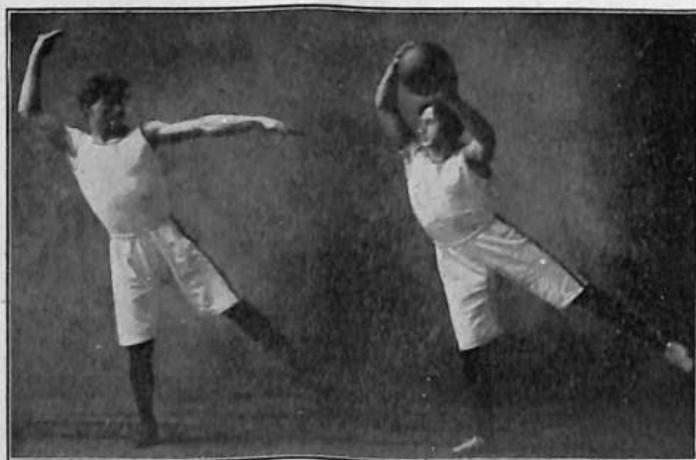
51



52



53



54

Čtvrt první. — Sestavy prvních.

1. Půlobrat v levo, stoj předkročný v levo — předpažit. (Obraz 48.)
2. Podřep přednožmo v pravo — vzpažit, paže pokrčené. (Obraz 49.)
3. Půlobrat v pravo, únožit v levo — upažit, míč v pravé ruce. (Ze vzpažení pohybují se obě paže obloukem čelným do připazení, pravá paže pokračuje týmž směrem dále, levá cestou zpáteční upaží.) (Obraz 50.)
4. Půlobrat v levo, výpad v levo v před — pravou paží hodit míč obloukem spodním k druhému, obě zůstanou v předpažení. (Obraz 51.)
5. Půlobrat v levo, výpad v pravo stranou, mírný předklon — chytit míč v předpažení. (Obraz 52.)
6. Celý obrat v pravo, výpad v levo stranou — předpažit na pravo dolů (paže projdou předpažením.) (Obraz 53.)
7. Únožit v levo — obloukem vrchním hodit míč přes hlavu k druhému, pravá ve vzpažení, levá upažení. (Obraz 54.)
8. Přinožit v levo — připážit.

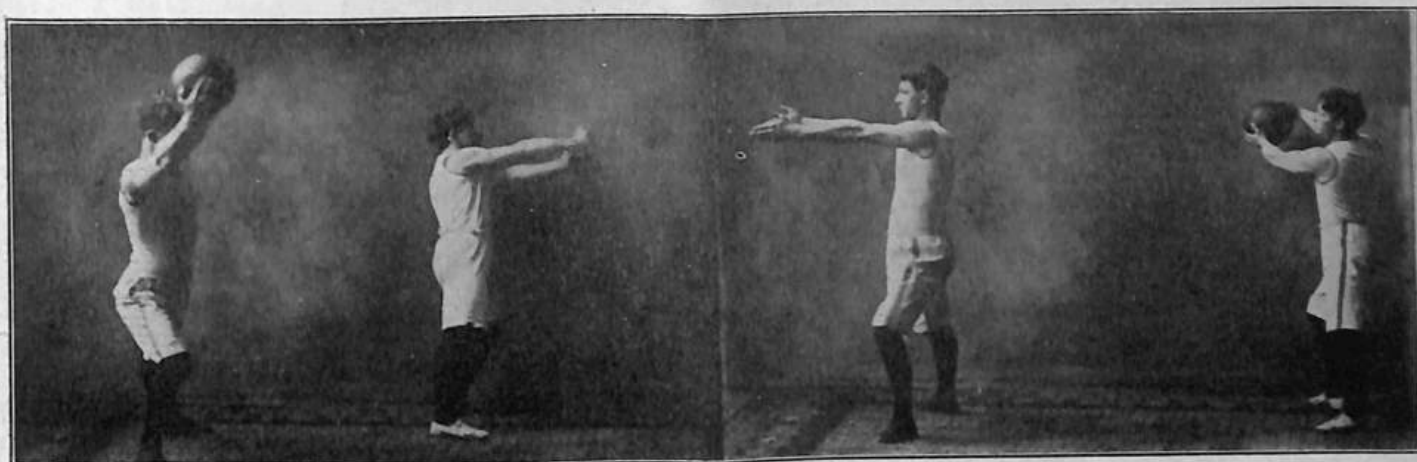
Příštích 8 dob cvičí sestavy druhých, však opáčně.

Čtvrt první. — Sestavy druhých.

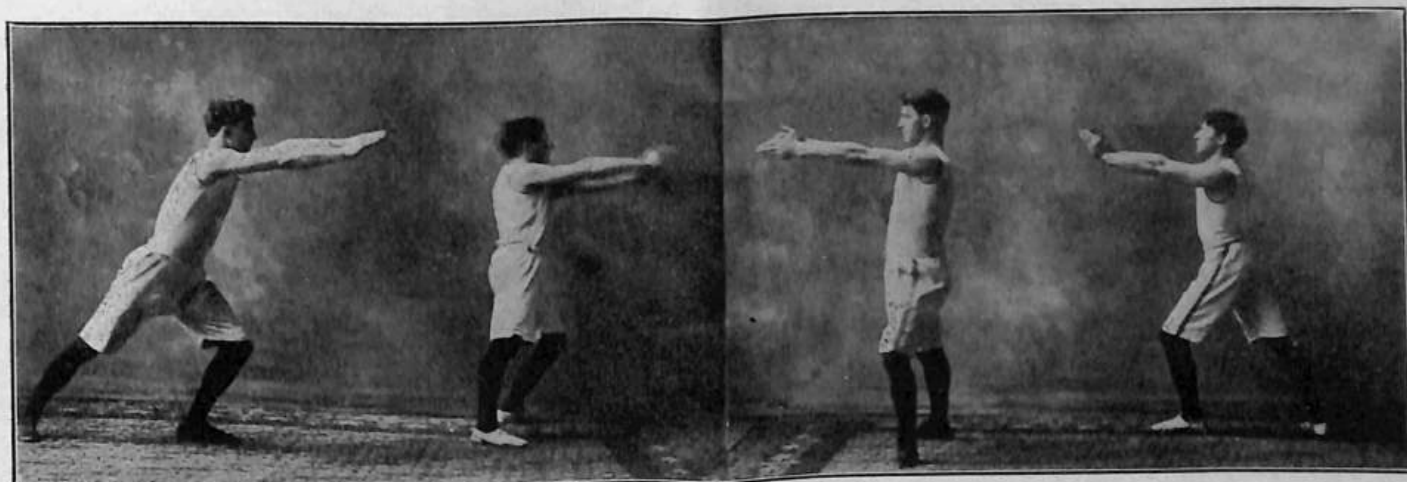
1. Půlobrat v pravo (o levé noze), stoj zákročný v pravo — předpažit vzhůru. (Obraz 48.)
2. Únik v levo — předpažit, paže pokrčené (Obraz 49.)
3. Půlobrat v levo, úhyb v levo, úklon na levo — předpažit, paže pokrčené, pravý loket vzhůru, levý dolů. (Obraz 50.)
4. Vzpřím, celý obrat v pravo (o levé noze) výpad v pravo stranou, mírný předklon — chytit míč v předpažení na pravo dolů. (Obraz 51.)
5. Půlobrat v levo, předhyb v levo — míč hodit k prvnímu (obloukem spodním) paže v předpažení. (Obraz 52.)
6. Náponem levé nohy stoj předkročný v levo — vzpažit, paže pokrčené. (Obraz 53.)
7. Půlobrat v levo (na pravé noze), únožit v levo — chytit míč ve vzpažení, paže pokrčené (Obraz 54.)
8. Přinožit v levo — připážit.

Příštích 8 dob cvičí sestavy druhých, však opáčně.

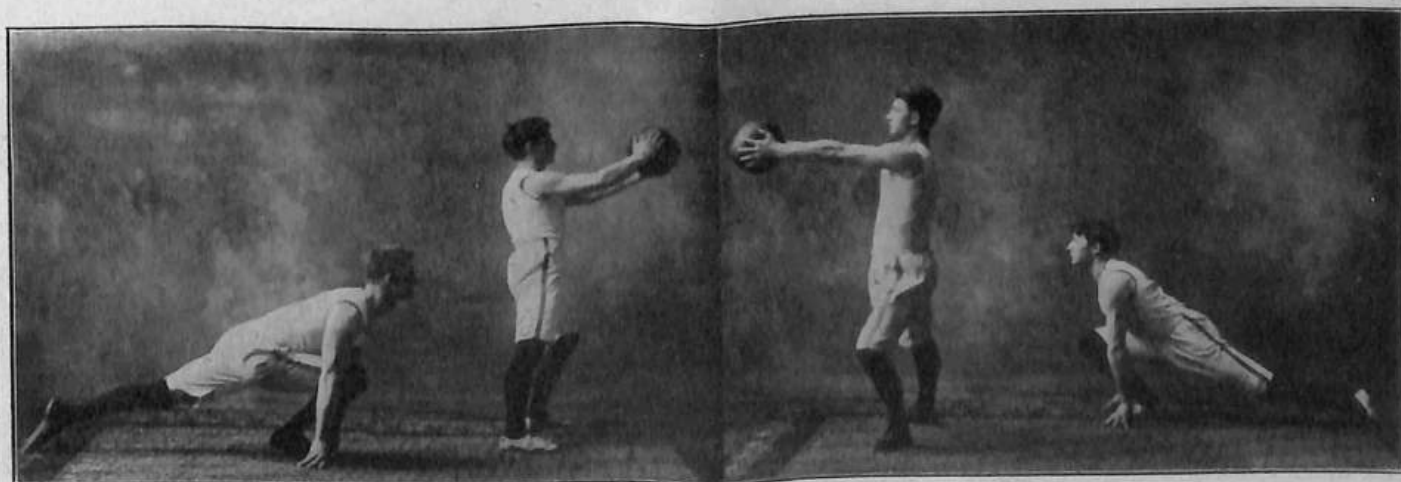
Poznámka: Na poslední 32. dobu přihodí třetí míč ku čtvrtému.



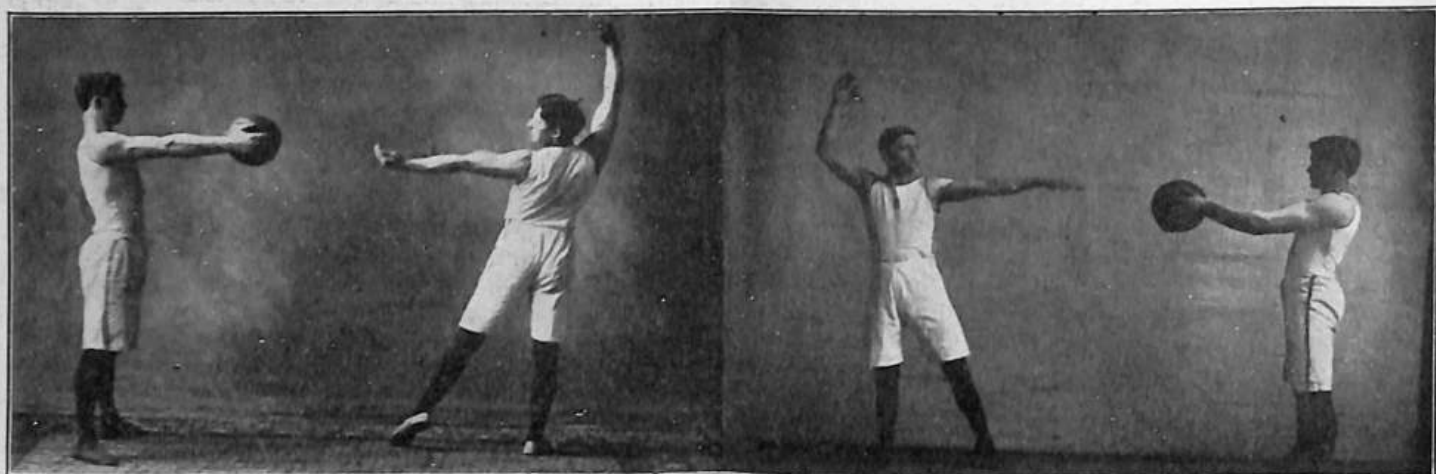
55



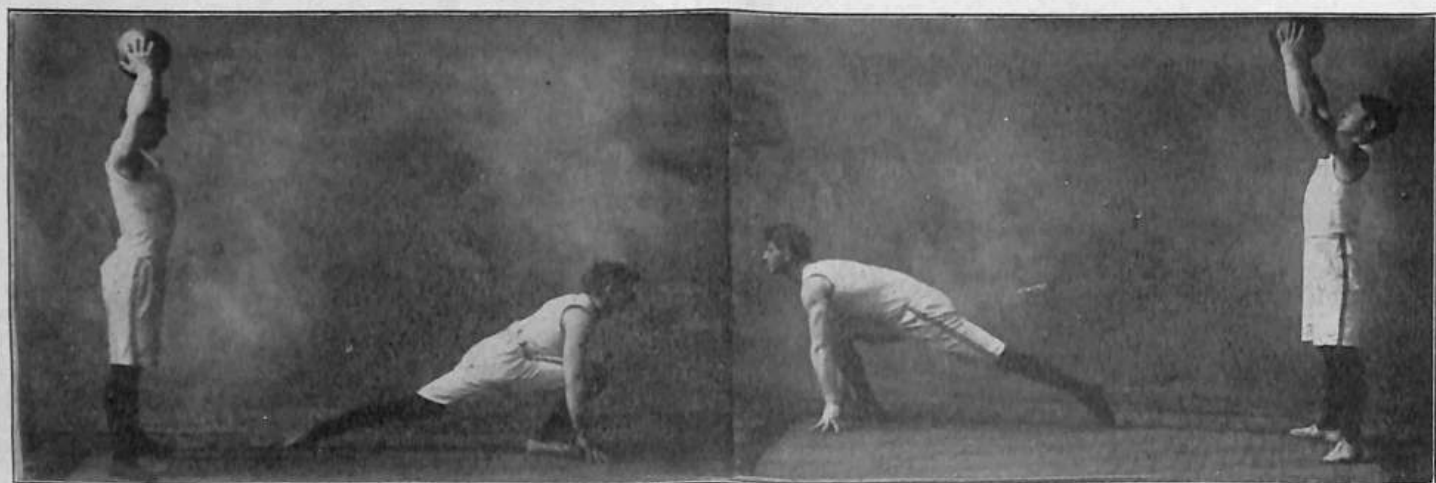
56



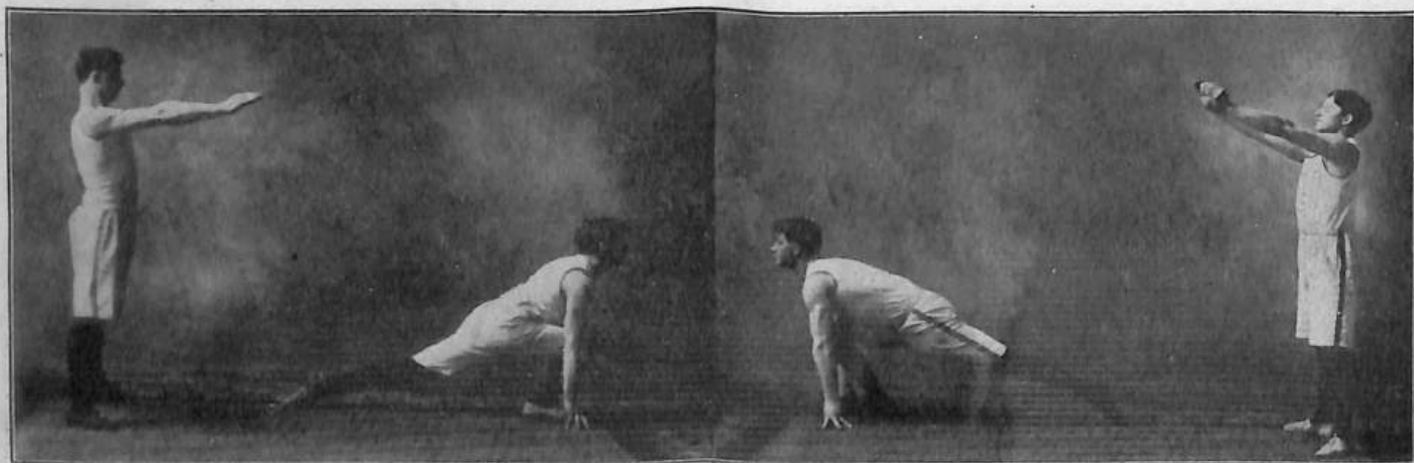
57



58



59



60



61

Čtvrt druhá. — Sestavy prvních.

- Míče mají zde v rukou první a čtvrtý.
1. Půlobrat v levo, výpad v pravo stranou — předpažit vzhůru na pravo. (Obraz 55.)
 2. Výpad v levo v před — hodit míč ku třetímu, paže v předpažení. (Obraz 56.)
 3. Podpor dřepmo zánožmo v levo. (Obraz 57.)
 4. Vztyk, stoj ukročný v levo — chytit míč od druhého v předpažení. (Obraz 58.)
 5. Vzpažit. (Obraz 59.)
 6. Hodit míč k třetímu, paže v předpažení. (Obraz 60.)
 7. Půlobrat v pravo (na i. patě), unozit v pravo — upažit, pravá obloukem spodním. (Obraz 61.)
 8. Přinožit v pravo — připažit.

Čtvrt druhá. — Sestavy druhých.

1. Půlobrat v levo (na pr. patě), výpad v levo stranou — předpažit na levo. (Obraz 55.)
2. Výdrž. (Obraz 56.)
3. Chytit míč od čtvrtého v předpažení na levo. (Obraz 57.)
4. Půlobrat v levo, stoj únožný v levo — pravou paží hodit míč přes hlavu k prvnímu, paže ve vzpažení ohnutá levá obloukem, spodním upaží. (Obraz 58.)
5. Půlobrat v pravo, podpor dřepmo zánožmo v levo. (Obraz 59.)
6. Výdrž. (Obraz 60.)
7. Vztyk, výpad v levo v před — chytit míč od čtvrtého v předpažení. (Obraz 61.)
8. Půlobrat v pravo, přinožit v levo — připažit.

Poznámka: V prvních osmi dobách eviči čtvrtý totéž jako první, však na dobu první začíná půlobratem v pravo (o levé patě) a na dobu sedmou půlobrat v levo s únožením v pravo vykoná a levá paže obloukem spodním v upažení přijde.

V těch samých dobách třetí eviči totéž co druhý, však na první dobu půlobratem v pravo začíná a na dobu osmou půlobratem v levo (na pr. patě) a přinožením v levo v základní postavení přejde.

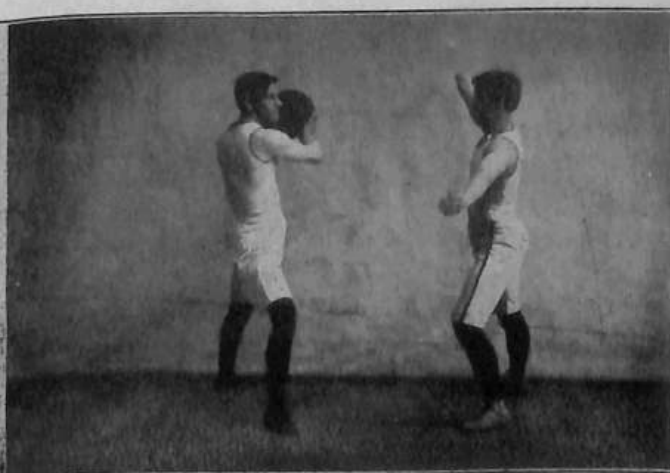
V druhých osmi dobách první eviči totéž, co před tím druhý konal.

Druhý eviči totéž, co dříve první konal.

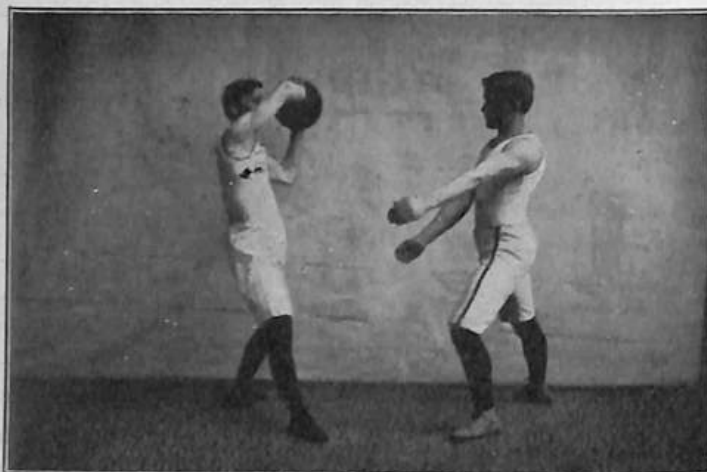
Třetí eviči totéž, co dříve čtvrtý konal.
Čtvrtý eviči totéž, co dříve třetí konal.



62



63



64



65



66

Čtvrt třetí. — Sestavy prvních.

1. Půlobrat v levo, výpad v levo v před zevnitř — upažit na pravo, paže pokrčené. (Obraz 62.)
2. Výpad v pravo v před zevnitř (pr. nohu přisunem až k levé a pak výpad), trup otoč na levo — předpažit na levo (paže projdou předpažením). (Obraz 63.)
3. Úhyb v levo, mírný úklon na levo — čelným kruhem na pravo (začínáme pohybem vzhůru) předpažit na levo, paže pokrčené. (Obraz 64.)
4. Předhyb v pravo — obloukem spodním předpažit dolů. (Obraz 65.)
5. Výpad v levo v před zevnitř — pustí míč, levá paže upaží, pravá připaží dovnitř. (Obraz 66.)
6. Poskok v pravo v před, zanožit v levo — paže skrčit zapažmo.
7. Poskok v levo v před na původní místo druhého, zanožit v pravo.
8. Půlobrat v pravo a přinožit v pravo — připažit.

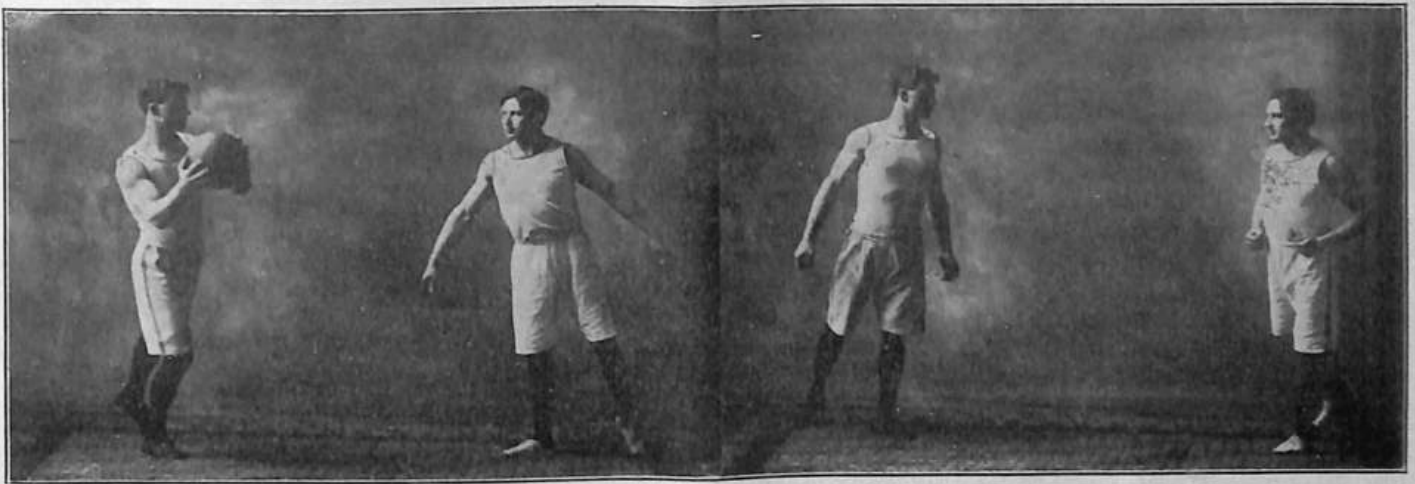
Příštích osm dob cvičí sestavy druhých beze změny.

Čtvrt třetí. — Sestavy druhých.

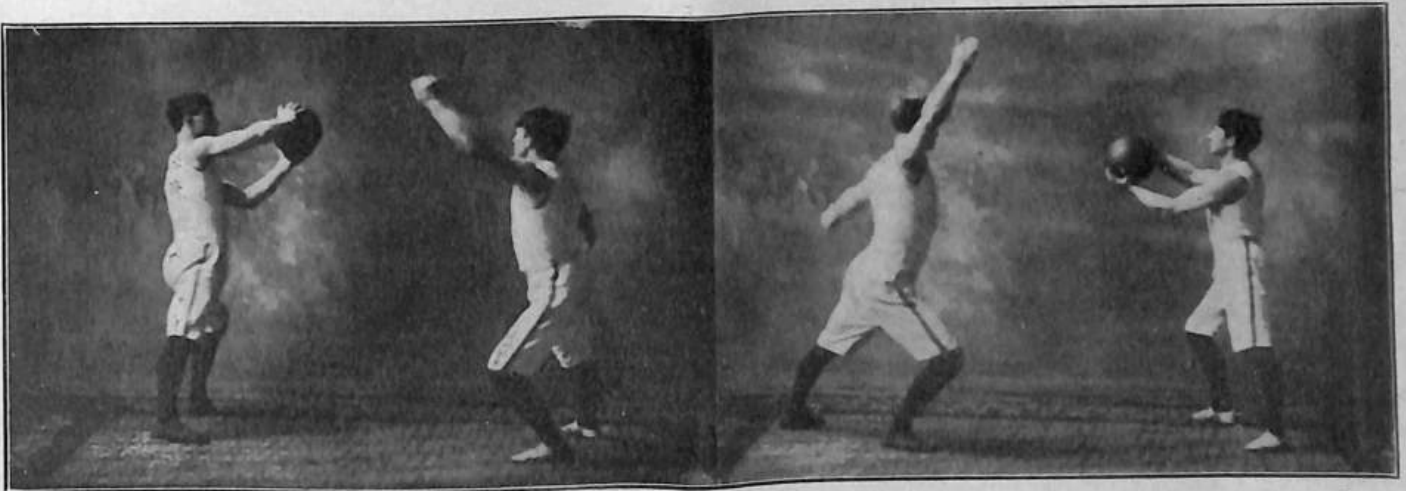
1. Půlobrat v pravo (na l. patě), výpad v pravo v před zevnitř, mírný úklon na pravo — upažit. (Obraz 62.)
2. Výpad v levo v před zevnitř, mírný úklon na levo — upažit. (Obraz 63.)
3. Předpažit na levo dolů, pravá obloukem spodním. (Obraz 64.)
4. Výpad v pravo stranou — vzpažit v pravo (levá zůstane v předešlé poloze). (Obraz 65.)
5. Výpad v levo v před zevnitř — pravou rukou odrazí míč k zemi a ihned ho uchopí o pažích skrčených připažmo. (Obraz 66.)
6. Poskok v pravo v před, zanožit v levo — míč u prsou.
7. Poskok v levo v před na původní místo prvního, zanožit v pravo.
8. Půlobrat v levo a přinožit v pravo — připažit.

Příštích osm dob cvičí sestavy prvních beze změny.

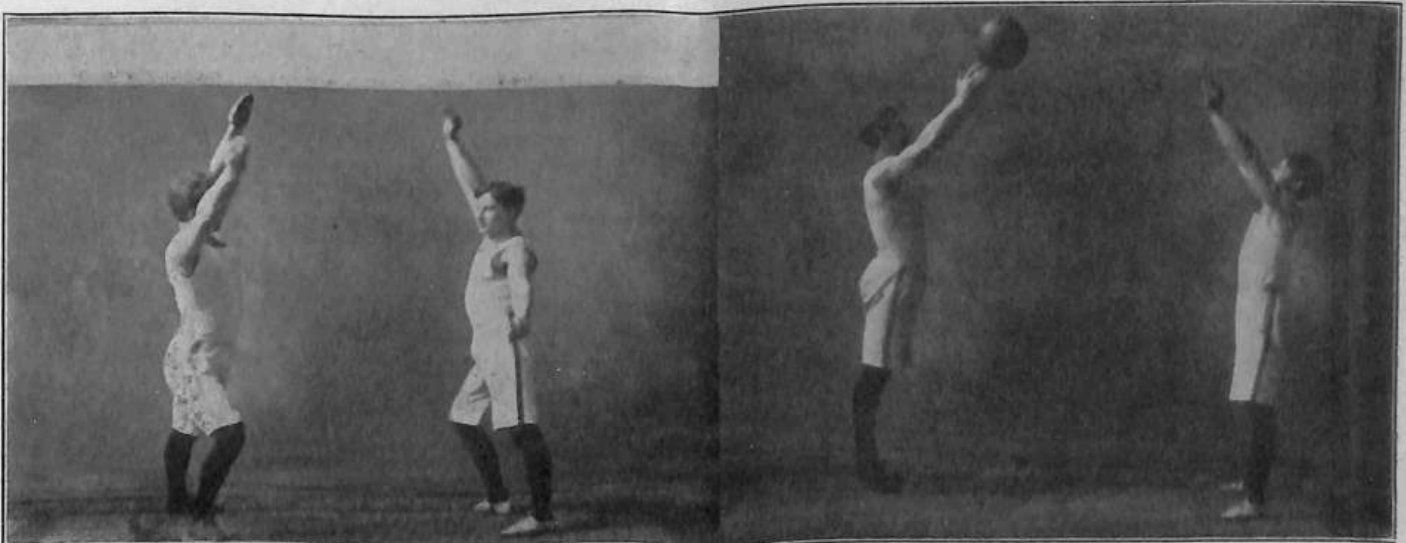
Poznámka: Čtvrtý cvičí sestavy prvního, však opáčně a třetí cvičí co druhý, rovněž opáčně. Na dobu 31tou přichází všichni opět na svá původní místa a tu cvičence čtvrtý odloží rychle míč na zem v levo stranou.



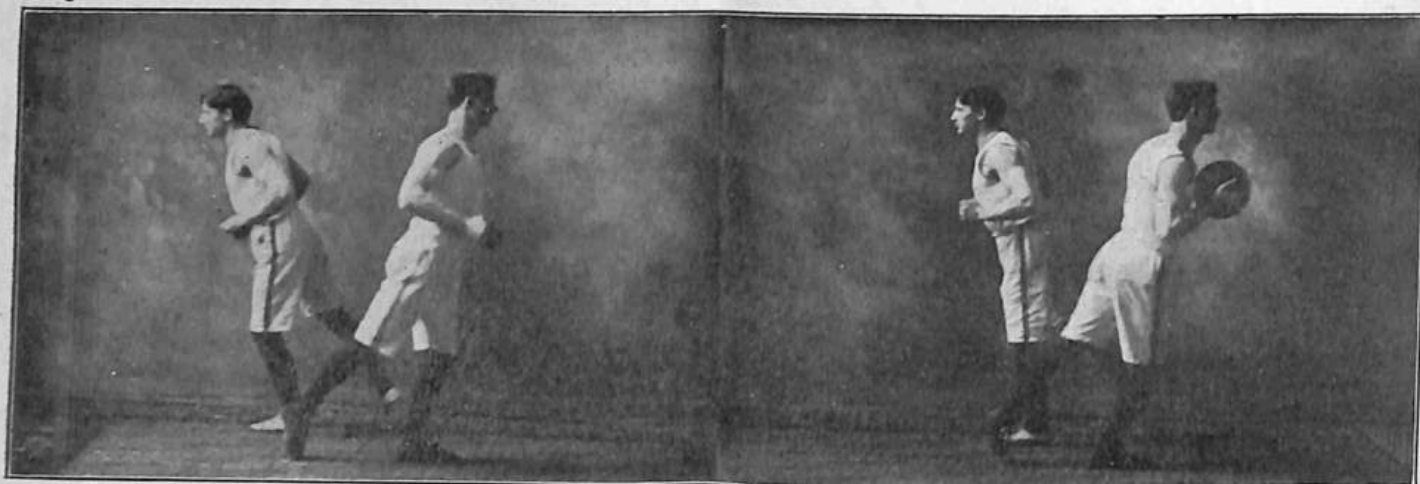
67



68



69



70

Čtvrt čtvrtá. — Sestavy prvních.

Celý čtyřstup cvičí s jedním míčem.

- 1.—2. Počínaje pravou: tři kroky poklusem na levo v přímě ve stoj předkročný v pravo — míč u prsou. (Obraz 67.)
 3. Výpad v levo stranou — míč hodí k čtvrtému, paže zůstanou v předpažení. (Obraz 68.)
 4. Výdrž.
 5. Úhyb v pravo — vzpažit na pravo (obloukem vrchním). (Obraz 69.)
 - 6.—7. Počínaje levou: tři kroky poklusem v před na původní místo druhého — paže skrčit zapažmo. (Obraz 70.)
 8. Pálobrat v pravo, přinožit v pravo — připážit.
- Příštích 8 dob cvičí sestavy třetích, však opáčně.

Poznámka. Při záměně míst výhyb děje se jak na vyobrazení znázorněno.

Čtvrt čtvrtá. — Sestavy třetích.

1. Čtvrtobrat v levo, stoj zánožný v pravo — odpažit. (Obraz 67.)
 - 2.—3. Počínaje pravou: tři kroky poklusem v před ve výpad v pravo stranou — vzpažit zevnitř pravou, odpažit levou (při poklusu paže skrč zapažmo). (Obraz 68.)
 4. Výdrž.
 5. Přinožením v pravo výskok a uchopit míč ve vzpažení od čtvrtého. (Obraz 69.)
 - 6.—7. Počínaje levou: tři kroky poklusem na původní místo čtvrtého — míč u prsou. (Obraz 70.) (Na obrázku naznačena vykroč. noha pravá místo levé.)
 8. Pálobrat v pravo, přinožit v pravo — připážit.
- Příštích 8 dob cvičí sestavy prvních, však opáčně.

Čtvrt čtvrtá. — Sestavy druhých.

1. Čtvrtobrat v pravo, stoj zánožný v levo — odpažit. (Obraz 67.)
 - 2.—3. Počínaje levou: tři kroky poklusem v před ve výpad v levo stranou — vzpažit zevnitř levou, odpažit pravou. (Při poklusu paže skrč zapažmo). (Obraz 68.)
 4. Výdrž.
 5. Úhyb v pravo — vzpažit zevnitř pravou, odpažit levou. (Obraz 69.)
 - 6.—7. Počínaje levou: tři kroky poklusem v před na původní místo prvního — paže skrčit zapažmo. (Obraz 70.)
 8. Pálobrat v levo, přinožit pravo — připážit.
- Příštích 8 dob cvičí sestavy čtvrtých, však opáčně.

Čtvrt čtvrtá. — Sestavy čtvrtých.

- 1.—2. Počínaje levou: tři kroky poklusem na pravo v přímě ve stoj předkročný v levo — paže skrčit zapažmo. (Obraz 67.)
 3. Výdrž.
 4. Výpad v pravo stranou — předpažit a chytí míč od prvního. (Obraz 68.)
 5. Náponem pravé nohy stoj rozkročný a obloukem vrchním hodí míč proti prvnímu — paže v předpažení vzhůru. (Obraz 69.)
 - 6.—7. Počínaje levou: tři kroky poklusem na původní místo třetího — paže skrčit zapažmo. (Obraz 70.)
 8. Pálobrat v levo, přinožit v pravo — připážit.
- Příštích 8 dob cvičí sestavy druhých, však opáčně.

Poznámka: Na obrázku č. 68. zdá se, že cvičí se s dvěma míči. Vyobrazení prvního připadá zde na třetí dobu a vyobrazení čtvrtého na dobu čtvrtou, v nichž výměna míče se stala.

DOPISY.

Cleveland, O., 29. července.

V jednom z posledních čísel vytkl's mi, že jsem netečným vůči svému sboru, protože žádné zprávy dosud jsem nepodal. Nuže, zde jsem, a proč jsem nepsal podal jsem vysvětlení ve schůzi sboru, dne 11. t. m. a to bylo přítomnými členy jednohlasně schváleno.

A nyní k věci. Schůze v měsíci červenci byla velice slabě navštívena, důkaz, že není vše tak, jak sokol J. Š. v minulých číslech "Sokola" byl tvrdil, totiž že Sokol Čech prodělává nyní periodu obrození. Jsme sokolové, a co sokolové máme si říci pravdu, a nepochlebovati sami sobě. Pravdou jest a zůstane, že my členové, kteří jsme se přidali ke sboru, když již tento nejen vlastnil svojí vyplacenou tělocvičnu, nýbrž i slušný obnos měl na hotovosti, nevíme nic o obětavosti sokolů starších, co těm bylo na mnoze prodělání nesnázi pod cizí střechou. Tolik měli bychom mít aspoň na paměti, když sami sedli jsme již do "teplého", pak se snadno řekne, sokol má povinnost tu a tu a on ji nekoná, aneb přijme-li sbor návrh některého člena, a založí se nějaký ten odbor se zvukným jménem, o němž pak po několika měsíčním trvání se více nic neslyší, a sami bývalí členové odboru toho táží se mezi sebou trvá vůbec ten odbor ještě? Tak jak v poslední schůzi sboru se stalo, není ještě obrozením sboru. Jsem toho mínění, kdyby ten neb onen člen, z těch začátečnických, kteří podnes tedy po 28 roků zůstali věrnými Sokolu přijmul ten můj úřad dopisovatele do "Sokola Amerického" a při každém dopisu podal několik vzpomínek z těch počátků, že potkal by se takový článek s lepším výsledkem u čtenářstva, nežli můj v němž hledím třeba co nejlépe podatí obraz vnitřních schopností aneb neschopností sboru. Snad někdo namítne vždyt' máme Památník, ano, ale zdali bychom chtěli do Památníku dáti vzpomínky za tolik roků, musel by tento býti mnohem objemnější a tím i nákladnější, a zde "Sokol" náš posloužil by nám, a dle článků v redakčních úvahách, soudím, že uveřejnil by raději pěkné, ne nadsazené vzpomínky z dob minulých, nežli řeč naučenou a při té neb oné slavnosti přednesenou, a pak ještě samotným řečníkem s překvapující chválou časopisům podanou. Že nyní v našich řadách zavládá liknavost to bylo nejlépe minule viděti. Naši členové, kteří v počtu 15 navštívili slavnost sokolů slovinských; dle zprávy již ve schůzi podali, byli všichni přítomní překvapení. Dodati dlužno, že sokolové naši u br. Slovinců těšili se té největší pozornosti a při odchodu sokolové slovinští slíbili návštěvu tu nám oplatiti, a danému slovu dostáli dne 28. července. Jmenovaného dne pořádal totiž sbor Sokol Čech výlet do zahrady české síně Sokol na Clark ave., a sokolové slovinští účastnili se výletu toho okázale. Přišli v průvodu 80 sokolů a 12 sokolek, vešměs v malebných stejnokrojích, kterýžto kroj podrželi dle vzoru sokolů ve staré vlasti. Průvodu vyšli vstříci naši sokolové na roh Broadway a E. 55. ul. a pak společně do naší Sokolovny, odkudž opět v průvodu až do zahrady hodinu a půl vzdálené. Na Clark ave. očekávali nás v četném počtu sokolové "Nová Vlast", tak že průvod dělal dojem skvělé manifestace, a po celé cestě budil živou pozornost. Po příchodu do zahrady pozdraveni sokolové starostou sokola Nová Vlast, náčelník sok. V. Štíbr uvedl pak nám za vzor sjednocenost a obětavost sokolů slovinských, načež starosta sokolů slovinských v srdečně přednesené řeči, která několikráte přerušena byla bouřlivým potleskem, odpověděl, praviv ku konci, že sokolové slovinští, podávají pomocnou pravici sokolům českým ku společné práci, za povznesením veškerého Slovanstva. Po rozchodu rozproudila se pak ušlechtilá zábava, k níž opět slovinští sokolové nemálo přispěli,

přednesením mnoha jejich krásných písní. A tu opět mohli bychom si my mladí vzíti z nich příklad, my také zpíváme, ale jak se náš zpěv na mnoze liší od zpěvu sokolů slovinských, kteří z not ladně tolik písní zapěli, a jimi obecenstvo téměř okouzlili.

Sokolové slovinští podali nám důkaz, že oni slovo sokol neběrou tak lehce na váhu, nýbrž že vyslovují je s úctou, a svým chováním mu též úctu u druhých zjednávají. Byl jsem skutečně dojat a vzpomněl jsem si, že tak asi to bývalo někdy u nás, dokud ti starí průkopníci byli mladšími, a nyní kdy ponechávají toto pole nám, abychom nadále pokračovali v díle jimi započatém, my počínáme býti pohodlnými, a každá dosti malá práce zdá se nám býti obtížnou. Zdali pak nás obětavost sokolů slovinských povzbudí.

O dalším neopomenu podatí zprávu na příště. Chci nyní vynahradiť, co jsem dosud, ačkoliv ne mojí vinou, byl proměškal. Na zdar!

F. M. Vácha.

Detroit, Mich., 31. července.

Psal Jsi již něco do Sokola? Tak tážán jsem od mnoha spolubratrů mých, snad při každém sejití se s nimi, od té doby, kdy za dopisovatele zvolen jsem byl, což stalo se v červnu t. r. Protož, plniti chtě povinnost svou přihlašuji se co nový dopisovatel za T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., a slibuji, že přičiním se seč síly mé stačí, abych úřadu svého hoden se stal, ale zároveň prosím bratry naše, by prominuli mi vždy, kdykoliv snah obsah dopisu mého s myslí některého bratra našeho by se nesrovnával. Povinnosti mojí jest, seznamovati veškeré Sokolstvo americké o poměrech jednoty naší, a doufám, že uzná jeden každý z nás, že v ohledu tom musím býti nestranný, a psáti vždy jen ryzi pravdu. Možná, že mnohý ze čtenářů do dneška myslel, že jednota naše snad více neexistuje, aneb že pohřbena jest ve spánek z něhož není probuzení, čehož vinu nese bývalý bratr náš sokol Římsa, můj předchůdce, který povinnosti své nevěnoval takové pozornosti jaké měl, a odejel před nějakým časem z Detroit, aniž by co oznámil a tak jednota naše zůstala bez dopisovatele, čímž jedině on vinen jest, avšak milerádi mu provinění jeho promijíme neb chybníci jsme časem všichni. Několik těchto řádků, ač nerad, přece jen napsati musím, bych očistil jednotu naši z nedbalosti, kterou ji zajiště mnohý ze čtenářů připisoval, když po celou dobu ani slechu o nás nebylo. Že členové o rozkvět jednoty naší se přičinují, podává nezvratný důkaz zakoupení místa pro stavbu nové síně, kterážto koupě před několika týdny uzavřena byla. Místo ono zakoupeno bylo na rohu Tillman a Butternut ulic ve velikosti 100x80 stěvičů v ceně \$2,550. K počínání tomu jen z hloubi srdce blahopřeji, a bylo by mým přáním, abych v brzkou psáti mohl, že se stavbou se již započalo, ale myslím, že k tomu tak brzy nedorazí jak bychom si přáli, protože se o tom prozatím více rozpisovati nebudu. Jednota naše čítá přítomně 102 členů, ale těch, kteří řídí se dle naší národní písně "Hoj zábavou nám, tělocvik" jest celkem 8—10, kteří pravidelně evičení navštěvují ale doufám, že zprávy o evičeních na V. sletu všesokolském v Praze provedených je povzbudí, a že bratři se vynasnaží, abych v brzkou, k radosti nás všech, ohledně návštěvy a postupu ve evičení lepší zvěsti podatí mohl. Ve dnech minulých tonula matička naše Praha v záplavě bujarých sokolů i od nás Čechů amerických, kteří širým mořem a tisíci mílemi od ní vzdáleni jsme. Také naše N. J. S. byla důstojně zastoplena. Vedení skvostnými výsledky tam, přičinujeme se stále víc a více i zde, aby s duchem pokroku i my nezůstávali pozadu, jakož aby každá následující výprava sokolská, nejen sokoly ale i borci vždy mohutněji zastoplena byla. Dokazujeme nejen odznakem, ale i skutkem, že jsme praví sokolové, pěstujeme tělocvik, neb ten nejen že sílí tělo, ale sílí i nervy naše, a každý kdo evičí, stává se zdravějším.

jak v četných lékařských pojednáních listu našeho i v knihách odborných dočísti se můžeme. Doufám, že bratři naši evičení pilněji navštěvovat budou nejen ku prospěchu svému, ale i k radosti celé jednoty naší, která se přičiňuje všemožně, aby všem přáním členstva evičického vyhověla. Dříve než skončím učiniti musím zmínku o nešťastné nehodě, jež potkala bratra našeho Ondříška, jenž při jízdě na kole zabít byl pouliční karou zanechav zde manželku a 3 nedospělé dítky, z nichž nejstarší jest 5 let stár. Neštěstí ono přihodilo se mu na 31. ulici, když vracel se z práce domů. Pohřeb odbýván byl dne 11. května z naší síně kdež nad rakví promluvil starosta náš br. Fryš u hrobu pak náměstek br. Plzák. Pohřbu účastnili se téměř všichni členové. V zemřelém ztratila nejen rodina jeho dobrého otce a živitele, ale i my řádného člena a spolubratra. Čest budiž památce jeho. Končím s pozdravem na veškeré spolubratry a spolusestry heslem našim: Ku předu — ku předu — zpátky ni krok!

Bohuslav Patrný.

Prague, Oklahoma, 2. srpna.

Nevím, zdali nejsem tuze pozdě, ale proto přece nemohu opomenout sdělit s našimi čtenáři toho našeho "Sokola" aspoň něco. Již uplynula doba jednoho roku a půl od připojení našeho sboru k Národní Jednotě Sokolské, avšak žel, ještě jsem neviděl jediné řádky v listě o naší činnosti a nutných potřebách. Tážu se, kde jest tu vinna? Jsme jednoduše nečinní a raději se oddáme vášnivým "hodům" nežli, abychom kousek dobré práce pro nás a pro dobrou věc udělali. Podle mého pozorování spatřuji prvou chybu v tom, že přestáváme schůze navštěvovat. Činovníci zanedbávají na ně kladené povinnosti a členům schází vzory. Protož k vám volám bratři, vzpružme se a pracujme společně na poli našeho blaha a života, neboť jest jen naší povinností. Rovněž vyzývám evičící členy i žáky k pilnějším návštěvám evičení, jinak budeme špatně připraveni k závodům státním, ku kterým se připravujeme společně se sokolským sborem v Oklahoma City a Sokol v Yukon. Závod se bude odbývat u nás v Prague, Okla. Ještě nevím určitě v kterou dobu, snad ale jistě někdy v říjnu tohoto roku.

Naše sokolky opět rozvinuly činnost a stále jich přibývá. Také jich pořádky více a více evičí. Budou s námi při závodech veřejně evičit. Dne 18. srpna budou pořádat výlet do háje pana Zajíce.

Br. evičitel M. C. Sádlo odjede do Oklahoma City a odtud na Yukon vykonat přípravy ku veřejnému a státním závodům, jakž k ešli tomu byl pověřen Západní Župou.

Na zdar!

D. Bartek.

Cleveland, O., 9. srpna.

Budiž mi dovoleno jako prostému pracovníku sboru Sokola Čech podati zde svůj osobní názor na dopisování do sokolského orgánu. — Slovo **osobní** dvakrátě podtrhuji, aby zvolený náš dopisovatel nemohl opět použití řádků svých za zástěrku své netečnosti v dopisování, vymlouvaje se — jako v poslední schůzi učinil — že nemůže psát tam, kde píše jiný tónem mu nepřiznivým. Takováto výmluva je zajisté více než planá a jakož i ta, že podepsal jsem se v jednom z dopisů **dopisovatel** a v druhém **tajemník vzdělávacího odboru**, kteréžto funkce obě v skutku zastávám, první volbou a druhou proto, že dopisuji. — Jest jen s podivením, že na tyto mělké omluvy dopisovatele našeho dal Sokol Čech a v mé nepřítomnosti, bez mého slyšení, o mně rozsoudil vyzvatí et. redakci "Sokola Amerického" aby jménem Sokola Čech žádných dopisů ode mne nepřijímala, považuje je totiž za soukromé. — V celém světě je "zvykem" souditi a věšeti zločince, jen když jej soud má; Sokol Čech ale odsuzuje i když jej nemá — bez výsledku. —

Tolik tedy na vysvětlenou, proč přeji si, by tento dopis můj byl považován za neúčední.

Leč k věci! Jak pohlížím na povinnost sokolů dopisovati do orgánu? Vznešené heslo, směr a cíl amerického Sokolstva jest: "Vývinem těla i ducha k svobodě". Arény sokolské, kde vyvíjí či evičí se tělo jsou naše Sokolovny a gymnasium, kde má vyvíjeti či evičiti se mysl a duch sokolský, jest především náš orgán, pak přednášky a rozpravy poučné uvnitř sborů atd. Že redakce našeho "Sokola Amerického" plní zde svou povinnost, jest nepopíratelné. Část redakční jest vzorná a jest snažiti se Sokolstvu americkému, aby idee předáků našich tlumočené v redakčních sloupcích "S. A." odrážely se v práci sborové. Dopisy pak v orgánu našem bud' teč obrazem této činnosti a dopisovatelé sokolští necht' závodí ve přesnosti obsahu a dokonalosti formy svých listů. Pulérování drahé naší mateřštiny odkázal nám již náš arcipaedagog, odporučovatel tělocviku, učitel národů, J. A. Komenský.

A nyní jiná otázka: Kdo má dopisovati do orgánu sokolského? — Jest mnoho jedinců sokolů, domnívajících se mylně, že jakousi výsadu na dopisování má jen a jen sborem úředně zvolený referent. Tu ovšem by ono z předu řečené úspěšné závodění dopisovatelů velikého významu nemělo. Též námitka, že by čtenářstvo dopisováním více bratří z téhož sboru, — kdyby totiž každý psal dle svého názoru — mohlo býti uváděno v omyl, jest nesprávná při pravdivosti a poctivosti referentů. Víme, že právě na opak výměnou náhledů o téže věci rozumový obzor jednotlivců se rozšiřuje a mysl bystří. Dobře dí genialní náš básník Svatoopluk Čech:

Necht' různé proudy vlnou sterou
v sebe perou,
jen když čisty jsou vždy jejich peřeje.

I veliká historie naše nás učí, že Čechové, když byli náhledů nejodlišnějších v době husitské — byli nejslavnější. Heslo "Svornost" vůbec a zejména ve smýšlení ztratilo mnoho na svém lesku, a vysoko nad ně ční naše sokolské: Pokrok! — Ku předu! — Svornosti chytají se pravidelně dnes tonoucí zpátečníci a to jest příznačné . . . Proto nač se lekat různosti myšlének? Dopisujme do "Sokola Amerického", kde kdo umí. Cvičme se! Vývinem ducha k svobodě!

Mnohý z bratří třeba řekne: "To jsou fráze!" — At'! — Odpověz na ně dopisem věcnějším, a budu št'asten, poučíš-li mne, budu se radovati, že tyto třeba dle tebe frázovitě řádky daly podnět k vážné a věcné odpovědi. Jen pro vše na světě bratři, nedávejme si žádných náhubků, nezavádějme nějaké censure ve svých jednotách. Volnost a rovnost ve všem i v dopisování. Tot' naše právo i povinnost. K dílu všichni, všichni . . .

Všem stejně světla, všem stejně stínu,
všech ruce ku práci a žádné v klínu!

Tento list označen je v začátcích jako by psán byl pouze místně pro nás, proto jej tak i zakončuji kvituje s díky sokolu Martinu Tlachovi mužná slova pronesená ve věci této o poslední schůzi sboru Čech. Dobře jsi děl: "Za cenné dopisy, jaké byly tři poslední o našem sboru uveřejněné v "Sokolu Americkém", měl by pisatel míti naše uznání a dík, vy jej ale za to pranýřujete, trháte a soudíte; je to hanba!" Tato v pravdě sokolská řeč Tvá nabývá tím větší ceny a významu, čím více starostou vůči ní bylo protestováno a čím vícekrátě byl jsi pro ní volán k pořádku. — Co jsi mluvil, bylo pravda a bez té není Sokolství. — Tím končím. Na zdar!

Jos. Švančara.

Omaha, Neb., 18. srpna.

"Těšme se blahou nadějí, že se vrátí dávné časy", tak nějak se to zpívá — a nyní když jest po závodech, když

jsme zase jednaou zažili ono nadšení a výsledky práce, které lze jen při takové příležitosti zažít, těšíme se opět na závody příští. Srdce se smálo radostí, když pohledl jsem na ten počet sokolů a sokolek na závodisti, s jakou chutí se cvičilo, takže několikrát týž den vzpomínal jsem na ony závody, kdy jsem se sám na práci podílel jako závodník, borec nadšený. Nebyl jsem však jediným, který vzpomínal na ony časy, neboť soudili zde mimo mne též bratři Franta a Oldřich Jelen a Franta a Jos. R. Fiala, a tu mluvilo se, co jsme kdy kdo na oněch závodech zažili. A opravdu není se ani čemu divit, když jsme rozmluvu ukončili, že připověděli jsme si, že na závodech příštích budeme se též podílet jako ti starší závodníci. Uvidíme!

Lepšího dne k závodům nebylo lze si přát; zdá se, že slunce jasněji svítilo a větřík z polehoučka ovíval závodce a neunnavného bratra Frant. Slavětinského, který tužil a potil se, jen aby všechny přítomné udržel v pilné práci — a s jakou chutí a radostí tak činil; vždyť byla ta četná účast závodců vlastně plod jeho činnosti a práce.

Závody se ve vší tichosti ukončily a k večeru vraceli se utmácení boreci k večeři a na malou půl hodinku odpočinutí. Pak opět sešli se večer na koncertu, a jakmile spoleka opona za posledním číslem, bylo kolo plné tančících, třeba že vedro bylo v síni skoro nesnesitelné. „Nejen „Co Čech, to sokol“, ale všichni přítomní byli tím nadšením uneseni, ano i ten náš omažský mayor hlásil, že jest také členem, sokolem.

Jsme opět doma. Něco na památku si hoši přinesli a připovídají, že se do příštích závodů polepší; a vskutku jest dnes ve cvičirně až nad očekávání živo, hoši se tuží, jako by bylo opět asi měsíc před závody. Též přibýlo více cvičících členů a více jich nám připovědělo, že do cvičení chodit budou. Jen když nezůstane na pouhém připovídání a stane se tak skutečně. Aby měl náš sbor 50 cvičících členů, byl by počet na tolik mladých členů, jakým se my honosíme, dost malý. Ano, mohlo by cvičících členů býti 75, zvláště nyní když za poslední dva měsíce přibýlo nám více jak 25 členů, všichni mladí, zrovna tak pro cvičení stvoření.

Sokolky cvičí neustále pilně a jsou dbalejší těloeviku nežli mnohý ze sokolů. Na závodech byly zastoupeny 16 cvičenkami.

Právě nyní mne napadá, zdali nebylo by záhodno učiniti na sjezdu nějakých kroků k vůli cvičebnímu stejnostem sokolek. Na závodech ve Schuyler zastoupeno bylo pět sborů sokolek, a zrovna tolik bylo i různých krojů. Kroje byly ovšem všechny stejné barvy, ale každý jinak ušitý a ozdobený. Pozoroval jsem zejména ten nesoulad při nastoupení k prostným, totiž když sestry nastoupily na zkoušku v neděli ráno. Byly seřaděny dle krojů vždy stejné dohromady, aneb jinak řečeno, každý sbor vedle sebe, a tu stály ty nejvyšší sestry v zadu, uprostřed a též i v předu. Kdyby byly seřaděny dle velikosti, byla by tu zas ta různost krojů, což bylo by též nehezky vypadalo. Nepřál bych si, aby si sestry myslely, že snad chei, aby se všechny strojily v kroj, jako má sbor omažských sokolek — nikoliv a přímo tu uvádím, že se mně nejlépe zamlouval kroj sboru sokolek ze Schuyler, který až na malou výminku bych všem odporučoval, sestrám Župy naší i jednoty.

Dramatický odbor se znovu zorganizoval a již nyní koná zkoušky k představení na otevření letošní sezony a sice dramem „Vojnarka“ od Jiráskova. Den sehrání určen na 29. září. Ředitelstvo má v přípravě několik pěkných kusů když jen budou se zajímat o dramatické umění též ochotníci, kteří již as po 3 roky takřka spali.

Nechci zabrat všechno místo části dopisné toho listu našeho a nechám ostatní k vypsání našemu dopisovateli.

Na zdar!

Bohumil W. Bartoš.

Chicago, 25. srpna.

Vím, že se as bratři našeho sboru T. J. Sokol Tábor ptají, když pročítají náš milý „Sokol Americký“, zdali má sbor náš také nějakého dopisovatele. I má, braši, jenže trochu pohodlného a pak čekám až toho bude více, o čem psát.

Veřejné cvičení, které jsme pořádali letošního jara, bylo jedno z nejlepších, které jsme kdy měli, až na to, že cvičilo málo sokolů, jenom 2 čety, což jest na sbor čítající 137 členů zajisté velice málo.

Cvičení žáků s palestrami bylo pěkné, též i cvičení dorostu na nářadí a kdo zná zdejší mládež, ten zajisté uzná, že sok. Novotný si zaslouží uznání. Nejlepší bylo ale cvičení žákyň s tamburinami, takové cvičení ozdobných kroků, provedené bez chyby, jsme ještě u nás neviděli.

Cvičení sokolek s pálkami se též velice zamlouvalo. Bylo skutečně vidět, že sok. Pokorný pokračuje k dobru.

Ze cvičení sokolů se zvláště líbila cvičení úpolnická a zápasu.

Dne 1. září budeme pořádát významnou slavnost, totiž odhalení našeho nového praporu, dar to našich sokolek.

Byli jsme v jedné z minulých schůzí velice překvapeni, když navštívily nás jejich činovnice a odevzdaly nám krásný nový prapor. Zželeloť se jim, když viděly, že chodíme za praporem již se rozpadávajícím. Ted' ale bude na nás bratři, abysme ukázali, že jsme oné přízně hodni, aby s novým praporem u nás nastala také nová chuť k práci a k činům, aby spanilomyslné sestry naše viděly, že jsme si oné oběti jejich zasloužili. Soudě dle počtu přihlášených se sborů, myslím, že se pořádající výbor nezklame a tak bude as slavnost skutečně krásnou.

Poslední neděli v červnu jsme pořádali výlet do Schuetz parku, který se nám nad očekávání vydařil. Je vidět, že přízeň vůči nám roste, ale jen hledíme bratři, abychom si ji též dovedli udržet a možno-li ještě rozmnožit a rozšířit na prospěch věci naší.

V neděli dne 11. srpna jsme pořádali soukromý pochodový výlet do zahrady vzdálené 7 mil a vyšli jsme hned po šesté ráno. Naše trubačsko-bubenická četa se tentokrát velice osvědčila. V 8 hodin jsme byli již na místě a po krátkém odpočinku jsme nastoupili k pořadovému cvičení, kteréž jsme si všichni přáli, aby dlouho netrvalo, ale br. náčelník neznal slitování, honil' nás po louce skoro hodinu. Za to nám potom chutnaly zákusky a zvláště jsem pozoroval, že hoši obléhali křoví, v němž bylo uschováno cos pěnivého. Vřak nedivte se proto. Po obědě se skákalo o tyči, skok vysoký i daleký a vítězové byli odměněni penami a pak věnci, které rozdaly později se dostavivší sestry sokolky, jenže z nedostatku vavřínu museli hoši naši vzítí za vůdké kvítím z vůkolních lučin, kde zvláště bodlák převládá a tak stal se najednou oblíbenou květinou.

Po dlouhém odkládání konečně správní výbor nechal zařadit při těloevičně sprehu, tak ted' vám hoši o jednu výmluvu ubude. Stěžovalit' si cvičenci, že se po cvičení nemohou ani umýt, a že byla jejich stížnost oprávněnou, uznáme všichni.

Pokračujeme sice pomalu ale přece, konečně se totiž u nás uznalo, že je třeba, aby sokolové dříve začínali cvičit. Začínalot' se cvičit až skoro v 9 hod., tak dlouho totiž vzalo, než přecičili žáci. Ted' ale žáci začínají o hodinu dříve, takže sokolové mohou začít již o 8. hodině.

Jelikož prý potřeba vyžadovala (mělo se přidat na všeobecnou žádost, aby se lépe vyjímalo) založila zde Župa Fugner-Tyrš konkurenční sbor, který prý nám ukáže, jak se pracuje pro věc sokolskou. Čekáme již několik měsíců na ukázkou té práce a ono pořád nic, a tak se nám zdá, že již ta slavnost založení na velké naděje nepoukazovala.

Vytýká se nám v květnovém "Borei", že prý jsme pro náš lid zde nehnuli ani prstem. My sice víme, že mohlo se vykonat daleko více a též se nikdy nestavíme nikomu za vzor, ale tvrdit, že zde nebylo vykonáno ničeho, je přímo nehezké a nespravedlivé. Nechej zde vypisovati, co sbor náš pro českou věc zde vykonat, poněvač by se řeklo, že se jen vychloubáme, ale podaří-li se novému sboru zdejšímu vykonat jen tolik, co jsme vykonali my, pak zajisté všichni uznáme úspěšnou činnost jeho a budeme jim jen milerádi blahopřáti k úspěchům.

V minulé schůzi našeho sboru podala žádost delegace Sokola Slávoj, abychom jim propůjčili naši tělocvičnu. Byli jsme nuceni žel jejich žádost odmítnout, neboť po 2 večery evičí sokolové, po druhé 2 večery sokolky a jeden večer trub. bub. četa, takže nám nezbývá nežli sobota a tu mají pronajatou již různé spolky k pořádání zábav.

Na zdar!

Jos. Vlk.

Chicago, 26. srpna.

Doufám, že jsme si již všichni dost odpočinuli přes to léto, a jako, že jsme rádi viděli přijít léto, že opět rádi přivítáme ten podzim a zimní období činnosti vůbec, tak zároveň jsme nabaženi těch prázdnin a opět se s radostí chopíme pravidelného evičení, které již počne 1. září vedením nového evičitele. Na to hlavně upozorňuji bratry sokoly. Také širší obecnost by se mělo upozornit vůbec, že náš sbor se vynasnažuje pěstovat tělocvik co nejlépe a jen proto si zjednal evičitele pravidelného, který se musí věnovat jen výhradně sboru, dorostu našemu a zároveň mládeži obého pohlaví.

Nevím dnes věru, co se to se mnou děje, péro se mi stále kalí, takže se obávám, že mě asi přinutí, abych si postěžoval. Ano, stále jsem doufal v ten náš pokrok a bratrství, ale žel stále shledávám, že jsme tak malými sokoly, že ani za to jméno nestojíme... Tak mnoho se toho namluví, a když přijde k tomu něco jen málo nepatrného vykonat, tak jsou náčelnikova slova jen jako ozvěna a snad dokonce jako sen. Jest smutné a velmi smutné, když náčelník oznámí ve dvou schůzích, kde bylo přítomno od 40 do 50 členů a vyzve bratry k ustanovenému pochodu a několikrát ve cvičištně, kde též jich bylo přítomno od 10 do 15 členů každé evičení na vzdor prázdninám, a když pak skutečně došlo k pochodu, tak se nás sešlo celých 32 členů a to počítaje trubače a bubenickou četou, kdežto sbor čítá 270 členů. A hnedle bych byl zapoměl, také se dostavili dva evičící členové do průvodu, vyjma náčelníka, a trubač a bubenické čtyři v pravidelném průvodu. Tady to máte vypočítané do jednoho. Ale výminku přece jen musíme udělat, pakli chceme v celé té věci být spravedlivými, neboť naše trubačsko bubenická četa nás přímo řečeno překvapila. Sešli se v plném počtu a výkony jejich byly úplné. A za to může náš sbor jen děkovat snaživému a dbalému br. Cilíkovi, který nedbaje obtíží s tím spojených, zdárně pracoval a právě při tomto pochodu dokázal, ož jest sbor Sokol Chicago opět bohatší. Hnedle bych se byl skoro již rozveselil těmi posledními řádky, kdyby mně zase nějaká jiná chmůra netáhla mozkiem, a to jest opět jiný stesk, který tak nerad nechávám péra mého se zmocnití.

Sbor náš pořádal dne 24. t. m. uvítací večírek našim borečům čili četě ze sletu všesokolského, z kterého se poslední bratr vrátil teprve právě při slavnostním večítku. Tu mělo ostatní evičící členstvo vyplnit jedno číslo pořadu, totiž vytvořit jednu skupinu. Náčelník byl toho dne zaměstnan dlouho do noci, nemohl se dostavit dříve, až tak as v půl jedenácté, ale jaké bylo jeho překvapení, když svolával bratry dohromady. Jeden křičel přes druhého: Já nemám košili; nemám střevíček a jiný dokonce neměl

kalhoty, a to potom jsme sokolové, z nichž každý se zavazuje býti činným? A tak že chápeme myšlenku našich zakladatelů? Tomu nevolám na zdar a nemohu při vůli nejlepší.

Dovolím si ještě jednu poznámku o věci jak důležité, tak velmi bolestné pro srdce i méně citlivé. Jak jsem se výše zmínil o onom pochodu, účastnili jsme se průvodu, který pořádala Župa Fugner-Tyrš na paměť 10letého trvání Župy, a při slavnosti řečník br. Košar stále dokazoval, že prý "jen červená košile má srdce a duch". Mohli bychom říci, že pozvat si hosty a urážet je jest podivné, ba neřeknem ani co máme na mysli. Stačí jen, že měli jsme za to, že br. Košar je sokol, nevěděli jsme, že je pouze červená košile! U nás je právě naopak. Nikdy neuznáváme a nemůžeme, že jen kroj dělá sokola, alebrž že musí být muž prozíravý, utužený, zvyky nepřekonné ovládačím, charakter celý a při tom srdce na pravém místě a nemusí být ani vševedoucí, jen když má přesvědčení druhého. Taký jest sokol u nás, jest muž svobodomyšlný, volný, sokol pravý!

Na zdar!

J. Vorel.

Cleveland, O., 28. srpna.

Dne 24. a 25. tohoto měsíce měli jsme příležitost slyšet přednášky profesora T. G. Masaryka, který přijav pozvání Sokola Čech a Velkořádu Státu Ohio Č. S. P. S., přednášel v sobotu v České Národní Síni, na téma "Jakého vzdělání a jakých znalostí jest nám tu především zapotřebí." Přednášející výmluvnými slovy vysvětlil nám co znamená vyšší vzdělání, a jaké užtky z něho vyplývají po stránce mravní. Správně poukázav jaký význam pro budoucnost toho kterého národa má škola, připomenuv, jaký pokrokové strany o školu v Čechách vedou zarputilý boj se zpátečníky. Trefně při tom posluchačům připomněl: "Za co my v Čechách musíme dosud bojovati, to vy zde máte, a to jest na prvním místě volná škola; jak dlouho si ale Amerika volnou školu uchová, jest ovšem jiná otázka."

Dále vzpomněl zakladatelů českého Sokolstva, Tyrše a Fugnera, poukázal na jejich demokratičnost a svobodomyšlnost. Pravil, že Sokolstvo utiskováno bylo vídeňskou vládou, která v něm spatřovala rušitele starého pořádku, poněvačž toto i do svého stejnokroje přijalo revoluční červenou košili Garibaldiho a srbský brk sokolí.

Přednáška byla jedna z těch, jakých máme zřídka kdy příležitost slyšet. Dlužno však litovati, že návštěva nebyla tak četná, jak měla býti. České obecnostv clevelandské, až na jisté procento, zůstává vůči ušlechtilým podnikům netečným. Totéž platí ale i o nás, sokolové. Kolik pak nás bylo přítomno? I když odečteme obchodníky, jimž jest vskutku v sobotu nemožno se účastniti, zbývá ještě slušný počet našich členů, kteří mohli a měli býti přednášce přítomni. Ale netečnost, ta děsná netečnost a s tou bolestí shledáváme se po celé české Americe v době poslední pak zvláště.

Jinak měla přednáška průběh důstojný, a přednášející často odměněn byl potleskem. Uspokojení a duševně posilnění odcházeli jsme ze síně. Bude ale také na nás, aby slova profesora Masaryka nepadla na lehkou půdu. Poučení se nám letos zajisté dosti dostalo, přednáškami Dr. Bartoška a profesora Masaryka, a nyní jestli hoši naši přivezli z Čech trochu té čilosti, již bratři naši mají tam důstatek, můžeme něco vykonati. Na zdar!

Fr. Vácha.

New York, 31. srpna.

Po schůzi dne 12. srpna jednota naše uspořádala skromný večírek srdečně přivítané četě, která se vrátila z pátečního všesokolského sletu. Starosta Jos. Veselý vítal borece

naše radostně a případnou řečí pochválil všechny, kteří ač nepřinesli vydobytých vavříků ze závodů, přinášejí nám obrozenou českou svoji krev i lásku k sokolské snaze, prohloubení a zdokonalení tělocviku, učiti tu mládež naši lásee k staré vlasti naší, a i členstvo naše pobádati v horlivé a neunavné práci v tělocviku. Děkoval jim za vzorné vystupování na celé cestě a bouřlivé "Na zdar!" všemi členy přítomnými bylo odpovědí. Po vyzvání, aby něco z cesty své nám vyprávěli, ujal se slova br. Mysliveček, který byl vůdcem čtyř slovenských sokolů a obšírně líčil nám o pronásledování Slováků v Uhrách, o přivítání v Turčanském sv. Martině, o odevzdání praporu do tamějšího musea a o veliké starosti a péči tamější vlády, která poslala jim vstříe as 24 četníků, aby snad ta četa svobodných Slováků neobrátila Uhry na ruby a rázem neprohlásila království uherské za svobodnou republiku. Doufá, že pátým sletem docíleno bylo mnoho dobra ve prospěch všech Slovanů vůbec a Čechů i Slováků zvláště.

Br. Ant. Jahoda vyprávěl o přivítání v hlavním městě naší staré vlasti i ve všech městech, kde a kam zváni byli, vyprávěl o uctění Američanů mistrem Kubelíkem a jeho rozkošnou chotí, vyprávěl o účeli celého sletu i podrobnější podal zprávu o závodech. Vše vyslechnuto bylo četné shromážděnými sokoly pozorně a všeobecně pronášen byl náhled, že jednota naše nevydala peníze nadarmo. . .

Výkonný výbor N. J. S. oznamuje dopisem jednotě naší, že sdružené sbory v Dělnicko-Americkém Sokole byly by ochotny k uskutečnění navrhovaného technického spojení Sokolstva Amerického vůbec. Spojiti se zcela s nenáviděnou mohutnou organizací N. J. S., o tom nelze ovšem ani mluvit, ale že nedostává se i jim zkušených evičitelů, tu prý po stránce technické by se spojení mohlo docílit. Až by pořádán byl společný kurs evičitelský a oni několik evičitelů našimi odborníky vyučených by získali, bylo by po spojení a i nadále pracovali by proti všemu co modrou kajdu nosí. Návrh Výk. Výb. odkázán jednotou naší do příštího sjezdu na uvážení, neboť příliš dobře vidíme aspoň dnes do karet těch, kteří dovolí nesmyslně psát o sletu všesokolském, a kteří pod zástěrkou dělnickou druhému Sokolstvu vyčítají, co zatím oni dávno konají. Nedivte se, že tak jest u nás po tom útoku na Sokolstvo v poslední "Be-sídce". Těžké tu smířování za takých poměrů!

Dnes odjíždějí bratři naši k závodům Župy Východní do Newarku, aby zítra změřili síly své v zápasu ušlechtilém, aby ukázali Čechům i jinonárodovcům kázeň a práci sokolskou. Až v družstvech našich jsou nováčkové většinou, doufáme, že obstojí čestně. V pondělí pak jednota naše dostaví se do Newarku sborově, aby přítomna byla evičení veřejnému jak sokolů tak i sokolek.

Pravidelné evičení začne dne 3. září a tak opět Sokolovna naše obživne, doufám, k životu jarému, k životu nanejvýš užitečnému. Jiné odbory taktéž jsou v plné již práci. Tak pěvecký sbor se pilně evičí na operu "Žebravý student" a Dram. Sbor koná již zkoušky na "Dědečkovy housle". Kus se již v minulé sezoně opakovati nemohl. Tož chutě k dílu v odboru každém!

Přednáška dne 17. srpna pořádaná utkví zajisté každému kdo přítomen byl v živé paměti. Profesor a velký učenec český T. G. Masaryk promluvil k četné shromážděným Čechům o "Novém volebním právu v Rakousku" s takovým úspěchem, že když vynikající řečník tento skončil, nechtělo se nám ani domů. Bez unavení poslouchali bychom jej ještě mnoho hodin a pořádku něco nového bychom zvěděli. Škoda, že bohaté zdejší spolky se nepostaraly o více přednášek v New Yorku. Dík naší jednotě za oběta-

vost, neb přednáškami se poslouží mnoho české osadě naší i celku našemu.

Michael Kafka.



IV. ZPRÁVA OVIČITELSKÁ za dobu od 13. května do 8. července 1907.

z jednot So. Omaha, Omaha a Plattsmouth.

Cvičení odbýval jsem v pondělí a čtvrtek v So. Omaze, v úterý a pátek v Omaze, ve středu a sobotu v Plattsmouth, v neděli dopoledne u sboru Sok. Libuše v So. Omaze.

Výkaz o návštěvě.

So. Omaha: Zapsaných evičenců 15, úhrnná návštěva ve 14 evičeních 134, průměrná na 1 evičení 9 evičenců. Členové účastnili se počtu evičení:

14krát Lad. Dienstbier, 13krát Vojt. Košťál, 12krát Frant. Metz, 11krát Vilhelm Kavan, 10krát August Hupner, 9krát Jan Bureš, 9krát Jan Deml, 7krát Frant. Kubín, 7krát Jos. Štěrba, 2krát Fr. Peřina. — Čekanci, již společně evičili: 14krát Ant. Bělohávek, 9krát Ed. Titl, 7krát Jos. Kafka, 5krát Vilh. Dvořák, 5krát Václ. Milota.

Omaha: Zapsaných evičenců 22, úhrnná návštěva ve 14 evičeních 222, průměrná na 1 evičení 10 evičenců.

Jednotliví členové účastnili se počtu evičení následovně:

13krát Ant. Křeček, 12krát Fr. Tomeš, 12krát Ant. Třeška, 12krát Václ. Engelthaler, 11krát Jos. Zikmund, 11krát Boh. Bartoš, 11krát Fr. Křeček, 11krát Ed. Duda, 10krát Václ. Hofman, 10krát Ed. Vrána, 7krát Rud. Dopita, 3krát Jos. Kobes. — Čekanci, kteří společně evičili: 14krát Rud. Zikmund, 14krát Bedř. Bárta, 14krát Jos. Kuncl, 14krát Fr. Pospíchal, 14krát Jan Adam, 12krát Jos. Tomeš, 10krát Jan Říha, 7krát Kar. Černý, 7krát Lad. Duda, 5krát Fr. Hnilička.

Plattsmouth: Zapsaných 10, úhrnná návštěva ve 14 evičeních 71, průměrná na 1 evičení 5 evičenců. Zapsaní členové a čekanci účastnili se počtem evičení následovně:

12krát Vinc. Pilný, 12krát Alois Jiran, 11krát Filip Roučka, 8krát Jan Chadraba, 6krát Kar. Chadraba, 5krát Václ. Říbal, 5krát Fr. Svoboda, 5krát Tom. Svoboda, 4krát Vilh. Maisen, 3krát Rob. Říbal.

T. J. Sokol So. Omaha čítá 70 členů. Cvičení odbývá v České Národní Síní, jež jest z poloviny jejích majetkem. Z nářadí mají: skok prostý, vyjma do hloubky, skok o tyči, kozu, koně, 2 bradla, hrazdu, kruhy, břemena, činky, kůžele a tyče.

Dvakrát týdně evičil jsem též žáky (22) a malá děvčata (8) vždy před evičením členů.

T. J. Sokol Omaha čítá 175 členů. Má vlastní tělocvičnu, opatřenou potřebným nářadím, pěknou zahradu, na níž stojí též budova české školy. Z nářadí má: skok prostý a o tyči, kozu, koně, 2 bradla, hrazdu, kruhy, stůl, břemena, tyče, činky a kůžele. Cvičení žáků (18) odbýval jsem dvakrát týdně před evičením členstva.

T. J. Sok. Plattsmouth čítá 46 členů. Cvičení odbývá ve vlastní budově, k níž patří velká zahrada. Nářadí mají: skok prostý a o tyči, kozu, koně, bradla, hrazdu, břemena, činky, tyče, kůžele, kruhy a lano ku šplhání.

Sbor onen svého času mohl se pochlubit řádným členstvem evičenců, však nynější dobu jsou tam poměry dosti trudné. Jak ze zprávy o návštěvě vidno, byla velmi slabou na sbor, ve kterém jest nejméně 20 členů mladých, již dosud evičiti by měli a také mohli.

Cvičení sboru Sokolek Plattsmouth odbýval jsem dvakrát týdně vždy po evičení členů. Návštěva byla přímo vzornou. Ve 14 evičeních ze zapsaných evičenců ani jedna nikdáv nescházela, z čehož příklad vzíti by si mělo členstvo tamější. — Na zdar!

Schuylcr, Neb., 10. července.

Franta Slavětinský,
spol. evič. Žup. Záp.

ZPRÁVA ZE TŘETÍCH MIMOŘÁDNÝCH ZÁVODŮ ZÁPADNÍ ŽUPY,

odbyvaných ve Schuyler, Nebr., 2., 3. a 4. srpna 1907.

I. třída.

Získal bodů

1. Ant. Pešek, Schuyler.....154.5
2. Frant. Křeček, Omaha.....145.5
3. Jos. Pešek, Schuyler.....137
4. Ant. Křeček, Omaha.....136.7
5. Fr. Kubín, So. Omaha.....124.1

II. třída.

Získal bodů

1. Jan Pešek, Schuyler.....148.9
2. Jan Holub, Schuyler.....146.2
3. Jan Bureš, Schuyler.....136.7
4. Jar. Schmid, Schuyler.....134
5. Kar. Mastný, Schuyler.....130.9
6. St. Jelinek, Wilber.....130.1
7. Ant. Třeska, Omaha.....129.7
8. Fr. Průcha, Wilber.....129
9. Fr. Charvát, Wilber.....128.6
10. J. E. Nesporý, Crete.....127.1
11. Jan Bureš, So. Omaha.....125.5
12. Jos. Schmid, Schuyler.....124.8
13. V. Hoffman, Omaha.....124.6
14. J. Tobiška, Wilber.....123.8
15. F. J. Kobes, Crete.....123.1
16. R. Zikmund, Omaha.....121.9
17. Fr. Tomšů, Omaha.....121.5
18. Fr. Fridrich, Wilber.....121.2
19. Jan Deml, So. Omaha.....119
20. Rud. Hokuf, Crete.....118.7
21. Fr. Mertz, So. Omaha.....115.4
22. Jos. Zikmund, Omaha.....112.2
23. Jos. Luse, Wilber.....111.7
24. Vojt. Košťál, So. Omaha.....111.3
25. Jos. Severa, Clarkson.....106.9
26. Lad. Dienstbier, So. Omaha.....103.9
27. Jos. Tomšů, Omaha.....101.4
28. V. Pilný, Plattsmouth.....101.3
29. E. Kubíček, Crete.....101.2
30. V. Blatný, Bruno.....99.5
31. V. Borecký, Wilber.....67

Prvou cenu četovou v této třídě obdrželo družstvo T. J. S. Schuyler, získavší 823.5 bodů. Druhou cenu Wilber, 745.4 bodů.

III. třída.

Získal bodů

1. Rud. Kovář, Schuyler.....122.7
2. Bedř. Barta, Omaha.....111.3

3. Kar. Chadraba, Plattsmouth.....109.6
4. Václ. Engelthaler, Omaha.....103.2
5. Jan Adam, Omaha.....103.1
6. Ed. Duda, Omaha.....102.9
7. Rob. Říbal, Plattsmouth.....102.9
8. Petr Kulháněk, Howells.....99.4
9. St. Dvořák, Ord.....97.9
10. Bedř. Studnička, Dodge.....97.4
11. Fr. Staněk, Howells.....96.1
12. Jan Folda, Howells.....92.4
13. Jar. Bartoš, Dodge.....91.6
14. Jos. Černík, Ord.....91.5
15. Val. Novotný, Bruno.....91.4
16. Ant. Bartůňek, Ord.....90.8
17. Jan Jon, Ord.....88
18. Jos. Kudera, Dodge.....87.7
19. Jos. Mlnářík, Dodge.....87.5
20. Ed. Vrána, Omaha.....87.4
21. Boh. Černý, Ord.....86.6
22. Em. Brodecký, Howells.....86.2
23. Jos. Kárník, Howells.....83.2
24. Jan Vondráček, Ord.....81.5
25. Adolf Srb, Dodge.....81
26. Ferd. Kovář, Schuyler.....80.7
27. Adolf Hlaváč, Bruno.....80.5
28. Ant. Sláma, Dodge.....77.9
29. Ant. Blatný, Bruno.....77.3
30. Fil. Roučka, Plattsmouth.....73.7
31. Fr. Dostál, Dodge.....73.4
32. Fr. Pospíchal, Omaha.....65.3

Prvou četovou cenu v této třídě obdrželo družstvo Těl. Jed. Sok. Omaha, získavší 573.3 bodů. Druhou cenu Ord, 536.3 bodů.

SOKOLKY.

Obdržela bodů

1. Mar. Kmentova, Omaha.....45.8
2. Klar. Zelených, So. Omaha.....45.7
3. Olga Dlaskova, So. Omaha.....43.2
4. Otyla Kmentova, Omaha.....43
5. Růž. Studničkova, Dodge.....41.4
6. Kam. Dlaskova, So. Omaha.....41.3
7. Růž. Kmentova, Omaha.....40.9
8. Pav. Michalova, Omaha.....40.4
9. Marie Milotova, So. Omaha.....40.3
10. Marie Chválova, Omaha.....39.8
11. Ant. Patáčova, So. Omaha.....39.6
12. Bož. Chválova, Omaha.....39.5

13. Anna Soukupova, So. Omaha.....39.3
14. Olga Veselých, Schuyler.....38.5
15. Alž. Kavanova, So. Omaha.....38.3
16. Anna Kovářikova, So. Omaha.....38
17. Alž. Bejčkova, Plattsmouth.....37.4
18. Marie Koliňova, Schuyler.....37.1
19. Anežka Krajičková, Omaha.....36.5
20. Anna Krajičková, Omaha.....36.5
21. Em. Vitoušova, Omaha.....36.2
22. Mar. Burešova, Schuyler.....36
23. F. Křivohlávkova, Schuyler.....35.5
24. Jiř. Matoušova, Plattsmouth.....35.4
25. Otyla Trejbalova, Omaha.....35
26. Jos. Dostálova, Dodge.....35
27. Em. Kovářikova, So. Omaha.....34.8
28. Mar. Vařejková, Schuyler.....34.7
29. Mar. Horálková, Schuyler.....34.2
30. Anna Trejbalova, Omaha.....34.1
31. Marie Bulínova, Plattsmouth.....34.1
32. Anna Fialova, Schuyler.....34
33. Em. Kovářova, Schuyler.....33.8
34. Anna Pijarova, Dodge.....33.8
35. Marie Henešova, Schuyler.....33.7
36. Žofie Otrádovských, Schuyler.....33
37. Kat. Zikmundova, Omaha.....33
38. Anna Bulínova, Plattsmouth.....30.9
39. Růž. Bulínova, Plattsmouth.....30.6
40. Anna Št'astných, Schuyler.....30.5
41. Anast. Pojarova, Dodge.....30.5
42. Marie Pilných, Plattsmouth.....30.5
43. Bož. Másilkova, Omaha.....30.3
44. A. Křivohlávkova, Schuyler.....30.1
45. Helena Srbova, Dodge.....30
46. Mar. Staňkova, Dodge.....29.6
47. Pavlina Langpaulova, Omaha.....27.2
48. Anna Hambeckova, Omaha.....26
49. Em. Burešova, Schuyler.....22.5
50. Marie Št'astných, Schuyler.....21
51. Anna Součková, Omaha.....19.3

Prvou četovou cenu obdrželo družstvo sboru sokolek Omaha, získavše 249.4 bodů. Druhou cenu Sbor. Sok. Libuše, So. Omaha, 236.8 bodů. Třetí cenu Sbor Sok. Vlastenky, Schuyler, 210.8 bodů. Na zdar!

Franta Slavětinský,
spol. evič. Západní Župy.

ZE ŽUPY STŘEDNÍ N. J. S.

Zápis ze dne 19. srpna.

Náč. V. K. Triska zahájil schůzi. Mimo zástupce E. St. L. a starosty, pak dosud na cestách jsoucí Fr. Vácha a M. Rysky všichni přítomni. Náč. vítá ve zdraví z vlasti se vrátivšího pokladníka, br. P. Pithu, a zve jej opět ku další činnosti. Jednatel oznamuje, že schůze v červnu a červenci odbyvány nebyly a naléhavé záležitosti přesně vyřizoval; schváleno. Zápis ze schůze květnové čten a přijat, jak zněl. Jednatel hlásí, že oznámil sborům splatnost poplatků za I. půlletí 1907; Slovanská Lípa pak dluhuje za celý rok 1906 a sbor "Chicago" za II. půlletí 1906; zároveň, že vyzval sbory ku připravení se a obeslání ev. běhu a že sbor E. St. Louis doposud nového zástupce nevyslal. —

Ustavovatel br. A. Tesař oznamuje, že sok. Ant. Petr z Denver, Colo., mu dopsal, dáváje naději na založení sboru tamže; br. Tesař, ač stát onen nespádá v Župu Střední, zaslal veškeru potřebnou radu a návody, věnuje myšlénce té plné pozornosti. Těšíme se na novou větev N. J. S. Br. A. Petr jest členem S. St. L.

Pokl. P. Pitha praví, že boreům naší Župy cestou do vlasti \$50.00 žup. příspěvku vyplatil; přijato. Br. Fr. Filip a A. Haller sdělují s náčelníkem V. K. Triskou, a činí dotaz, zdali nebylo by záhodno uspořádati příštího roku, as v červnu měsíci, mimořádné závody Župy Stř. v městě Cedar Rapids. Myšlenka ihned přijata byla za naši a usnesena, aby jednatel obeznámil sbory Ž. Stř., aby daly ústř. výboru svůj souhlas ku uspořádání a konání závodů oněch, načež pak uvědoměn býti má Výk. Výb. N. J. S.

Sokol J. Vorel, náč. Sokola Chicago, činí za sbor svůj dotaz, na jakých základech má se zamýšlený cvičitelský běh v Chicagu letos konati; dopis přijat a usneseno odpověděti, (ani se právě dovídáme, že Výk. Výb. N. J. S. rozesílá sborům oznámení, že Jednota Děl. Am. Sokolů si přeje společně s N. J. S. uspořádání cvičitelského běhu, žádají o vyjádření se sborů N. J. S. u záležitosti té), že ú. v. Župy Stř. se usnesl, posečkat s během v Chicagu, až bude znám výsledek ustanovení se na běhu společném.

Toto vezmětež na vědomí všechny sbory Župy Střední.

Jednatel oznamuje, že 500 sletových pohlednic z Prahy nás došlo; účet za tyto, \$6.04 a elo, \$1.50, povoleno k výplatě, jakož i \$1.20 co doplatné na "Cvič. Listy" b. roku.

Poplatky za I. půlletí 1907 zaslaly sbory: Sokol Plzeňský \$20.50! Sok. Praha \$8.45; Sok. St. Louis \$10.00; Sokol Milwaukee \$6.10. Příjem \$45.05, výdej \$8.74.

Na zdar!

Franta Široký, t. č. jednatel.



PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC SRPEN 1907.

Srpen	Příjem.
3. Doplatek na náradí od Slovenského Sokola..\$	60.00
3. T. J. S. Omaha, Neb.....	22.70
5. T. J. S. Timken, Kans.....	5.00
5. Sbor Sokolek, Omaha, Neb.....	6.70
6. T. J. S. Svornost, N. Y.....	15.70
10. Předplatné na Sok. Am. od br. J. Fryše.....	2.00
10. Sokol Cleveland, O.....	36.40
10. T. J. S. Prague, Neb.....	14.60
10. T. J. S. St. Paul, Minn.....	9.90
13. T. J. S. Philadelphia, Pa.....	32.40
15. T. J. S. Čechie, Chicago, do fondu pro sjezd za r. 1905—1906.....	15.00
16. T. J. S. Praha, Prague, Okla.....	13.60
19. T. J. S. St. Louis, Mo.....	64.30
19. T. J. S. New York, N. Y.....	155.50
23. Úroky z banku	98.00
24. T. J. S. Ord, Neb., do fondu pro sjezd za 1907	3.10
24. T. J. S. Ord, Neb.....	.60
24. T. J. S. Schuyler, Neb.....	21.90
27. T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., za vstupné..	10.00
28. T. J. S. Milwaukee, Wis.....	36.60
28. T. J. S. Milwaukee, Wis., do fondu pro sjezd za I. půlletí 1907.....	6.10
29. T. J. S. Praha, Prague, Okla.....	1.90
	\$632.00
Hotovost z minulého čtvrtletí.....	\$5,554.86
Úhrnem	\$6,186.86

Srpen	Vydání.
7. Za vzorek diplomu z Prahy br. F. Lierovi...\$	.50
7. Za papír a tisk záslužných listin br. F. Lierovi	8.00
7. Za rytiny pro S. A. za červen a červenec.....	29.30
7. Za cut pro S. A., Alden Eng. Co., C. R. Ia..	2.90
7. Za 5010 výtisků S. A. s výpravou a pošt. za měsíc červenec Národní Tiskárně.....	205.40
7. Za ztrátu času ku sjezdu svobodomyšlných v.....	
Chicago, J. R. Jičínský.....	20.00
12. Za cestovné po drahách předáku boreů N. J. S.....	
br. J. Fryše.....	35.25
23. Vrchnímu pořadateli Sok. Amer. za srpen, br. J. R. Jičínský.....	30.00
23. Výp. poř. S. A. za srpen, br. A. Haller....	10.00

23. Výp. poř. S. A. za srpen br. J. Čermák....	10.00
23. Za express těl. knih, stanov a list. do Seattle, Wash	7.00
29. Společnému cvičiteli Župy Západní, služné od 21. června do 21. července br. F. Slavětinský	60.00

Úhrnem	\$418.35
Příjem	6,186.86
Vydání	418.35

Hotovost	\$5,768.51
Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.....	\$1,179.52
Fond pro příští běh cvičitelský.....	42.85
Na darech pro T. J. S. San Francisco, Cal.	11.50
Základní fond N. J. Sokolské.....	300.00
Na Germania Savings Banku.....	\$2,450.00
Na Dry Dock Savings Banku	2,450.00
Hotovost v pokladně N. J. S.	868.51

\$5,768.51

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.



PÍSEMNICTVÍ.

Pochybujeme, že pro některého bratra a sestru lepší může být památky na pátý všesokolský slet v Praze, jako právě skvostně ilustrované dílo "Pamětní List Vydaný Péčí České Obce Sokolské". Prvý a druhý sešit leží před námi. Cena jedna koruna pouze. Řekli jsme pro některého bratra a sestru a tím miníme účastníky sletu, kdežto pro nás již nebyli jsme tak šťastnými dílo toto jest rozhodně nejlepším, abychom náležitě učiniti si mohli pojem o velikosti, mohutnosti a zdaru veliké manifestace sokolské. Již z toho ohledu doporučujeme sboru každému, nejen pro knihovny, ale i pro domov sokolský, každý Čecha upřímného. Objednati lze u knihkupce Fr. A. Urbánka v Praze, aneb hromadně u Č. O. S. a po případě prostřednictvím našeho V. V.

Nové myšlenky těžko se zanáší do řad našich. Nová myšlenka a hned v zápětí trochu více práce a tu náraz nejvlastnější. A jako jest u nás tak i u bratří slovenských, již v poslední době však zvláště pěkně si vedou. Miníme tu jejich práci sokolskou a list jejich "Slovenský Sokol", jakž vychází nyní dvakrát měsíčně a síce: 5 Lawrence Ave., Allegheny, Pa. Vedle "Věstníku Č. O. S." jest jediný list sokolský, který dvakrát měsíčně koná pout' v ty jejich řady a tolik přiznati musíme, že drží se statečně, volně a co hlavního národově, pokrokově. Předplatné obnáší pouze \$1.20 ročně. Doporučujeme sborům našim vřele.

Výroční zpráva Severo-amerického Turnerbundu jest i pro nás zajímavé čtení, neboť ukazuje na kolik i turneři se činili. V jednom nás však rozhodně předělí a to jest zájem o otázky veřejné, občanské a v činnosti jejich přednáškové, osvětové a vzdělávací. V tom ohledu jsou organizování a celou řadu mají odborných sil, jako pochlubit se mohou svým ústavem tělocvičným v Indianapolis a učitelství silami na různých školách veřejných i soukromých, svobodomyšlných a německých. Po stránce technické v životě praktickém a společenském v tom jejich německví však sami stěžují si, že mnohé jim schází. Knížku tu objednati lze u Freidenker Publishing Co. v Milwaukee, Wis.

Již minule v dotčené rubrice dorostu věnované zmínili jsme se o knížce "Guide to Bohemia" a dnes na těchto místech po pilném přečtení dovolujeme si doporučiti ještě

jednou. Jest to spisek, který nejen naši mládeži, ale všem zde rodilým našincům a Američanům poví nejlépe o té staré vlasti naší a co slovem nepoví, vydá v obrazech. Ten kdo chce prospěti věci učiní dobře, když dílko objedná pro knihovnu místní veřejnou, aneb věnuje listům anglickým, aby tak tím spíše šířila se známost o tom národě, který ve dnech nedávných dokázal, seč jest utužené ráme a dobrovolná kázeň šiků sokolských tam, kde postupně se pokračuje v každém oboru. Pište si na Národní Tiskárnu, 509—511 So. 12th St., Omaha, Neb., a pošlete si dollar na výtisk vkusně vázaný.

“Památník” šestého sněmu a prvních závodů T. J. S. Slovenských jest bez odporu knížka nejen ladně uspořádaná, ale pravý obraz všeho toho co bratři naši Slováci v Americe po stránce tělocvičné a výchovné byli vykonali. Jsou tu nejen články odborné, ale i údaje statistické, vedle ukázek z prvních závodů tohoto prvního sdružení sokolského Slováků na světě vůbec. Sokolské sbory dosud na tom ubohém Slovensku nejsou a býti nemohou, protože se jich Maďaři bojí, majíce zlé svědomí. “Památník” sestavil br. K. Štiasný v Allegheny, Pa. Tisk obstarala firma L. V. Rovnianek & Co. Práce slouží jim ku cti, jako peru pořadatele.

Knihy praktické ceny, bez odporu každému přistěhovalci potřebná jest “Česko-Americký Dopisovatel, jakž vyšel nedávno u Aug. Geringera, 150 W. 12th St., Chicago, Ill. Kdyby tu bylo ještě více příkladů a vzorů snad by bylo ještě lépe. Však již takto dílko jest dosti objemné a vkusně vázané stojí jen \$1.25. Znalost angličtiny v zemi této jest nevyhnutelná, znalost dopisování každému prospěje a tu knížka tato zejména pro školy pokračovací, večerní a těch sborů našich, kde příští občané země této se vychovávají bude pomůckou znamenitou. Prozatím vedle “Tlumačů” jak Jonášova, tak Zdrůbkova dnes jistě ob stojí.

LISTÁRNA REDAKCE.

F. Š. St. Louis, Mo.: Pronášíme úsudek svůj na místě jiném. Jet' důležité a proto se věci zabýváme trochu více.

H. Chicago: Litujeme a jestli od slova k slovu zcela pravdivě pochybujeme velice, že vlastní věci takto se prospeje. Máme po ruce důkazy odkud vlastně tah se vede na jedné straně, jako nemůžeme schvalovati jednání o němž se zmiňuješ. Podle toho se i zachováme, zatím vyčkávající.

Neznámý: Odpovíme na místech těchto pod udanou značkou, musíme však dříve znáti pisatele. Sokol to co tvrdí, pravdou-li, nemusí se báti podepsat.

J. G.: V dějinách literatury české rozeznávají se tři doby: stará po J. Husa, střední do Josefa II. a nová až na naši dobu. Jest ovšem vděčná látka ku přednášce, jenže vyžaduje náležitou studii a především znalost jazyka, což soudíce, podle dopisu, Tobě jednoduše chybí. Antholog znamená sestavovatele, Anthologia graeca, sbírka řeckých básní epigramatických od učenců alexandrijských. Výbor z literatury české musel bys pilně číst a nejen to, musel bys důkladně rozumět. S němčinou jest rovněž tak.

B. v O.: Protože můj zaměstnavatel jest také bratr sokol, není tím ještě řečeno, že musí se mu v dopisech páliť jen samé kadidlo. Protože známe, jednoduše hodili jsme ty Tvé superlativy do koše. Servilnost nám nesluší a pravda nade vše.

Š. v S. O.: Pro nával látky jako mnoho jiného, zůstalo zpět.

Rána z úkrytu sokolem zasazená neboli daleko tak, jako to vědomí, že ránu tu vedl sokol.

New Bedford, Mass., 26. srpna.

Dnes chci čtenáře našeho listu seznámit blíže s naší osadou. New Bedford leží na břehu zálivu mořského (Buzard's Bay) a čítá as 100.000 obyvatel, z větší části z Francouzů se skládající. Mimo to jsou zde zastoupeny snad všechny národy světa. Město samo se počítá mezi první střediska průmyslu textilního ve státech novoanglických. Obyvatelstvo zdejší jest téměř ze tří čtvrtí ve zdejších tkalcovnách zaměstnáno, neboť jiného většího průmyslu zde není. Výdělky za příznivých podmínek dostoupnou až na \$12—\$13 týdně, občas však dostaví se krise a tu více než polovička dělnictva jest vyhozena na dlažbu a ti druzí jsou nuceni za velice špatných podmínek pracovat.

Čechů jest zde nepatrný zlomek, as 300 hlav, a příchod jejich sem se datuje z let osmdesátých. Jsou ponejvíce z tkalcoven dolnorakouských a bavorských a jen malé procento přímo z Čech. Což divu tedy, že u mnohých nenalezá se dosti smyslu pro věci české a každý český počin od nás považují za šovinistický a moc národní. Oni od svého mládí bud' za větší skývu chleba, aneb z politických důvodů nuceni byli opustit svoji rodnou půdu a hledat svoje lepší bytí mimo vlast. Odtud myslím ta vlažnost.

Začátky jejich života zde byly velice stěžovány místním nehostinným lidem. Přece však již během dvou let založili si naši Řád Č. S. P. S. a později Č. A. Vzděl. Spolek. A dnes vlastní dosti slušnou síň; a mnoho z nich též svůj vlastní krov. Ovšem, že nějakého Rockefellera marně byste hledali mezi námi.

As před čtyřmi lety rozčeřila se hladina na pohled ti chého zdejšího českého života tím, že několik dobrých lidí hledělo soustřediti mládež původu českého v sokolskou jednotu. Jedna část téže vyhledávala společnost německou a ta druhá ztrácela se mezi americkým živlem. Počin ten však vyvolal mnoho zlé vůle mezi některými tatky, jak již moji předešlí dopisovatelé dosti popsali. Přes to však přece za pomoci naší N. J. S. jakož i místních nám příznivých spolků jednota založena a dnes dospěli jsme tak daleko, že byl založen naší pomoci i sbor sokolek. A ta naše hladina zase jest trochu klidná.

Dne 21. července jsme pořádali veřejné se sokolkami společně, pro sokoly dopadlo po stránce tělocvičné špatně a moje péro se zdráhá o tom psát vůbec. Však naše sokolky a žačky, ale zvláště sokolky, odnesly si palmu toho dne. Kdys jeden br. dopisovatel psal, že sokolky jsou perlou našich veřejných a měl pravdu zcela.

Konečně chci o něčem ještě se zmínit, totiž že naší jednotě schází dobrých evičitelů. Za celou dobu našeho trvání se žádný nevěnoval, aneb nechtěl, aby poznal trochu té nauky evičební, takže nyní, protože mně nemožno pro vzdálenost jakož i zaměstnání do evičení docházeti, všechna práce jak se sokoly, tak sokolkami i žactvem spočívá na br. Kussém, což jest při nejmenším unavující. Bratři, výmluva, že neovládáte dobře český jazyk, není dosti postačitelná, jen chut' a odvahu, vše se poddá. Bud'te sokoly nejen k výeviku sama sebe, ale také hled'te evičiti a vyučovatí jiné!

Na zdar!

Václav Materna.

KONKURS NA OVIČITELE.

T. J. Sokol v Milwaukee zadá místo evičitele pro příští období. Žádost' necht' laskavě zašle ucházeč na taj. sboru. Další podmínky a vysvětlení se hned zodpoví.

Za T. J. Sokol v Milwaukee

Fr. Hrdlička, taj., 764 — 15th St.

Milwaukee, Wis.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, dne 4. září.

Náměstek br. K. E. Hrbek zahájil schůzi; starosta F. Martyny se po zahájení však dostavil.

Ze členů scházeli: V. Zvoník, A. Jahoda a sest. A. Veselá.

Zápis o minulé schůzi přijat. Zápis z mimořádné schůze odložen do příští schůze.

Br. J. Čermák zasílá obšírný dopis stran příruční tělocvičné knihy, kterou spracoval a rozepisuje se o podrobnostech týkajících se knihy oné, a sice o formátu, deskách, fotografiích a druhu papíru, jež by odporučoval, a zároveň o velikosti. Též odporučuje, aby byl vypsan konkurs na tisk. Uloženo br. Lierovi a Černému, aby dopsali br. Čermákovi, aby jim dal další informace, stran počtu a velikosti obrazů a jiných reprodukcí a zároveň aby podal částečně počet veškerých do knihy potřebných vyobrazení. Po obdržení dalšího vysvětlení má se vypsat konkurs.

Účet Nár. Tiskárny za tisk a výpravu "Sok. Amer." za měsíc srpen v obnosu \$231.40 přijat a k vyplacení odkázán.

Jednatel oznamuje, že zaslal tiskopisy T. J. S. Chicago, T. J. S. Čech, T. J. S. Westfield a T. J. S. Říp 100 kusů stanov.

Br. C. Sádlo z Prague, Oklahoma, oznamuje, že T. J. S. Prague a T. J. S. Oklahoma miní pořádati závody a žádá V. V. o povolení a zaslání počtářských listin. Žádosti má být vyhověno.

T. J. S. Vyšehrad z Lucas, Kans., se hlásí v počtu 17 členů co člen N. J. S. a zároveň zasílají vkladné. Žádost byla přijata a jmenovaná jednota uvedena byla dnešním dnem za člena N. J. S. a tak i prohlášena.

Společný cvičitel Župy Západní, br. Fr. Slavětinský zasílá zprávu o své činnosti, která má být v "Sok. Am." uveřejněna.

Výbor na tělocvik podává zprávu, že veškeré ceny a odznaky pro závody Župy Východní obstaral a na patřičné místo odevzdal.

Uloženo zapisovateli, aby dopsal T. J. S. Fugner a upozornil je, aby na příště byli opatrnější s odporučováním soudců závodních.

Br. Alois Loula stěžuje si dopisem a udává, že byl nesprávným způsobem z T. J. S. Praha, Chicago, vyloučen a žádá Výk. Výb. N. J. S. o vyšetření v této záležitosti; uloženo zapisovateli, dopsati T. J. S. Praha a požádati, aby oznámili Výk. Výb., zdali pokračovali dle stanov, klyž br. Loula vyloučili a zdali mu poskytli příležitost se hájiti, zároveň aby oznámili Výk. Výb. veškeré podrobnosti tohoto případu se týkající a příčiny k vyloučení onoho bratra vedši.

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: T. J. S. Cleveland \$36.40; Prague, Neb. \$14.60; St. Paul, Minn. \$9.90; Philadelphia, Pa., \$32.40; Čechie do fondu na sjezd \$15.00; Praha, poplatek \$13.60; St. Louis, Mo., \$64.30; New York, N. Y. \$155.50; Ord, Neb., na sjezd \$3.10; poplatek 60c; Schuyler, Neb. \$21.90; Milwaukee, Wis. \$36.60, na sjezd \$6.10; T. J. S. Praha, Oklahoma \$1.90. Připsané úroky na banku \$98.00. T. J. S. Vyšehrad, Kans., vkladné \$10.00.

M. Grabenstein, zap.



ZE SOKOLA CHICAGO.

Tímto se žádají všichni ti členové Sokola Chicago, kteří přináležejí též k jinému sboru sokolskému, aby se rozhodli, u kterého miní zůstat a od druhého odstoupili, neb jen tím se zachovají dle stanov.

Na zdar!

Jos. Zeman, taj.

NOVÍ, Odstoupilí a Vyloučení členové.

— Od T. J. S. Milwaukee odstoupil Anton Šabart a vyloučen byl Alois Richter.

— Do T. J. S. So. Omaha přijati byli: Anton Suchý, Josef Černý, Karel Mathauser.

— Od T. J. S. Philadelphia přestoupil Jan Jelínek do Baltimore.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Jindřich Veselý, John Hotra, Leon Kaudrs. Vyloučení byli Rudolf Šmejkal, Josef Jahoda, Fr. Pechar a E. Maloubier.

— Do T. J. S. Omaha přijati byli: Ed. Duda, Rud. Dopita, V. Engelthaler, Vil. Máca, Fr. Fouček, Jos. Kuncel, Aug. Hyšman, Ant. Jaeger, Fr. Kučera, Matěj Český, R. J. Žaloudek, Frant. Pospíchal, Ant. Hoffman, Frant. Kubec, Frant. Shuman, Josef Pešťál. S přestupní listinou od jednoty z Abie přijat byl Jos. Marušák. Vyloučen pro přestoupení stanov Jos. Kašpárek. — Dále přijati byli v srpnové schůzi Jan Hlaváček, Jan Pospíchal, Fr. Pros. a Jan Svoboda.

— Do T. J. Long Island City přijat byl s přestupní listinou Ant. Polák od T. J. S. Chicago.

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu přijati byli: Otto Wilt a James Schindler. Zemřel Alois Vileta.

— Do T. J. S. Praha přijati byli: Anton Janovský, Bedřich Kapp, Alois Hais, Ludvík Vortner, Karel Berounský, Josef Kubík. Vyloučený Jakub Kučera se vyrovnal se sborem a jest nadále členem. Vyloučen byl Alois Loula.

— Od T. J. S. Čechie obdržel přestupní listinu Tomáš Marek.

— Do Sokola Chicago uveden byl Jan Hipsman, odstoupil Jos. Cichler.

— Do Slovanské Lípy v Chicagu přijat byl: Frant. Hadač. Vyloučení byli: Jan Vokáč, Rud. Čechura.

— Do Plzenského Sokola přijati byli: Rudolf Langer a Josef Hoch. Poděkovali se Jakub Klaus a Karel Světal. Zemřel J. J. Hrdlička. Vyloučení pro neplacení příspěvků: Fr. Stejskal, Anton Sekera, Karel Hájek, Jiří Kuchařík, Jan Semft, Alois Michálek, Josef Příbyl, Jos. Vlček, Jiří Herda.

— Do T. J. S. San Francisco přijati byli: Jos. Plička, Kar. Verner, Jos. Drahoš.

— Do Sokola Nová Vlast v Clevelandu přijati byli: Boučka Jan, Konrád Bohuš, Vondruška Fr. (Jaké mají adresy? Nebyly udány žádné. Nemůžeme zaslat Sok. Am.) Vyloučen pro neplacení Draždík Fr.



LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Žádáme všechny bratry, kteří oznamují změnu své adresy, aby oznámili adresu STAROU I NOVOU a zároveň JMÉNO SBORU, ku kterému patří. Tím nám ušetří mnoho zbytečné práce.

Následujícím br. nemůže býti "Sokol Americký" zasílán, dokud nedostaneme správné jejich adresy:

Baltimore: Ant. Hejduk, 944 N. Bond St., přestěhoval se.

Allegheny, Pa.: Bulíček Gust., 1154 Ohio St., přestěhoval se.

Newark, N. J.: Štěp. Leghart, 10 Clayton St., přestěhoval se.

Rud. Fanfule, 232 Walnut St., přestěhoval se.

Cleveland: Bed. Peč, 50 Barkvill Ave. a Jos. Žahour, 2327

E. 100 St., oba od Sokola Čech se přestěhovali.

Chicago: Jan Tykvart, 1162 S. Hoyne ave., od Sok. Chicago

se přestěhoval.

Sokol Praha: Jos. Široký, 4729 Wood St. a Vác.

Šebek, 5031 Throop St., přestěhovali se.

Slovanská Lípa: F. Hejna, 4931 Ashland ave., přestěhoval se.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Cerný, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, taj., 3202—3rd Ave., F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Sesař, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

8

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ustřední výbor: Starosta Vác. Linhard, 303 E. 70. St., N. Y. C.; náměstek Josef Rijaček, 3052, 3rd ave., N. Y. C.; jednatel Vojtěch Filip, 19, 3rd ave., Long Island City, N. Y.; pokladník Fr. Malý, 1383 ave A., N. Y. C.; náčelník Ed. Vokál, 167, 3rd ave., Long Island C. podnáčelník Fr. Malý; finanční výbor: Jan Beníšek, Josef Veselý. Schůze odbývá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St., New York City. Dopisy necht' jsou zasílány na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 Monford Ave.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Jos. Rezanka, 130 Ave. F.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Jan Cervený, 27 Oakland St., Brooklyn, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v Národní Budově, 700 E. 166th St.; taj. J. Kolman, 3493 — 3rd Ave.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mršík, 420—424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo: taj. Josef Ladislav, 619 Westmont St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., taj. Josef Krupka, 24 Peckham St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni C.S.P.S., taj. Fr. Novotný, 717 Penington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St., taj. Rosalie Sticha, 1110 N. Wolfe St.

Těl Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 307 E. 69th St.

Těl Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna W. Peřina, 1 Berkshire Pl.

Sbor Sokolek Hvězda v New Bedford, Mass.; taj. Marie Sesták, 475 Coggeshall Street.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ustřední výbor: Starosta Jos. Stíbr: taj. E. Slapák, 8711 Capitol ave., S. E., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník V. Třeška, 709 Antoine St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Stíbr, 2. podnáč. A. Pánka. Další členové výboru: Gustav Kašpar, Fr. Cais, Alois Urbanec, August Votýpka, Vác. Stíbr, Jos. Jílek, Karel Turek, Fr. Jiše, A. Novotný. Schůze 4. neděli odpo. ve 2 hod. u "Sokola Cech."

Sokol Cleveland, každou 4. sobotu v měsíci v 8 hod. večer, v Sokolně, roh. Central Ave. a Plymouth St.; jednatel Frank Rebecka, 9006 Capitol Ave., S. E. Sokol Cech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. Jan Podlipný, 4509 Czar St.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.: 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Karel Kvarda, 3439 Carlisle Ave., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděli v měs. v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; tajemník Ant. Novotný, 616 So. Woodland Ave. Těl a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchel Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 571 — 25th St.; účetní Václ. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.: 4. neděli v měsíci, v síni Al. Stolby, 422 Charles St.; taj. Václav Mužík, 502 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa., schůze 3. čtvrtek v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St., taj. Jan Aubrecht, 10 Brabec St.

8

Župa Střední. Sídlo v St. Louis, Mo.

Ustřední Výbor: Starosta Vác. Sedivec; náč. V. K. Triska, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids. Ustavovatel Aug. Tesař, 2334 So. 13th St.; jednatel Fr. Siroký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitha; Jos. Janda, Mat. Ryska, Vimr Mich., Fr. Vůch, Fr. Janovský. — Schůze v "Sokole", 9th a Allen ave., každé 3. pondělí.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1091 Sacramento Ave., účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 So. Troy St.

Těl Jed. Cechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Cechie, 32—34 Emma St., taj. F. Cech, 2833 N. 41 Ave.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., — Town of Lake —: schůze 1. a 3. středu v síni: Patronátu C. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli v 9 hod. ráno v místnosti br. Vác. Sváha, roh 3. a Winstanley av.; taj. P. Plamínek, 1023 E. 7 St.

C. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni C. S. P. S., roh 7. a Western ave. Taj. Fr. R. Vaněk, 390 W. 7th St., St. Paul, Minn.

Ces. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu, v síni Slov. Lípy; taj. Fr. Vraney, 628 N. 9th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave., taj. Mich. Wimr, 1028 Geyer Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Ave. a Neosho St. Tajemník Fr. Siroký, 3450 Itaska St.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia., 1. neděli v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Av., taj. Václav Janda, 622 S. 4th West.

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ustřední výbor: Starosta Jos. Mik, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Stěrba, 2014 Q St., So. Omaha; podnáčelníci: Fr. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru: Alois Jiran, Plattsmouth, Neb.; Václav Blatný z Bruno, Fr. Říha, Marie Patáč a Sid. Dienstbier, Jos. Vonásek a Anna Zikmund. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. neděli v Central Hall bratří Jichů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Filip Roučka.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni C.S.P.S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb., 1. pátek v Sokolovně. Taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Radil ml., 252 So. 17th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. V. Hubálek.

T. J. S. Jirí z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Z. C. B. J.; taj. E. H. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb., 2. neděli. Tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Marie Chval, 1260 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Vláda Jirsák, 69 Portola St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Timken, Kans., tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City, tajemník A. J. Capek, 219 Reno St.

T. J. S. Praha; taj. F. J. Sefčík, Prague, Oklahoma.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartůnek.

T. J. S. Bratři Osvěty, Seio, Oregon, taj. Adolf Groulik, Crabtree, Oregon.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb., taj. Anna St'astná.

T. J. S. Seattle, Wash., taj. Vác. Plesnivý, 900 Yesler Way.